ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயநம:

நந்தமண்டலசதகம்.

காஞ்சிபுரம்:

மாத்ருபூதையரவர்கள்

இயற்றியது.

இதற்கு

பி. எ. பட்டம்பெற்ற தோட்டக்காடு:

இராமகிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

வேலூர்: அமெரிகன்மிஷன் பாலிகாபாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவரும்,

கோலபுத்தகாசிரியருமாகிய

பிரமபுரி:

ப. திருவேங்கடம்பிள்ளை யவர்களால்

உரை செய்யப்பட்டு,

செங்கல்பட்டுஜில்லா ரெயில்வே டிராவலிங்போலீஸ் ஆபிஸர்

கா. இராமாநுஜம்பிள்ளை யவர்களால்,

சென்னை—சூளை:

தொண்டைமண்டலம் அச்சுயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[ஜயவருடம் தைமாதம்.] [1894.—1895.]

Registered Copy-right.

கோவைசியமரபு

செய்யுள் அகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஞ்சொற்கிளி	௪௯	சந்தித்தவைவர்	௧௬
கென்றுசொல்	௧௪	சல்லடந்தொட்டு	௪௰
ணிதிகழ்காளி	௫௪	சாலப்பொருட்கட	௨௯
னைப்பெற்றோ	௫௫	சாற்றியயாதவந்	௪௧
ச்சித்தர்தம்மை	௩௭	சிலையொத்தவாணு	௧௨
ருமறைநான்மு	௩௯	சீர்மேவுசெந்தமி	௨
ருளுருவாகிய	௪	செஞ்சிச்செயசிங்	௪௰
ற்புருகோக்கு	௪௧	செந்நெல்வயல்	௧௭
ன்னைக்கமிர்த	௨௩	சொல்லைப்பொரு	௭
ன்றுதளிர்த்தி	௪௧	ஞாலத்திற்பாரியு	௨௰
பால்சொரிபண்	௨௪	தண்காநிழலில்	௨௭
மாலைநீத்துவ	௫௩	தண்ணறுஞ்சாந்	௪௮
மையொத்தைந்	௧௮	தருங்காமதேனு	௧௩
பர்க்கமுதமர	௫௰	தனங்கொடுத்தோ	௧௮
ணத்தந்தமறி	௪௬	தன்றுணைத்தோழ	௪௯
ரிளையோசை	௯	திலகத்திருநுதல்	௩௫
மறையோர்க்	௨௮	தில்லையிற்கோவி	௪௨
லிசைவாண	௫௭	துணிவாயெதிரொ	௫௨
நிதிவேந்த	௪௩	துதிகோகுலம்பி	௧௩
நிலவண்டம்	௫௭	தூயசங்கேந்து	௫௩
ம்பெறுமன்ன	௫௫	தெரிதமிழாகிய	௧௭
ம்பெற்றதே	௨௪	தேவர்க்கதிபதி	௪௨
ங்கனியாவி	௫௧	நற்றூமணைக்கய	௩௨
ண்டருபற்ப	௪	நாவேழனைமநு	௨௮
ாடுசீதன	௩௧	நாற்கவிபாடும்	௧௫
விற்கணைக்கட்	௩௭	பருக்கின்றமுக்	௨௩
லாவளமுந்	௨௧	பணைஞ்செய்தவல்	௨௬
வலசதியிர	௧௪	பணிமொழிக்கோ	௫௧
ாமதேனு	௫௭	பழுதிலருந்தமிழ்	௯
றியசெய்யுள்	௩௩	பாலும்பழமும்	௧௬
மலரயன்	௪௫	பாலுததிக்குநி	௩௬
ல்முதிராமதி	௪௪	பாலைக்கறந்திரு	௩௭
ளிவாங்கக்கண்	௩௩	பால்கனிதேனெ	௫௮
மழைதாங்க	௮	பாவேந்தர்போ	௧௰
மடுவின்மறை	௧௨	பாறேறெனுமொ	௫௬
னிமீதுநி	௫௰	பாற்கடன்முன்	௨௬
னிவாழ்த்து	௩௮	பானீயநாதன்	௫௨
லுக்கிசைந்த	௨௫	புகாதேவெளியி	௨௰
விந்திரனிரை	௧௧	பூதலமீதிற்புர	௧௯
ழ்த்தசிலைப்பு	௫௮	பேர்பெற்றபூத	௪௫
ானத்தின்மேயும்	௩௨	பொன்னேரியிற்பு	௨௧
ணங்கார்முகில்	௨௨	மந்திரயூகியறிவி	௩௮
காவர்த்தனம்யமு	௫	முகமருப்பிந்திர	௬
நத்தாயமாதவர்	௨௬	முத்தநகையன்னை	௪௮
க்கரம்போல்வர	௩௬	மூந்தியவேதமு	௪௬
சிதரணிந்திரன்	௩௫	முல்லைச்சிறுநெ	௫௫
துர்மறையோர	௨௯	மெய்பாடியவவ்	௩௰
திரமண்டலம்	௩	வாமனன்செம்ம	௩௯

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
விசாகனைப்போல	உ௩	வெண்ணெய்திரு	க௯
வீசுங்கதிரவன்	அ	வெயில்தீர்ந்தகா	௩௪
வீசுந்திரைக்கட	௪எ		

உதாரண நூல்கள் அகராதி.

நூல்கள் பெயர்.	பக்கம்.	நூல்கள் பெயர்.	பக்கம்.
அகப்பொருள்விளக்கம்	௪	பாரதம், அனுசாசனிகபருவம் கன்னிகாதானவரன்மகிமை	௬
அசதிக்கோவை	க௪	,,	க௯
அரிவம்சம்	௫	,,	௩௯
,,	௯	பிங்கலந்தைநிகண்டு	௩
,,	உ௬	பாகவதம்	௩
,,	உஎ	,,	அ
,,	உஎ	,,	க௬
,,	உஅ	,,	உ௫
,,	௩௪	,,	உஅ
,,	௪௦	,,	உ௯
(ஔ) அருந்தமிழ்	கக	,,	௩௬
,,	க௫	,,	௪உ
,,	உக	,,	௪௩
,,	உஉ	,,	௪௪
,,	உ௪	,,	,,
,,	௩க	,,	௪௫
,,	௩உ	,,	௪௬
,,-தனி	௫அ	,,	,,
(இடைக்காடர், தனி)	க௦	,,	௪எ
இராமாயணம், உயுத்தகாண்	க௩	,,	,,
எம்பிரான்சதகம்	கஎ	,,	௪அ
,,	உ௦	,,	௪௯
,,	உ௫	,,	,,
,,	௩௪	,,	௫௦
கபிலைவாசகம்	௩உ	,,	௫க
காசிகாண்டம்	கஉ	,,	,,
காஞ்சி வரதராஜப்பெருமாள் சந்நிதியில் திருப்பணிகளை கராயப்பிள்ளை. கைங்கரியம்	கஎ	,,	௫உ
		,,	௫௪
		,,	,,
ஜீவஸம்போதனை	௫௩	,,	௫௬
ஜீவகசிந்தாமணி	கக	மதுரைப்புராணம்	க௫
(பொ)திருவாய்ப்பாடிபுராணம்	உஉ	மலைவையாவூர் சிலாசாதனம்	க௬
தொல்காப்பியம்	எ	ஸ்ரீமஹாபாகவதபுராணம்	௩௫
மண்டல புருடன் நிகண்டு	உ	யாப்பருங்கலக்காரிகை	௩௩

சரித்திர அகராதி.

சரித்திரம்.	பக்கம்.	சரித்திரம்.	பக்கம்.
அங்கவை, சங்கவை திருமணம்	எ௩	செங்கற்பட்டின் சரித்திரம்	அ௪
இடைக்காடர் சரித்திரம்	எஉ	செஞ்சிநகரச் சரித்திரம்	அ௬
கபிலையின் சரித்திரம்	அக	மலைவையாவூர் மான்மியம்	எஎ
காஞ்சி தாம்பிரச்சாஸனம்	அஅ	மூவகை வைசியரைப்பற்றியது	௬க
கோவைசியர்களைப்பற்றியது	௬அ		

ஸ்ரீ

ஸ்ரீநந்தநந்தனாயநம:

சாத்துகவிகள்.

புரசை. அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியார் மாணாக்கர்

திரு. சின்னசாமிப்பிள்ளை அவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பண்டுபயோ ததிகடைந்து பண்ணவருக் கமுதம்
பகிர்ந்ததிரு மாலுலகிற் கண்ணனென வுதித்த
அண்டர்குல மான்மியத்தைக் கண்ணபிரான் றனதை
யரும்பெயரால் நந்தமண் டலசதக மெனுநூல்
எண்டகுமா துருபூத வேந்தல்தமிழ்ப் பாவி
லிசைத்தனனன் னதற்குரைசெய் தச்சிலினி தமைத்தான்
கொண்டல்தவழ் சோலைநனி பிரமபுர நகரான்
குவலயமேத் துந்திருவேங் கடக்குரிசில் மாதோ.

ஷை முதலியார் மாணாக்கர்

திருமயிலை. சண்முகம்பிள்ளையவர்க ளியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அந்த மண்டலத் தவன்றனக் கிளையவ னுளரி யுறைகின்ற
சொந்த மண்டல மீதெனச் செந்தமி ழோர்சொலு நெறியோர்ந்து
நந்த மண்டல சதகமா மாதுரு பூதநா வலனோத
இந்த மண்டலஞ் சொலத்திரு வேங்கடக் கவியுரை யிசைத்தானே.

திரு. சிவாநந்த சாகர யோகீச்வரர் மாணாக்கருள் ஒருவரும், சென்னை திருவல்லிக்கேணி ஆரியன்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதரும் ஆகிய

திருவத்துறை. ஆ. சேதுராமபாரதியாரவர்கள்

இயற்றியது.

இந்திரன் முதலாத் தேவருமயனு மெய்துதற் கரியமா மாயன்
வந்தொருமகவாய் வளர்ந்திடவளர்த்த வயங்குசீர் யாதவர்ப் புகழ்ந்த
சந்தமார் நந்த மண்டலசதகந் தனக்குரை நன்கியற் றினனால்
நந்தலில்புலவ ரவையமர் திருவேங் கடமெனு நாவலன் றானே.

தசாவதானம்

பேறை. செகநாதப்பிள்ளை யவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

விதியாதவன்போன்ற மாதுருபூதப்பெயர்கொள் வேள்வியாளன்
றுதியாதவக்குலத்தார் வதிநந்தமண்டலச்சீர் தொகுத்தான்மீத்தா
மதியாதவன்பினொடு கவியுரைகாட்டச்சினிடை வகுத்தான்புன்
வதியாதவன் மாதைத் திருவேங்கடத்தமிழ்நா வலவனம்மா. [மை

அஷ்டாவதானம்

பூவை. கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கோவலர்த மகிமையினைக் குவலயமெ லாந்தேர்ந்து குலவிநாளுங்
குறித்தோதும் விதரணநற் சீர்த்திகளை யெதிரட்டிக் குலவொழுக்கக்
கூடலர்கண் மிகமெச்சப் பத்தியங்க டோறுநயங் கொழிக்கமுன்னோர்
கூறியதொர் நந்தமண் டலசதக வருமையினைக் குறிப்பினுய்ந்தே
ோவலரு மேதுதிருட் டாந்தமேற் கோள்களுட னுலவுகாதை
யுற்றபெரும் விருத்தியுரை யொன்றியற்றிப் பிரசுரித்தானுண்மைமிக்கப்
பாவலர்கள் புகழ்ந்தேத்தச் செந்தமிழி லேவல்ல பண்புவாய்ந்த [னே.
பகர்பிரமபுரித்திருவேங் கடப்புலவ னெனப்பெயர்கொள் பான்மையோ

காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பமுதலியார் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

தி. சு. வேலுசாமிப்பிள்ளை யவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சீர்மலிநந்த மண்டலசதகஞ் செய்தனன்மாதர்பூ தையன்
ஏர்மலியந்நூற் கியலுறவுரையொன் றியற்றினனவனெவ னென்னில்
கார்மலிபிரம புரியுறைசீர்த்திக் கவின்றிருவேங்கடப் புலவன்
பார்மலியண்டர் தங்குலம்விளங்கப் பதுமைகேளனவுதித் தவனே.

காஞ்சிபுரம் பிள்ளையார்பாளையம் மண்டபத் தெரு

மணிகண்டமுதலியார் குமாரர் முத்தமிழ்க்கவி

திருவேங்கடமுதலியா ரவர்களியற்றியது.

மாதர்பூதையன் வளைநந்தமண்டல மாசதகக்
காதரவின்றோ ரருமுரைசெய்தா னணிதருசீர்க்
கோதில்பிரம புரித்திருவேங்கடக் கூரறிஞன்
யாதவன்றன்குல மென்னிலவிர்யா தவகுலமே.

காஞ்சிபுரத்தைச் சார்ந்த பல்லவபுரம் புராணிகர்

சோணாசலமுதலியா ரவர்கள் இயற்றியது.

கந்தமண் டலமுழுதுங் கமழ்பொழில்சூழ் பிரமபுரிக் கண்ணின்மேவும்
இந்தமண் டலங்கொள்கலை தேர்திருவேங் கடப்புலவ னினிதாமென்ன
நந்தமண் டலசதக வுரைவரைந்தா னதனையதி னுமந்தேர்ந்தோர்
எந்தமண் டலத்தினருந் தந்தமண் டலப்புகழா யேற்றுக்கொள்வார்.

வேலூர். மலைமருந்தையர் குமாரர்

அச்சாபீஸ்—காளத்திஐயர் அவர்களியற்றியது

சீர்பூத்தபிரமபுரி யாதவர்தங் குலந்தழைத்துச் சிறப்புற்றோங்க
நீர்பூத்தபரசுவுடையோ னுருவமேதன்னுருவாய் நிலத்தின்மேவும்
ஏர்பூத்ததிருவேங் கடப்புலவன்கவிஞரொலா மினியதென்னப்
பார்பூத்தவெழினந்த மண்டலத்தின்சதகவுரை பகர்ந்திட்டானே.

திருவையாறு.

முத்துச்சாமிபாரதியா ரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி லாசிரியவிருத்தம்.

பொலமன்னுகுன்றுகுடையாவெடுத்துக் கோக்குலத்தைப்புரந்தமாலை
வலமன்னுசந்ததியாவளர்த்தருள்கோ வசியர்குலவளங்கொள்சீர்த்தி
பலமன்னுநந்தமண்டலசதகத் துறுபொருளைப்பலருந்தேர்வான்
நலமன்னுபொழிப்புரைசெய்தருள்கவென நனியெவருநயந்துவேண்ட. (க)

மன்னியபல்லுயிர்களெலாமின்பமுறத் திருவினொடுவனத்துழாய்மால்
துன்னிவளர்பதிகளிருபானிரண்டு நிலவுமெழிற்றொண்டைநாட்டில்
பொன்னகரிற்பொலிபிரமபுரிதனிற்பாற் கடன்மதிபோற்புவனமேத்தப்
பன்னமுதர்குலப்பரசுராமமுகி லியற்றுதவப்பயனாற்றோன்றி. (உ)

அற்பினொடுபன்னூலுங்கரிசுதபக் கற்றுணர்நுண்ணறிவுமேலாம்
விற்பனவிநயநிபுணம்பொறையொழுக்க மொப்புரவுமிக்கசீலம்
நற்குணமும்பெருகுதிருவேங்கடநா வலவனந்நூ னயங்களெல்லாம்
பற்பலருமெளிதுணரவரைந்தளவி லாதபுகழ்படைத்தான்மன்னோ. (ங)

* * *

தவசிகிராமம். ஆயுள்வேத பண்டிதரும், ஸ்ரீமகாபாரத பிரசங்கருமாகிய

வி. இ. அரங்கசாமிபிள்ளை யவர்களியற்றிய

வண்ணச்சந்தவிருத்தம்.

சுந்தரமிலகிய வந்தரதேவர்கள் சிந்தைகளித்துணவெண்
சுதையினையுதவிய திரைசெறிசிந்துடை சூழ்தருகாசினியில்
செந்திருமருவிய நந்தமண்டலசத கந்தை க்கினியவுரை
செப்பினனற்பிர மாபுரியுறையா தவகுலமதிலவருவோன்
அந்தமில்பலகா வியமுதல்கலைகளை யாய்ந்திடுமிகுசீலன்
அழகியமுலைவன மாலையுரத்தி லணிந்திடுநற்குணவான்
நந்தலிலறிஞர்பு கழ்ந்திடுதிருவேங் கடமெனுமொருநாமன்
நானிலமதிலழி யாப்புகழோங்கி நலம்பெறநாட்டினனே.

* * *

பிரமபுரி. பரமபாகவதராகிய குப்பையப்பிள்ளையவர்கள்
குமாரரும், இந்நூல் உரையாசிரியர் மாணுக்கருமாகிய

க. கந்தசாமிபிள்ளையவர்களியற்றிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

மானந்தகோபன் மகவாயவாயர் வளநகரா
மானந்தமண்டலத் தோர்சதகத்தி னுரைவரைந்தான்
மானந்தையைபொறை வாய்மையுளான்பிர மாபுரபூ
மானந்தநந்த குலத்திருவேங்கட மாகவியே.

சென்னை சோமஸீச்வரன்பேட்டை
இராமாநுஜநாயகரவர்கள் மாணுக்கரு ளொருவராகிய

கொ. வடிவேலுசெட்டியாரவர்கள் இயற்றிய

விருத்தம்,

கார்வளர்காஞ்சி மாத்ருபூதையன் கவின்பெறு நாற்கவிப் புலவன்
மாவளர்நந்த மண்டலசதகம் வானவர்மகிழ்வுறப் புனைந்தான்
தூவளர்பிரம புரந்தனிலுதித்தோன் றேமில்யாதவகுல திலகன்
பேர்வளர் திருவேங் கடப்புலவன்றான் பெட்புற வுரையியற்றினனுல்,

சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம. கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரவர்கள் மாணுக்கர்

ஆரணி. சென்னகேசவுலுநாயுடவர்கள் இயற்றிய

விருத்தம்.

சீர்வளர்காஞ்சி மாத்ருபூதையர் செந்தமிழ்க்கவியினுற் செய்த
ஏர்வளர்நந்த மண்டலசதகத் தினுக்குரையாதவ குலத்திற்
பேர்வளர்பிரம புரந்தனிற்சனித்தோன் பெருங்கவி காப்பியங்கற்றோன்
நார்வளர் திருவேங் கடவபிதான னயமுடன் செய்தளித்தனனே.

திரு. முத்துச்சாமிபாரதியார் குமாரர்

நமசிவாய ஆசாரியரவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

யாதவர்குலச்சி ரேனத்தையுந்திரட்டி யருந்தமிழ்ப் பாவினமாக
மாதுர்பூதைய னியற்றியநந்த மண்டலசதகத்தின் பொருளைப்
பூதலத்தெவரு மெளிதினன்குணரப் பொழிப்புரை செய்தனன் புலவோர்
காதலிற்பரவு மியற்றமிழ்த் திருவேங் கடமெனும் பெயர்கொளுவலனே.

சாத்துகவிகள்.

வளவனூர் குமாரபுரியில் வசிக்கும்

பொய்கைபாக்கம் அப்பாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்

இயற்றியது.

மாதவன்கருணை வானவன்புயலை மானும்வண்ணனலர் மாதுகண்
மால்கொளும்பழைய மால்சிறுத்தவிடை வாயிடைச்சியர்கள் வாழ்மனைச்
சீதவெண்ணெயுணு மாயனற்கமல சேவடித்துணையை சேவைசெய்
தேவரும்புகழ்கொள் பிரமமாபுரியில் தேசுறும்பரசு ராமவேள்
காதலன்சொல்திரு வேங்கடக்குயில்க வின்றமிழ்க்கடலை மாந்தியே
கழறுநந்தமண் டலமதிற்பெயக் கண்டுநற்புலவர் விண்டலம்
போதமண்டலையில் கொண்டுபோதலம் போகிபோயிடச் சதகநூல்
போதவேவுமை விரித்ததேழுகில் பெருக்கெனப்புகல்வர் புலவரே.

பிரமபுரி. உபாத்தியாயர்

பொ. நாராயணசாமிபிள்ளை யவர்களியற்றியது.

செம்பிரம ரங்கள்விருந் துண்ணுமலர்ப் பண்ணவன்றன் றிருப்பேராற்செ
யம்பிரம புரியினன்மா நந்தமண் டலசதகத் தருத்தந்தன்னை
நம்பிரம ஞானந்தச் சீரனந்தனேயிணையா நவின்றிட்டானல்
சம்பிரமத் தமிழறியு மொருதிருவேங் கடப்பெயர்கொள் சதுரன்றானே.

தவசி. வீராசாமிமுதலியார் புத்திரரும், ஷையூர் வித்வான்

இ. அரங்கசாமிபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கருமாகிய

கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

செந்தமிழில் வல்ல திருவேங் கடப்புலவன்
சந்தமிகு மாதுருபூ தையன்மகிழ்ந்—துந்துபுகழ்
நந்தமண்ட லச்சீர் நவில்சதகத் திற்குரைபே
ரந்தமொடு செய்தருளி னான்.

சாத்துகவிகள்

முற்றிற்று.

அச்சிட்டுவருங்கால் கிடைத்த சாத்துகவிகள்.

திருவோத்தூரிலிருக்கும் மலையாளம், சிவஞானசுவாமிகளது

பாதசேகரராகிய

பானுகவி அவர்களியற்றியது.

இந்தமண் டலத்தினுள்ளா ரெல்லாரும் போற்றுமெழிற் புலமை மிக்க
நந்தமண் டலசதக மாதுருபூ தையனன்கு நவின்றுரைத்தை
விந்தைபெறு பொழிப்புரையுங் காதைகளு நனிவிளக்கி வியப்பி னீந்தான்
கந்தலில்சீர்ப் பிரமபுரி வாழ்திருவேங் கடமென்னு நாவ லோனே.

கூடலூர்தாலூக்கா கரையேறவிட்டவர் குப்பத்திலிருக்கும்

விருத்தாசலம்தாலூக்கா தாசில்தார்

பு. வேங்கடசாமிபிள்ளை யவர்களியற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகெலாம்புரக்கு மொருதனிமுதல்வ னுவகையோடுற்பவித் திட்ட
திலகமாநந்த மண்டலசதகஞ் சீர்மயூராபுரி சிறக்கப்
பலகலையோர்ந்த மாதுருபூதன் பண்டைநாள்வேங்கடா சலமால்
அலகிலாத்தவத்தா லன்புகூர்ந்தளித்தா னருமறையங்கம்வே றென்னே. ()

என்னுடைப்பெருமா னென்றனித்தந்தை யிசைநலமுற்றுமாய் வந்த
பொன்னுடைப்பிரம புரியுறைமகிபன் புகழ்திருவேங்கடப் புலவன்
சொன்னயத்தோடு பொருணலந்தோன்ற துளக்கமில்யதுகுலம் பொலிய
முன்னவர்யாருஞ் சொற்றிலவொன்று முழுமுதல்பொழிப்புரை மொழிந்
தான். (௨)

தானுறுகொள்கை யறிகுதலரிதாந் தகைவொடுகவிஞர்நோக் கறிந்தே
வானுருமுகில்போல் மாதலம்வாழ வழங்கினனிப்பெரும் பணிக்கு
தேனுரு பி. ஏ. பட்டமும்பெற்று சீரைகோர்ட்டினிலுத்தி யோக
கோனெருதுணை தோ. ராமகிருட்டினமால் கூறுதல்சேடற்கு மரிதே. (௩)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கோபகோபீச்வராயநம:

முகவுரை.

இந்நூல் நிலமகள் நுதலிற்றீட்டிய திலகம்போன்றதும், காசி முதலிய முத்திநகரங்க ளேழனுள் மிகச் சிறப்புற்றோங்கியதும், நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளாகிய திவ்யதேசங்களுளொன்றாய் விளங்குவதுமாகிய ஸ்ரீ காஞ்சிமாநகரத்தில் வைதிகப்பிராம்மண குலத்தில் திருவவதரித்து இயலிசை நாடகமென்னு முத்தமிழிலும், வைதிக லௌகிக ஒழுக்கங்களிலும் குறைபாடின்றி விளங்கும் பிரம்மஸ்ரீ மாதுருபூதையரவர்களால் சுமார் (220) வருடங்களுக்கு முன் செய்யப்பட்டுத் திருமயிலை—இராமசந்திரப்பிள்ளை குமாரர் வேங்கடாசலப்பிள்ளை யவர்கள் நன்முயற்சியால் அரங்கேற்றுவிக்கப்பட்டது. மேலும், இந்நந்தமண்டலம் கோகுலம், பிருந்தாவனம், அருச்சுனநிலையம், சூரசேனம், இரேவதிவெற்பு, யமுனாநதி, கோபிகாபுரம், கோவர்த்தனம், புஷ்பநாமகிரி, மதுராபுரி முதலிய பல நகரங்களைத் தன்னிடத்திற்கொண்டிருப்பது மன்றி நந்தகோபனென்னும் ஓர் யாதவசிரேஷ்டர் சகடாலனென்னும் மந்திரியோடிருந்து அரசாட்சி புரிந்த இரண்டாயிரத்தைந்நூறு வீதிகளையும், ஐந்துலட்சம் வீடுகளையுமுடைய திருவாய்ப்பாடியையும் தலைநகரமாகப் பெற்றது. இதனுள் நம் பூலோக சரஸ்வதியாகிய ஔவையாலும், மற்றும் பற்பல கவிஞர்களாலு மியற்றப்பட்ட அசதிக்கோவை, நல்லான்கோவை, தியாகர்கோவை முதலிய பற்பல பிரபந்தங்களைப் பெற்றவர்களும், ஏககாலத்தில் தங்கத்தாலமைத்த கொம்பும் குளம்புமுடைய இருபதினாயிரம் பாற்பசுக்களை வைதிகப் பிராமணர்களுக்குத் தானஞ் செய்தவர்களும், காஞ்சிபுரம்—வரதராஜப்பெருமாள் சந்நிதி, மதில், மண்டபம், கோபுரம், தடாகம் முதலிய திருப்பணிகள் முற்றுவித்தவர்களும், மூவெழுவள்ளல்களில் ஒருவராகியும், முல்லைக்கொடிக்குத்

தாஊர்ந்துவருந் தேரினைத்தியாகமாகக் கொடுத்தவருமாகிய பாரி என்னும் வள்ளலைத் தங்கள் குலத்தினராகப் பெற்றவருமாகிய யாதவகுல சிரேட்டர்களின் தசாங்கமுதலியவைகளையும், மற்றும் அவர்களது எண்ணிறந்த கீர்த்திகளையும் எடுத்துக்கூறப்பட்டது. இந் நந்தமண்டலசதகம் அரிய செய்யுள்நடையாக இருந்தமையாலும், நம்மவருட் கற்றோர்க்கேயன்றி மற்றோர்க்குப் பயன்படாதிருந்தமை கருதி யாவரும் அதனைக்கற்றுப் பொருளுணருமாறு அதற்கோர் பொழிப்புரை எழுத நினைத்து என்னிடத்திருந்த கையெழுத்துப் பிரதியைக் கவனித்தபோது அது முழுவதும் பிழைகளாயும், அநேகம் பாடல்களில் அடி, தொடை, மோனை முதலியவை பொவ்வாமலு மிருந்தபடியால், வேறு பிரதிகள் தேடத்துடங்கி வேலூர், கும்பகோணம், சென்னை முதலிய பலவிடங்களிற்போய்ப் பொருள் விரையஞ்செய்து தேடியும் பிரதிகள் நேரிடாமலதற்காக நெடுநாளுழன்றுவருகையில் அடியிற்கண்ட விடங்களிலிருந்து சில பிரதிகள் கிடைத்தன. அவைகளுள் சில இராமபாணங்களாற் பட்சிக்கப்பட்டும், சில அரை குறையாகவும் கழிய, நின்ற பிரதிகளும் என் சொந்த பிரதியைப்போலவே அடிகள் விடுபட்டும் பாட பேதப்பட்டுங் கிடந்தமையின் அவைகளையெல்லாம் ஒருவாறு என் புல்லறிவிற் கெட்டியபடி நூலாசிரியர் கருத்து மாறாதவண்ணந் திருத்தி சற்றேறக்குறையச் சுத்தப் பிரதியாகச் செய்து அதற்குமேல் உரை யெழுதத் தொடங்கினேன். அவ்வா றெழுதிவருங்கால் இடையிடையே தோன்றிய சரித்திரம், சம்பிரதாயம், மேற்கோள் முதலியவற்றிற்காக நான் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசையும், விரையமும் முன்னிலு மதிகமாகவே யிருந்தன: ஆயினும், எடுத்த விஷயத்தை எவ்வகையினும் பூர்த்தி செய்விக்கவேண்டுமென்னும் அவாவினு லவற்றையோர்பொருட்டாக மதியாது மற்றும் அதற்குவேண்டிய சுருதி ஸ்மிருதி புராணம், இதிகாச முதலிய மேற்கோள்களுடன் எழுதி முடித்துப் பின்னர் அச்சிற் பதிப்பித்தனன். இதனைக் கண்ணுறும் கல்விமான்க ளனைவரும் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றங்களையும், மற்றும் பாடபேதங்களையும், சம்பிரதாய வழுக்களையும் புறங்கூறாது அடியேனுக்குத் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர்களுக்கு நன்றியறிந்த வந்தனஞ் செய்வதோடு அவற்றையுஞ் சேர்த்து மறுபதிப்பில் வெளியிடச் சித்தமாயிருக்கிறேன்.

புத்தகங்கள் கொடுத்த உபகாரிகள்.

சித்தாத்தூர்	ஸ்ரீமான்	அரங்கப்பிள்ளையவர்கள்.
எருமையூர்	,,	கோபாலகிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள்.
சென்னை ஜன் ஜாமாருதம் இ. கொத்தவால்	,,	இராஜகோபாலபிள்ளையவர்கள்.
சூளை	,,	கோதண்டராமபிள்ளையவர்கள்.

இங்ஙனம்,

வே. ப. திருவேங்கடம் பிள்ளை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ நந்தநந்தனாய நம:

நந்தமண்டலசதகம்

அவதாரிகை.

1. "நந்தமண்டலம்" என்னுஞ் சொற்றொடர் அப்புமண்டலம், பிருத்விமண்டலம், வாய்வுமண்டலம், தேயுமண்டலம் என்பவை போன்று ஸ்ரீ நந்தகோபர் தோன்றிய "யதுவமிசப்" பரப்பைக் குறிக்காநின்றது. அப்பு பிருத்வி வாய்வாதி யைம்பூதங்களின் விஸ்தீரணம் எப்படி அளப்பரியதா யிருக்கின்றனவோ அப்படியே இந் நந்தவமிசமும் அளவிடவொண்ணாதனவாக விராநின்றதென் பது மேலைய மகுடத்தின் திரண்டபொருளென்க.

2. இதுநிற்க, இந்நூல் அவதரித்தமைக்குக் காரணம்: இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீ மாத்ருபூதையரென்னும் பிராஹ்மணோத்தமர் நந்தகோபர் தொடக்கமான யதுகுலச்சீமான்கள் விடயமாய்த் தாம் செவியுற்ற கண்ணுற்ற வியப்பைப் பயப்பனவான அருநற்குண நற்செயல்களேயாம். இக்கவிஞர் அதிருஷ்டவசம் இவர் கவிதையைச் சத்கரிக்கத்தக்க ஓர் யாதவப்பிரபுவும் அப்போது தடஸ்தராயிருந்தனர். இற்றைக்குச் சுமார் இருநூற்றிருபதாண்டுகளுக்கு

முன்னர் "மயூரபுரி" யென்னும் திருமயிலைமாநகரந்தன்னில் அரசு செலுத்திக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீவேங்கடாசலப்பிள்ளையென்னு மன்னவரோ யன்னவரென்க. இந்நூலாசிரியர் அவ்யாதவபூபதியின் ஸமஸ்தானத்தில் தம் பிரபந்தத்தை யரங்கேற்றியடைந்த பற்பல பரிசுகளைத் தம் பாயிரத்தில் விரித்துக் கூறியுள்ளார். அங்ஙனங் கண்டுகொள்க.

3. இஃதிப்படியிருக்க, இந்நூலுக்கும், குலமான்மியங் கூறும் மற்றப் பன்னூல்களுக்குமுள்ள வாசி யாதெனில்—மற்ற நூல்கள் அவ்வக்குலத்தவர் தாமே தங்குலத்திற்கு மான்மியங் கற்பிப்பான் புலவனையடுத்து இயற்றுவித்துக்கொண்டனவாய்நிற்க இந்நூலோ இப்புலவர் தாம் ஓதியநூற்களனைத்திலும் மேலெழத்தோன்றிய யதுகுலச்செல்வர் தம் குணாதிசயங்களுக்குத் தோற்றுத் தாமே விரும்பிப் பாடினதொன்றாய்க் காண்டலேயாம். மாத்ருபூதையர் தம் சதகப் பிரதி செய்யுளுக்கும் பிரஸித்தமான பல தமிழ்க்காவியங்களிலிருந்து மேற்கோளாதாரம் காட்டியிருத்தலே இவ்வுண்மைக்குப் போதுமான சான்றென்க. யாம் இவ்வாறு துணிபுடன் கூறவந்தது குலாபிமானத்தாலும், தற்புகழ்ச்சி விருப்பாலுமன்று; இந்நூலுடைத்தலைவராம் யாதவர் மான்மியம் தமிழ்நாட்டு நூல்களோடு நிற்காது. ஆஸேதுஸீதாசல பரியந்தமான அங்கவங்க கலிங்காதி ஐம்பத்தாறு தேசங்களில் வழங்கும் ஸமஸ்கிருதாதி பதினெண்பாஷாக் கிரந்தங்களிலும் விஸ்தரித்துக்கூறுமாற்றாலென்க.

4. நூலின் பண்பும், ஆசிரியர் பண்பும், தலைவர் பண்பும் ஒருசிறிது கூறினும். இனி நூலுரையாசிரியர் பண்பு கூறுவாம். யதுகுலதிலகராம் இவ் வுரையாசிரியர் ஸ்ரீமான் பிரமபுரி - திருவேங்கடம்பிள்ளை யவர்கள் ஓர் பாரம்பரிய வித்துவான். தாம் யதுகுலத்திற் பிறந்த கடமைக்கும், பலகலைபயின்ற கடமைக்கும் தம் மரபினர்க்கு இப்பேருதவியைப் புரியலாயினர். இப்புலவர் தாம் மாணாக்கரா யிருந்தகாலத்தும், ஆசிரியரா யிருந்தகாலத்தும் இச் செந்தமிழ்நாட்டுச் சிறுவர் சிறுமியர்க்குத் தங் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களா லியற்றிய விந்தை நல்லுதவிகள் அந்தமில்லன. இவரியற்றிய "கோலப்புத்தகம், கோவைசிய ப்ரபாவமாலை, வேலூர்கோட்டைச் சரித்திரம்" முதலிய அரிய நூல்களே இதற்கு அத்தாட்சிக

ளாம். இவை யோர்புறமிருக்க, இப்புண்ணியசீலர் மேலைய சதகத்தில் நூலாசிரியர் மேற்கோளாகக் கோலியெடுத்த பற்பல செய்யுள்கள் அவ்வந்நூல்களில் உள்ளனவாவென்று ஆராய்ந்தறியுமாறு இத் தென்தேயத்தின் கண்ணதாய பலவூர்களில் பலரிடத்து ஏட்டிலும், அச்சிலும் மறைந்துகிடக்கும் நூல்களியாவற்றையும் தேடிப்பிடிக்க, "மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார்" என்பதற்கினமாய் மெய்வருத்தம், பொருட்செலவு முதலியன வொன்றையும் நோக்காது, சுமார் (15) பதினையாண்டு அஹோராத்திரம்பட்ட தோர்பாடு விபப்புறத்தக்கதொன்றும்! அவ்வண்ணமே இச்சதகத்தைச் சுத்தப்ரதிபாகப் பதிப்பித்தற்கும், அதில் ஆங்காங்கு கூறப்படும் பூர்வீகருடைய சரித்திர ஐதிஹ்யங்களை (துரபிமானிகளைப் போல் தற்சிருஷ்டியாய்க் கற்பிக்கப்புகாமல்) உள்ளது உள்ளபடி உரைக்கவேண்டுமென்கிற தூயவெண்ணத்தினால் அவ்வவ்வூரிலுள்ள சாஸனாதிகளைக்கொண்டு நேரில் பரிசோதித்துத் திரட்டிய இவர் ஊக்கம் இன்னும் வியக்கற்பாலதாம்! பதினைந்துதினங்களில் பாரகாவிய முடித்துப் பன்னிரண்டாண்டு அரங்கேற்றலுக்கலைந்த கவிச்சக்கிரவர்த்தி ஸ்ரீமத் கம்பநாடர் படியாயன்றோ விருக்கிறது இவர் படியும்?

5. "கணக்கன் கணக்கறிவான், தன் கணக்கைத் தானறியான்" என்பதற் கிலக்கியமாய் புறச்சாதியரோடும், புறச்சமயிகளோடும் பழகி, ஸ்வஜாதி ஸ்வமதங்களின் அருமை பெருமைகளை யறியாத நங்காலத்தவருக்கும், பிற்காலத்தவருக்கும் இந்நூல் நல்லுணர் வளிக்கும் பான்மையினதாதலின், இதனை நம்மவ ரனைவரும் குலதனம்போல் போற்றி வாசித்தொழுகுவாராகில், அதுவே இந்நூலை வெளியிட்டவர்க்கு அன்னவர் செய்யுங் கைம்மாறாகவிருக்குமென்பது திண்ணம். அதையே யாமும் ஸ்விநயமாய் வேண்டுகின்றனம். சுபம்! சுபம்.!

இங்ஙனம்:

சென்னை. தி. கொ. முத்துகிருஷ்ணபிள்ளை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

புரசை, அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரும்,

சென்னைத் தொண்டைமண்டலம்

ஆங்கிலோ வெர்னகுலர் கல்விச்சாலைத் தமிழ்த் தலைமைப்

பண்டிதருமாகிய

திருமழிசை சிவப்பிரகாசையாரவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நிலம்பூத்த புகழ்மலிசெஞ் சுட்டரவி னறிதுயில்கூர் நெடுமா லன்பி
னலம்பூத்த திருவருள்செய் தளிகளிரு பதிற்றிரண்டு நாளு மோங்கப்
பலம்பூத்த குடம்புனையுஞ் செருத்தலான் சொரியவரும் பாலி சூழ்ந்த
புலம்பூத்த வெழிற்றொண்டை நாட்டிலகுந் திருக்காஞ்சி புரநி வாசன். (௧)

மறையவர்தங் குலதிலகன் முத்தமிழி னியலுணர்ந்தோன் மாட்சி மிக்கோன், குறையறுசீர் மாதுருபூ தையனிருஞ் சிறையவளிக் குழாங் குடைந்து, நறையொழுக்குந் திருத்துளவத் தளவலர்மா லிசைபுனைந்த நந்த கோபன், முறையடுத்த வரசியல்செய் நந்தமண் டலத்துறையு முல்லை யாளர். (௨)

தரித்தபெருஞ் சீர்த்தியெலா நனிதிரட்டித் தமிழ்ப்பாவாற் சமைத்த செங்நெற், பரித்தவயல் வளம்பொலியு நந்தமண் டலசதகம் பலரு மேற்க, விரித்துரைசெய் தளிக்கவெனச் சென்னைநகர் ஹைகோர்ட்டில் வியக்க யாரும், வரித்தவெழில் டிரான்சிலேட்ட ருத்தியோக சித்திநிலை வாய்ந்த வள்ளல். (௩)

மாதவன்ற னடிபரவு மிராமகிருஷ் ணேந்திரனன்பின் வலிந்து கேட்கப், போதவிர்பூம் பொழிற்சுலவுந் திருவோத்தூர்க்கைங்கடிகைப் புறத்துக் கீழ்பால், சீதமல ரன்பழிச்சும் பிரமபுரத் துறுங்கோவை சியோத்த மன் சொன், மேதகுசீர்ப் பரசுரா மக்குரிசி லாற்றுதவம் விளக்க வந்தோன். (௪)

தன்னிகர்வே லூரமெரிக் கன்மிஷன்கல் விச்சாலைத் தமிழ்ப்பாண் டித்ய, மன்னியமுத் தமிழ்க்கவிதைத் திருவேங்க டப்புலவன் வயங்கக் நூலிற், றுன்னுகர லிகிதவழுச் சொற்பொருட்சோர் வகற்றினனிச் சுத்த மாக்கிப், பன்னுநவ ரசவலங் காரநயம் விரவுறச்செந் தமிழ்ப்பா வல்லோர்·

சிரந்துளக்கி நனிவியக்கப் பொழிப்புரைசெய் தாங்காங்குச் சிறந்த நூலிற் பரந்தபல மேற்கோள்க ளெடுத்துகாட் டெனமைத்துப் பரிவி னோடு நிரந்தரமா யிவ்வுலகி லவ்வொன்றே யாயிரமாய் நிகழ வெண்ணித் திரம்பெறுமா றழகினெழு தாவெழுத்தின் விளக்கிமிகு சிறப்புற் றூனல். ()

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ நந்தகோபப்ரியாத்மஜாயநம:

திருமால்.

கண்ண கன்றநற் கடல்வளை யுலகெலா மீன்று
வண்ண முற்றவா லிலையினின் மகவுரு வாகி
யெண்ணி றந்தபே ரருளினு லினிதுகாத் தருளு
மண்ணன் மாதவன் பதயுக மலர்சிரத் தணிவாம்.

அஷ்டலட்சுமி.

சித்திர விழிகாளிந்தி சீருருக் குமணிதேவி
சத்தியை மித்ரவிந்தை சாம்பவ தித்தாயோடு
பத்தினி சத்யபாமை பகரிலக் கணையின் னோரை
நித்திய மாருவன்பி னெஞ்சினி லிருத்தி வாழ்வாம்.

கருடாழ்வார்.

செம்பொருளே நன்மைதரு செல்வமே செங்கணெடும்
எம்பெருமா னேறு மெழிற்பரியே—யும்பரெலாம்
போற்றும் புகழுடைய புண்ணியனே புள்ளரசே
தோற்றியருள் யாங்கள் தொழற்கு.

ஆஞ்சனேயர்.

ஆயுள் புத்தி யடல்கதி யீபவன்
தாயுந் தந்தை தமர்குரு வானவன்
ஏயும் பேரொழி லஞ்சனை யீன்றருள்
வாயு புத்திரன் பாதம்வ ணங்குவாம்.

நம்மாழ்வார்

படகோபன கச்சாயியும் பழமாமறைச் சுவையை
விடகோபனு வற்செந்தமிழ் வேதத்தினின் மகிழக்
குடகோபல திசையும்புகழ் குருகாபுரி வருமெஞ்
சடகோபன டித்தாமரை தலைமேலணி வாமே.

ஸரஸ்வதி.

பூவில் விண்ணிற் புணரியிற் கல்லினின்
மேவு வோர்புகழ் வெண்கம லாய்வரன்
றேவி யேயமு தேகலைச் செல்வியே
நாவி ருந்துந லம்பல நல்குவாய்.

அவையடக்கம்.

திருவளரு முலகினிலேந் திலக்கணமோ டிலக்கியங்கள் தெளிந்தோ ராய
பொருவிலுறை யாசிரியர் திறங்கௌலாநனியோங்கிப் பொலியும்வண்ணங்
குருவருளாற் பன்னூலு முணர்மாதரு பூதையனுங் குணவான் செய்த
மருவியசீர் நந்தமண் டலசதகத் தினுக்குறையான் வரைந்தேன் மன்னோ.

நூலாசிரியர் இயற்றியது.

தலைமைபெறுங்கோபாலர் திருநந்தமண்டலத்தின் சதகமன்பின்
னிலைமைபெறவரங்கேற்றிப் பரிசிலருட்புகழுலகி னிலவலாலே
சிலைமதன்காவியுமயன்பொற் கமலமுமாறுளவமுமே தேடலுற்றார்
மலைமகளைக்கலைமகளென் றையுற்றான்வடகயிலை வாணன்றானே.

இயலிசைச்செந் திருநந்த மண்டலத்தின்சதகமரங் கேற்றுவித்து
நயமுடன்பொன்னாயிரமும் பரிசிலளித்தான்மயிலை நகரின்மேவுந்
தயரதனீன் றருள்ராமன் றனக்கிணையாமிராமசந்த்ரன் றந்தபாலன்
புயசயிலன்புகழ்க்கடலன் பொற்கருடத்துசன்புவியைப் புரப்போன்றானே.

தங்கவஜ்ரக்கடகரத்நப் பதக்கந்தந்தான்
சரிகையங்கியிழைத்திடுநற் சால்வைதந்தான்
செங்கயல்பாய்நீர்வளநன் னிலமுந்தந்தான்
சீர்தந்தானேர்தந்தான் சிவிகைதந்தான்
அங்கவினப்புரவிதந்தான் சதகங்கொண்டே
யாயிரம்பொன்பரிசுதந்தான் மயிலைமேவுங்

துங்கவேங்கடாசலவே ளென்னதந்தான்
சொல்லுமென்பார்க்கெத்தனைபொன் சொல்லுவேனே.

தாதவிழ்பூந்துளவணிமால் புதல்வனெனவவதரித்த தன்மையோர்ந்து
காதலுடன்வளர்த்தநந்தன் மரபுள்ளோர்தம்புகழ்பாற் கடல்போலென்று
மேதினியிலேவிளங்க மயிலைவேங்கடாசலவேள் விருப்பமாகி
யோதுகின்றசொற்படியே நந்தமண்டலசதக முரைக்கின்றேனே.

பாரதம், அச்வமேதபருவம், வேள்விச்சருக்கம்.

கோவினைப்புரத்த லருந்தனமீட்டல் குவலயம்வளம்படத் திருத்தல்
மேவுமுத்தொழிலு மியற்றிமெய்ப்பொருளை வேதியர்பாவலோர் மீட்டும்
ஏவலோரினைத்தோ ளெவருமெய்திடத்தந் திசைபெறுவசியர்வந்தடைந்தார்
தாவியகருட கேதனத்தேர்மேல் தந்திமேல்வாசிமேற் றருக்கால்.

பாரதம், கபிலமகிமையுரைத்த சருக்கம்.

பசுவினவையறு முணவுநடையுடை யனவுமொருவழி படுகினும்
இசையுமிருசெவி விழிகண்முலைகளு மிருகுரமுமிரு நாசியும்
அசைவில்கருநிற முளதுகபிலைக ளதனிளொருதிற மணுகினும்
வசையில்கபிலைய தெனவுமிசையுணர் வரதமுனிவரர் பலருமே.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில், இப்புத்தகம் வேண்டுபவர்கள் தென் இந்தியா ரெயில்வே டிராவலிங்போலீஸ் ஆபிஸர் சிந்தாத்திரிப்பேட்டை உலகப்பமேஸ்திரி வீதி கo-நெ, கிரகம் கா. இராமாநுஜம்பிள்ளை யவர்களிடத்தும், உத்தரன்மல்லூர் இடைத்தெரு வீராசாமிபிள்ளை குமாரர் அண்ணாசாமிபிள்ளை யிடத்தும் அணா பத்து 0—10—0 ஆகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். தபாற்செலவு 0—1—0.

இனி அச்சிடப்படும் புத்தகங்களாவன:—அனுமார்பிள்ளைத் தமிழ், திருவிரிஞ்சைக்கலம்பகம், செஞ்சி நொண்டிநாடகம், வைத்தியக்கொம்மி.

இங்ஙனம்:
☞ வே. ப. திருவேங்கடப்பிள்ளை.

ஸ்ரீ,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நமஃ

நந்தமண்டலசதகம்.

காப்பு.

தண்டலை சூழுமுல்லைத் தரணியென் றுரைக்குநந்த
மண்டல சதகந்தன்னை மதுரச்செந் தமிழாற் கூற
வெண்டிரைக் கடலிற் சேடன் மேற்றுயில் திருமாலன்பர்
பண்டைநான் மறைதேராழ்வார் பதின்மருங் காப்புத்தானே.

(இதன்பொருள்) வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலின்கண் ஆதிசேடன்மீது அறிதுயிலமர்ந்த செங்கண்மாலின் தாஸர்களும், பழமையாகிய நான்கு வேதங்களின் பொருள்களைத் தெளிந்துணர்ந்தவருமான ஆழ்வார் பதின்மரும் பொழில் சூழ்ந்த முல்லை நிலமென்று எடுத்தோதத்தக்க நந்தமண்டலத்தினது பெருமையைக் குறிக்கும் சதகமாகிய இப்பிரபந்தத்தை இனிய செவ்விய தமிழ் மொழியால் யான் கூறுதற்குக் காப்பாக நின்றருள் செய்வார்கள் என்றவாறு.

பின் இரண்டடிகளுக்கு அறிதுயிலமரும் திருமாலும் அத்திருமாலினது தாஸர்களாகிய ஆழ்வார்பதின்மரும் காப்பாக நின்றருள்வார்கள் எனினு மமையும்.

பதின்மராவார்.

பொய்கையாழ்வார். குலசேகராழ்வார்.
பூதத்தாழ்வார். பெரியாழ்வார்.
பேயாழ்வார். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.
திருமழிசையாழ்வார். திருப்பாணழ்வார்.
நம்மாழ்வார். திருமங்கையாழ்வார்.

மதுரகவியாழ்வார்.
ஆண்டாள்.

இவ்விருவருடன் பன்னிருவர்.

நூல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்மேவுசெந்தமிழ்ச் சொற்சேர்நிகண்டிற் சிறந்தமுல்லைத்
தார்மேவுகோவர்த் தனர்கோவலரிப்பர் தாமெனமுப்
பேர்மேவுகோவசி யர்க்கிடமானது பேருலகில்
வார்மேவுபைம்பொற் பிருந்தாவனநந்த மண்டலமே.

(இதன்பொருள்) சிறப்பு பொருந்திய செவ்விய தமிழ்ச் சொற்களா லமைந்த நிகண்டின் கண்ணே எடுத்துக் கூறப்பட்ட மேன்மையான முல்லைமலராற் றொடுக்கப்பட்ட மாலையைத் தரித்த கோவர்த்தனர், கோவலர், இப்பர் என்னு மூன்று பெயரை வகித்த கோவைசியர்களுக் கிடமாயுள்ளது. பெருமை வாய்ந்த உலகத்து நெடிய புகழமைந்த பசும்பொன்னைப்போ லுயர்வாகக் கொள்ளும் பிருந்தாவனத்தை யுடைய நந்தமண்டலமாகும் என்றவாறு. (க)

உதாரணம்.

மண்டலபுருடன், நிகண்டு.

இளங்கோக்கண் மன்னர்பின்ன ரிப்பரொட்டியர் காராளர்
வளம்பெறுவாழ் வேளாளர் வசியர்தம் பொதுப்பேராகுங்
கிளந்தகோக் காத்தன்மற்றுங் கிளர்பொரு ளீட்டலேனை
விளங்கவே யுழலான் மூன்று குலம்பெறும் வேறு சொல்வாம்.

வந்தகோவலருடன் கோவர்த்தனரிப்பர் முப்போர்
முந்துகோவசிய னென்று மொழிந்திடும் வணிகர் நாய்கர்
தந்தநூற் பரதர் முப்போர் தனவசி யர்க்கே சாற்றும்
முந்துபூவசியர்முப்பே ருழவர் மேழியர் வேளாளர்.

பிங்கலந்தைநிகண்டு.

(வைசியர் பொதுப்பெயர்.)

௭௪௩ம் - சூ. தாளாளரிப்பர் தருமக்கிழவர்
வேளாளரிளங்கோக்கள்
வைசியர் பொதுப்பெயர்.

(கோவைசியர் பெயர்.)

௭௫௫ - சூ. ஒருகுலனாகித் தொழில்வேறு படுதலிற்
றொழிலொடுறும் பகர்ந்த தொல் பெயர் கூறிற்
கோவல ரிப்பர் கோவர்த் தன னெனச்
சீரிய பிறவுங் கோவைசியர்க்கே.

சந்திரமண்டலஞ் சூரியமண்டலந் தாருநின்ற
இந்திரமண்டல மெம்மண்டலமு மிதற்கிணையோ
செந்திருமான்முன்பு கோபாலர்தாமகிழ்ச் சேயரென
வந்தமுதுண்டிரு நாடானதுநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) திருமால்-முற்காலத்தில் கோபாலர்கள் தம் சேயென்று மகிழ்ந்து கொண்டாடும்படி திருவவதாரஞ் செய்து பாலுண்டருளிய அழகிய நாடானது இந்நந்தமண்டல மாகும். இம்மண்டலத்திற்குச் சந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், பஞ்சதருக்கள் நிலைபெற்றுப் பயனைக் கொடுக்கும் இந்திரலோகமும், மற்ற எவ்வகையான லோகங்களும் ஒப்பாகுந் தகுதி யுடையனவாமோ? எ - று. (௨)

உ-ம். பாகவதம், மலரவன்சிறார்க்கன்று கவர்ந்த அத்தியாயம்.

வட்டுடைச் செருகு முல்லையங்குழலவ் வயிற்றிடைத் திகழவார் கோடுங், கட்டெழிற் கோலுங் கைம்முதலணைத்துக் கனியமுதிடக்கரத் தேந்தி, விட்டொளிர் பசும்பொன் னாழிமெல் விர

ளின் மிசைவதற் குரியனதாங்கி, யிட்டபூந்தவிசி னினிதுநின் றயின்று னிமையவர் குழாத்தவி நுகர்வோன்.

தங்குமாப் பொருளுந் தருமமுந் துணையாத் தம்பகைப்புலன் களைந் தடக்கும், பொங்குமாதவமு ஞானமும் புணர்ந்தோ ரியா வர்க்கும் புகலிடமான, செங்கண்மால் பிறந்தாண் டளப்பருங்கா லந் திருவின்வீற் றிருந்தன னென்றால், அங்கண்மா ஞாலத் தங்கக ரொக்கு நன்னக ரமரர்நாட்டியாதோ.

எண்டருபற்ப லகிலாண்டகோடி யெழில்வயிற்றுட்
கொண்டருள்கண்ணன் றிருநாபியம்புயங் கோயிலெனப்
பண்டுறைநான்முக னன்பாகமுன்னம் படைத்திடும்பூ •
மண்டலத்தைந்து நிலத்தோர்நிலநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) யாவராலு மதிக்கத்தக்க பலபலவாகிய அகிலாண்ட கோடிகளையெல்லாம் அழகிய திருவயிற்றுட் கொண்டருளிய திரு மாலினது திருவுந்தித் தாமரையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டு எழுந்தருளிய நான்கு முகத்தினையுடைய பிரமதேவன் முந்தி விருப்பத்தோடு சிருஷ்டித்த இவ்வுலகத்தில் ஐவகை நிலத்தினுள் ஓர் நிலமாக அமைந்துள்ளது நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௩)

உ-ம். பொருளதிகாரம் அகப்பொருள் விளக்கம் அகத்திணையியல்.

குறிஞ்சிபாலை முல்லைமருத நெய்தலெனத்திணைக்
கெய்திய பெயரே.

அருளுருவாகிய கோபாலர்வாழ்மனை யைந்திலக்கந்
தெருவிரண்டாயிரத் தைஞ்னூறுமங்தையிற் சேரிளமைப்
பருவமுறுங்கன் றுடன்பாற்கபிலைப் பசுவனந்த
மருவுவளர்ந்திக ழாய்ப்பாடிதானந்த மண்டலமே.

(இ-ள்). கருணையே ஓர் உருவமெடுத்து வந்ததென்று சொல் லத்தக்க உதாரத்துவமுடைய கோபாலர்கள் வசிக்கின்ற ஐந்துல

க்ஷந் திருமாளிகைகளும் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞூறென்னும் தொகை கொண்ட திருவீதிகளும் மந்தையினிடத்துச் சேரும் இளமைப் பருவமுற்ற கன்றுகளோடு கூடிய பாலைத் தரும் அனந்தம் கபிலைப்பசுக்களும் பொருந்தி விளங்காநின்ற வளங்கள் அமைந்த திருவாய்ப்பாடி யென்னும் கோகுலமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௪)

உ-ம். ஹரிவமிசம்

மஞ்சிலக்காகிய கரத்தர் மாமதிப்
பிஞ்சிலக்காகிய குணத்தர் பெட்புறும்
பஞ்சிலக்காம்பதம் பொதுவர் பண்புவீ
டஞ்சிலக்கந்தொகை யமைந்த தாழியாய்.

ஆயர்தம் மறுகுதா னன்னபாடியி
லாயிர மிரண்டொடைஞ் ஞூறதாகுமா
லாயிரங் கண்ணனை நோக்கி லேம்பதி
ஞயிரம்விழிகடான் வேண்டுமொழியாய்.

தசாங்கம்.

கோவர்த்தனம்யமு னாநதிகோகுலங் கூறுபுகழ்
மேவக்கருடக் கொடியெற்றுபேரிகை மென்றளவப்
பூவெற்றிவேழங் கவனப்பரியொளிர் பொற்கமல
மாவுற்றமார்பர்சொல் லேவலுள்ளார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கோவர்த்தனமாகிய (மலையும்) யமுனையாகிய (நதியும்) கோகுலமாகிய (நகரமும்) கூறுகின்ற புகழ்மேவிய அழகிய கருடனாகிய (த்வஜமும்) அடிக்கப்படுகின்ற (முரசமும்) மெல்லிய முல்லையாகிய (மாலையும்) வெற்றிவிளங்குகின்ற(கஜமும்)விரைந்து செல்லப்பட்ட (பரிமாவும்) பிரகாசிக்கின்ற பொற்றாமரைமலரில் விளங்கும் இலக்ஷ்மிபிராட்டிமேவிய மார்பையுடைய ஸ்ரீக்ருஷ்ணமூர்த்தியின்சொல்லாகிய (ஏவலும்) ஆகிய தசாங்கங்களையுடைய யாதவர்கள் வாழும் இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (ரு)

இச்செய்யுள் இறுதியிலுள்ள நந்தமண்டலம் என்பதே நாடாதலின், தசாங்கத்துள் நாடொழிந்த ஒன்பது அங்கங்களையே கூறினர்.

முகமருப்பிந்திரன் கண்பாநுவேதன் முசுப்பிடைமால்
தகுபிறக்கீச னுமைமுலைவாணிதன் கோமயம்பொன்
ெறுருமயிர்தேவர் வயிறங்கிமேதை சொலுமுண்மைவான்
மகிழ்புண்யமாகுங் கபிலையுள்ளார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) முகமும், கொம்புமாகிய இவற்றில் இந்திரனும், கண்களினிடத்துச் சூரியனும், § இமிலினிடத்துப் பிரமனும், இடையினிடத்துத் திருமாலும், அவ் அவயவங்களுக்குத்தக்க பிட்டபாகத்தில் சிவபிரானும், உமாதேவியாருமாகிய இருவரும், முலைகளினிடத்துக் கலைமகளும், கோமயத்தில் திருமகளும், நெருங்கிய உரோமங்களினிடத்துத் தேவர்களும், வயிற்றினிடத்து அக்கினியும், மேதையினிடத்து மேம்படுத்துக்கூறும் உண்மையும், வாலினிடத்து விரும்பி மகிழத்தக்க தருமமும் விளங்கிய கபிலைப் பசுக்களையுடைய கோபாலர்களது இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௬)

உ-ம் பாரதம், அநுசாசநிகபருவம், கன்னிகாதானவரன் மகிமை யுரைத்த சருக்கம்.

ஆனனந்தாலுகொம் பதனி லிந்திரன்
ருனுயர் நாசியில் வாயுதாள்களின்
மோனமாமியக்கர்கோன் முசுப்பில் வேதிய
னேனையகண்களி னிரவி யெய்துமே.

பிட்டபாகஞ்சடைப் பிரானுந் தேவியும்
வட்டமா ருதரமே கனலின் வானவ
னிட்டமா மிடையினி லிருக்கு மாழியான்
றிட்ட நெஞ்சினிற்பக னென்னுந் தெய்வதம்.

உதிரமே சந்திரன் மேதையுண்மையா
மதிதரு முலைகளே வாணிகோசலந்
துதிதரு கீர்த்திகோ மயஞ்சுலக்குமி
மதியுமவ்வானெனின் வகுப்ப தென்கொலோ.

---

§ இமில்—கொண்டை.

சொல்லைப்பொருளைத் தொகுத்ததொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின்
¶ முல்லைக்கருப்பொரு ளீரேழினிற்சொன் முதற்கடவுள்
குல்லைப்புயத்தர்பஞ் சாயுதர்கஞ்சனைக் குஞ்சரத்தை
மல்லைச்செயித்த திருமால்பதிநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) சொல்லிலக்கணத்தையும், பொருளிலக்கணத்தையும் தொகுத்துக் கூறிய தொல்காப்பியச்சூத்திரத்துள் ஐவகைப்பட்ட நிலங்களுள் பதினன்கு கருப்பொருள்களையுடைய முல்லைநிலத்துக்குரிய முதன்மைக் கடவுளாகிய எம்பிரானும், திருத்துழாய் மாலையை யணிந்த புஜங்களையுடையவரும், சங்கு, சக்கரம், தண்டு, வில், வாள் என்னும் பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்தவரும், கம்ஸனையும், குவலயாபீடமென்னும் மத்தகஜத்தையும், மல்லர்களையும் ஜெயித்தவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (எ)

உ-ம். தொல்காப்பியச்சூத்திரம்.

மாயோன்மேய காடுறையுலகமுஞ்
சேயோன்மேய மைவரையுலகமும்
வேந்தன்மேய தீம்புனலுலகமும்
வருணன்மேய பெருமணலுலகமும்
முல்லைகுறிஞ்சி மருதநெய்தலெனச்
சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும்படுமே.

¶ முல்லைக்கருப்பொருள் முராரிதெய்வமே
தொல்லைக்குறும்பொறை நாடன்றோன்றல்
மடியாக்கற்பின் மனைவிகிழத்தி
இடையரிடைச்சிய ராயராய்ச்சியர்
கானவாரண மான்முயல்பாடி
குறுஞ்சுனைகான்யாறு குல்லைமுல்லை
நிறங்கிளர்தோன்றி பிறங்கலர்ப்பிடவங்
கொன்றைகாயா மன்றலங்குருந்தந்
தாற்றுக்கதிர்வரகு சாமைமுதிரை
யேற்றுப்பறைமுல்லை யாழ்சாதாரி
சாமைவரகு தரமுடன்விதைத்த
லவைகளைகட்ட லரிதல்கடாவிடல்
செவிகவர்கொன்றைத் தீங்குழலூதன்
மூவினமேய்த்தல் சேவினந்தழுவல்
குரவையாடல் குளித்தல்கான்யாறே.

கன்மழைதாங்கக் குடையாமலையொன்று கஞ்சமலர்
நன்முகமாயிர மாயனைக்காட்டு நதியுமொன்று
பொன்னிறக்குற்ற கருடனுண்டாமணிப் பொய்கையொன்று
மன்னிவைமூன்று சிறப்புளதாநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இந்திரன் ஏவலாற் பெய்த நன்மழையைத் தடுத்தற்குக் காரணமான குடையாகிய கோவர்த்தன மென்னும் ஓர் மலையும், செந்தாமரைமலர்போலும் அதிமநோஹரமான திருமுகத்தையுடைய ஆயிரம்திருமாலின் திருவுருவங்களை அக்குரூரருக்குக் காட்டிய யமுனையென்னும் ஓர் நதியும், பொன்னினது நிறத்திற்கொப்பான தேஜஸையுடைய கலுழன் நீங்காதுறையும் முத்துக்களைக் கொழிக்கும் ஓர்தடாகமும் ஆகிய இம்மூன்று சிறந்த பொருளையும் உடையது நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௮)

உ-ம் பாகவதம், அக்குரூரன் வந்த அத்தியாயம்.

தூம்புடை யெயிற்றயிர் சுடிகைப்பாழிவாய்ப்
பாம்பின்வெம்பஃறலை பனிப்பவாடிநின்
றும்பலந் தீங்குழ லிசைக்கு மண்ணலைப்
பூம்புனற் குடைகுவான் புனலுட் கண்டனன்.

அரவின்மேலாடிய அத்தியாயம்.

இருஞ்சிறைக்கருளன்மீனுந் தெறிதலு மெறியவென்றே
யருந்தவன் சபித்தலாலே யாங்கண்வந் தணுகாணுகப்
பொருந்தினன் யமுனையாற்றுப் பூந்தடமென்று சாவா
மருந்தினு மமிழ்தமூற மாதவன் வகுத்தான் மன்னே.

வீசுங்கதிரவன் கற்பயிராக்கினி மின்சுதன்மெய்
பேசுந் தயாகரன் வைவச்சுதயநுப் பின்னையென்றே
தேசம்புகழ வரும்யமுனாநதி தீரந்தன்னில்
வாசஞ்செயுஞ்சற் குணசீலர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வீசுகின்ற ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியனும், அவனது கற்பிற்குரிய அயிராக்கினி யென்னும் மனைவியும், ஆகிய

இவர்களுக்குப் புதல்வனுன மெய்ம்மையே கூறுகின்ற கருணைக் கிடமாகிய வைவச்சுதமநுவுக்குப்பின் பிறந்தாளென்று உலகத்தா ரெல்லாம் புகழும்படிக்கு வந்த யமுனுநதியின்கரைக்கண்ணே வாசஞ்செய்கின்ற நற்குணமும், நல்லொழுக்கமும் உடைய கோபாலர்களுக் கிடமாயுள்ளதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯)

உ-ம். அரிவமிசம்.

தினகரன்றனைச் சேரயிராக்கினி
வனிதையேமனு வைவச்சுதன்றனை
யனுசியென்ன வமுனையை யன்புடன்
புனிதமாயுயிர்த் தாண்மணிப் பூணினுள்.

ஆனிரையோசையும் பால்சொரியோசையு மாயர்பைந்தார்த்
தேனிரையோசையும் வெண்டயிர்மத்தொடு செங்கைவளை
தானிரையோசையும் வேய்ங்குழலோசையுந் தாரணியில்
வானிரையோசையின் மிக்கதன்றோநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பசுக்கூட்டத்தினது முழக்கமும், அவ்வானிரைகறக்கப்புகும் ஆயர்கள் தாங்கிய கலசத்திடத்துப் பாலைப் பொழிவதாலுண்டான ஓசையும், ஆயர்கள் தரித்த அன்றலர்ந்த முல்லைத்தாரிடத்துத் தேனைப் பருகும்படி வந்து தங்கிய வண்டினங்களின் ரீங்காரமும், வெண்மையாகிய தயிரினிடத்துப் புகுந்து அத்தயிரைக் கலக்கும் மத்தினது முழக்கத்தோடு தயிர்கடையாநின்ற ஆய்மகளிர் சிவந்தகைகளின்கண்ணே அணிந்த வளையல்கள் ஒலிக்கும் ஆரவாரமும், கோவலர்கள் ஆனிரையைக்கூட்டுதற்குக் குறிக்கும் புள்ளாங்குழலினது இனிய ஓசையும், ஆகிய இவ்வொலி இம்மகிதலத்து மேகத்தினது வரிசையினின்றும் உண்டான இடியோசையைக் காட்டிலும் மிகுந்தொலித்தற்கிடமானதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௧௦)

பழுதிலருந்தமிழ்ச் சங்கப்புலவர்தம் பாலிற்சென்றே
யெழுதவரிய கவிபாடியுமெண் ணிலனெனச்செல்

பொழுதினவரொடு மீசர்பின்செல்லப் புலவருடன்
வழுதிசென்றேத்து மிடைக்காடர்வாழ்ந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) குற்றமில்லாத அருந்தமிழை ஆராய்ந்துணர்ந்த சங்கப்புலவர்களிடத்தூ இடைக்காடர் சென்று, பிறரால் எழுதற்கரிய பாடல்களைப் பாடி, அப்பாட்டுகளைப் பாண்டியன் பொருமையால் மதித்திலன் என்று பிணங்கிச் செல்லும்பொழுது அவரோடு சங்கத்தலைவரான சிவபெருமானும் பின்செல்லவும், தன்னுடனிருந்த புலவர்களோடு அப்பாண்டியன் திடுக்கிட்டுச்சென்று துதிக்கப்பெற்ற அவ்விடைக்காடர்க்கிடமானதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (கக)

உ-ம். இடைக்காடர் பாடியது.

ஆற்றங் கரையி னருகிருக்கு மாமரத்தில்
காக்கை யிருந்து கஂகஂகெனக்—காக்கைதனை
எய்யக்கோ லில்லாம லிசசிச் செனவெய்தான்
வய்யக்கோ னார்தன் மகன்.

பாவேந்தர்போற்றுந் தமிழவ்வைபாடப் பனந்துண்டந்தான்
பூவேந்திக்காய்த்துப் பழுத்துப்பங்கிட்ட புதுமைகண்டே
மூவேந்தர்வாழ்த்திநல் லச்சுதமிட்ட முறைமைபெற்ற
மாவேந்து பூங்குழன் மாதர்க்கிடந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கவிவாணர்கள் பரவுகின்ற தமிழுணர்ந்த ஔவையார் தம் கருத்துக்கிணங்க உதவிபுரிந்த ஆயப்பெண்களாகிய "அங்கவை" "சங்கவை" யென்பவர்கள் மனமகிழும்படி ஓர் பாசுரம் பாடியதனல் அவர்களுடைய வீட்டின் முற்றத்தில் தறிக்கப்பட்டுக் கிடந்த பனந்துண்டம் தழைத்துப்பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துச் சேரசோழபாண்டியனென்னும் மூவேந்தர்கட்கும் பங்காகமூன்று பழங்களைத் தந்த அதிசயத்தைக்கண்டு, அம்மூவரசரும் வாழ்த்தி, நன்மையாகிய அட்சதை யிடப்பெற்ற முறைமை யமைந்த பெருமைபொருந்திய பூமாலை யணிந்த கூந்தலை யுடைய அவ்வாயர் பெண்களுக் கிடமானதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (கஉ)

உ-ம். ஔவையார் அருந்தமிழ்.

திங்கட்குடையுடைச் சேரனுஞ்சோழனுந் தென்னவனு
மங்கைக்கறுகிட வந்துநின்றார்மணப் பந்தரிலே
நுங்குக்கண்முற்றி யடிக்கண்கறுத்து நுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்று பழந்தரவேண்டும் பனந்துண்டமே.

காவிந்திரனிரை மீட்டருள்சேவகன் காதலனன்பன்
பூவிந்திரனிறை செலவப்பதுமுகப் பூபற்கின்பக்
கோவிந்தையையேழ்செம்பொற் பாவையிராயிரங் கோவுநல்கு
மாவிந்தத்திண்புயக் கோவிந்தர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கற்பகச் சோலையை யுடைய இந்திரனை யொப்பவனும், வேடர் ஐம்பத்தாறுயிரவரால் கவர்ந்து கொள்ளப்பட்ட நிரையை மீட்டருளிய சேவகனுமாகிய சீவககுமரனிடத்துக் காதலமைந்த நண்பனை பூலோக இந்திரன்போல நிறைந்த செல்வங்களை யுடைய பதுமுகனுக்குக் "கோவிந்தை" யென்னும் தம் கன்னிகையையும், அக்கன்னிகைக்கு ஸ்திரீதனமாக செம்பொற் பாவை ஏழையும், பசு இரண்டாயிரத்தையும் கொடுத்தவனும், பெருமையையுடைய விந்தமென்னும் மலைபோலும், திண்ணியதோள்களைப்பெற்றவனுமாகிய நந்தகோன் முதலிய கோவிந்தர்களுக்கிடமானதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (கரு)

உ-ம். ஜீவகசிந்தாமணி - கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

ஏறங்கோண்முழங்கவாய வொடுத்துக்கொண் டேகிமூதூர்ச்
சாறெங்குமயரப்புக்கு நந்தகோன் றன்கையேந்தி
வீறுயர்கலசநன்னீர் சொரிந்தனன் வீரனேற்றான்
பாறுகொள்பருதிவைவேற் பதுமுக குமரற்கென்றே.

நலத்தகையவட்குநாகா ஞயிரத்திரட்டி நன்பொ
னிலக்கணப்பாவையேழுங் கொடுத்தனன் போகவிப்பா
லலைத்ததுகாமன்சேனை யருநுனை யம்புமூழ்க
முலைக்குவட் டிடைப்பட்டாற்றான் முத்துகமுபங்கினனே.

காசிமடுவின் மறைக்கிழவோன்விழக் கண்டுமையாள்
தேசுறுவிப்பிரி யாயெடுப்பீர்சுத்த தேகரென
ஆசுமனத்த ரயலஞ்சிநிற்க வகந்துணிந்து
மாசிலனென்றறிந் தேயெடுத்தோனந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வாரணாசிக்கண் உள்ள தடாகத்தினிடத்து ஓரந்தணன் வீழ்ந்ததைப் பார்த்து பார்ப்பதி தேவியார் அழகுற்ற பார்ப்பனக் கன்னிகையி னுருவ மெடுத்துத் தூய்மையாகிய சரீரத்தையுடையவர் இவ்வந்தணனை யெடுப்பாராக வென்றுகூறக் குற்றமமைந்த மனமுடைய பலர் அயலிடத்து அஞ்சி வாளாவிருக்க மனந் துணிவுற்று யான் குற்றமில்லேன் என நன்கறிந்து அவ்வந்தணனை எடுத்தவனாகிய யாதவனுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (கச)

உ-ம். காசிகாண்டம்.

சீதமடுக்குள மீதொருவிப்பிர தேகவிருத்தன்விழ
மாதுமைவிப்பிரி யாகிவினைத்தெறு வார்களெடுப்பிரென
வோதநடப்பவர் யாருநடுக்குற வோர்தெரிறுவன்விசுவ
நாதனிடத்துள வாதரவத்தினை நாடியெடுத்தனனே.

சிலையொத்தவாணுதற் பொன்னியலைக்கவி செப்பியசொல்
நிலைமத்தின்முன்சென் றரசற்கறிவிக்க நின்றபொழு
தலையொத்தளையின் றுமிதந்தெறிக்குமென் றன்றுசொன்ன
மலையொத்தகொங்கைமங் கைக்கிடங்காணந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வில்லையொக்கும் ஒளி பொருந்திய புருவத்தையும் வெண்பொன் போலும் நிறத்தையுமுடைய சரஸ்வதிதேவியார் கம்பநாட்டாழ்வாரின் நாவினிடத்திருந்து அழகாகக் கூறிய பாசுரத்தில் சொல்லிய துமிதமென்னுஞ் சொல் இராமாயணத்தைப் பாடுவித்த சோழமகாராஜனுக்கு உலகவழக்கில் உண்டென்று அக்கம்பநாடர் அறிவித்தகாலை தயிர்கடையும் நிலைமத்தின் முன்னேசென்று நின்றபோது அலைபோன்று தயிர்த்துமிதம் தெறிக்குமென்று அக்காலத்துச் சொன்னவளும், மலையோ டொப்பிட்டுக் கூறும் தனங்களையுடையவளுமாகிய ஆயமங்கைக்கு இடமானது நந்தமண்டலமாகும் எ-று (கரு)

உ-ம். இராமாயணம், உயுத்தகாண்டம்

சேதுபந்தனப்படலம்.

குமுதனிட்ட குலவரை கூத்தரில்
திமிதமிட்டுத் திரையுந் திரைக்கடற்
றுமிதமூர்புக வானவர் துள்ளினு
ரமுதமின்னு மெழுமெனு மாசையால்.

தருங்காமதேனு நிகரான்போசன் றரணிதனை
யொருங்காகநல்கச்சு லோகஞ்சொன்னேனை யொருநொடியிற்
பெருங்காவியஞ்சொ னிபுணனைப்பாரப்ர சங்கனென
வருங்காளிதாசனை முன்வளர்த்தோர் நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வேண்டுவார் வேண்டுவனவற்றை வேண்டியாங்குத் தருகின்ற காமதேனு வென்னும் பசுவை நிகர்த்த போஜராஜன் தன்னு லாளப்படும் பூமிமுழுதும், ஒருசேரக்கொடுக்கும்படி வடமொழியில் சுலோகம் செய்தோனும், ஒரு நொடிப்பொழுதில் பாரகாவியங்களையும்பண்ணத்தக்க சதுரத்தன்மையுடையவனும், பிரசங்கிப்பதில் சிறந்தவன் எனக் கூறப்படுவோனும் ஆகிய காளிதாசனை. அக்காளியினிடத்து வரம் பெறுதற்கு முந்தி விரும்புவன கொடுத்து வளர்த்தவர்க் கிடமானதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று.

துதிகோகுலம்பிருந் தாவனநல்லர்ச் சுனநிலையப்
பதிசூரசேனமி ரேவதிவெற்புப் பயில்யமுனு
நதிகோபிகாபுரங் கோவர்த்தனம்புட்ப நாமகிரி
மதுராபுரியினு மால்வாழ்வதுநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கொண்டாடத்தக்க கோகுலமும், பிருந்தாவனமும், நன்மையைத் தருகின்ற அருச்சுனநிலையப்பதியும், சூரசேனமும், இரேவதி வெற்பும், யாவரும் புகழ்கின்ற யமுனாநதியும், கோபிகாபுரமும், கோவர்த்தனமும், புஷ்பநாமகிரியும், மதுராபுரியும், இன்னும் திருமால் வாழ்தற்குரிய பலவிடங்களும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (கஎ)

ஐவேலசதி யிரவினிலவ்வைக் கமுதளித்து
மெய்வேதம்போனிற்குங் கோவைகொண்டோன்புவி மீதிற்றவஞ்
செய்வோர்தனிலும் பசுக்காவன்மிக்கெனச் செய்யுமன்பன்
மைதீர்வலைவண்ணன் சதிபுடன்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இராக்காலத்து ஆதரிப்பாரின்றிவந்த ஔவையாருக்குப் பொன்னிலையில் உணவளித்து உண்மையாகிய மறைபோல அழியாது நிலைபெற்ற அசதிக்கோவை யென்னும் பிரபந்தத்தை அந்த ஔவையினிடத்து ஏற்றுக்கொண்டவனான அழகிய வேற்படையையுடைய அசதிப்பிள்ளை யென்பவனும், இவ்வுலகத்துத் தவஞ்செய்வோரது நன்மையைக்காட்டிலும் ஆவைக் காத்தோம்பல் மிக்கதென்று செய்கின்ற அன்பையுடைய கருங்கடல் போலும், திருமேனியையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவும் திருமகளோடு வாழ்தற்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும எ-று. (கஅ)

உ-ம். ஔவையார் அசதிக்கோவை.

அற்றாங்குவேற்கரத் தைவேலசதி யணிவரைமேன்
முற்றாமுகிழ்முலை யெவ்வாறுசென்றனள் முத்தமிழ்நூல்
கற்றார்பிரிவுங்கல் லாதவரிட்டமுங் கைப்பொருள்கள்
அற்றாரிளமையும் போலேகொதிக்கு மருஞ்சுரமே.

அடகென்றுசொல்லி யமுதமுன்னிட்டவ ணங்கின்செங்கைக்
கடகஞ்செறியு மெனும்பாடல்கொண்ட கனபுகழ்தான்
குடகங்குணகடல் வேங்கடவெற்புக் குமரிமட்டோ
வடகங்கைமேரு வரைசென்றதுநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கீரை யென்று கூறி சாவாமைக்குக் காரணமாகிய அமிர்தத்தை எதிரிற் கொண்டுவந்து படைத்த அங்கவை சங்கவை யென்னும ஆயப்பெண்களினுடைய செங்கைக்கண்ணே மணிக்கடகஞ் செறியும் என்னும் பாடலை ஔவையினிடத்து அப்பெண்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பெரும்புகழ் மேற்கில் குடகநாடும, கிழக்கில் கடலும், வடக்கில் திருவேங்கடமலையும், தெற்கில் குமரியுமாகிய எல்லையை யுடைய இத்தமிழ் நாட்டளவோ சென்றது. வடக்கின்கண்ணுள்ள மேருமலையும் கங்காநதியுமாகிய எல்

லேவளையும் பரவுதற்குக் காரணமா யிருக்கின்றது நந்தமண்டல மாகும் எ-று. (கக)

உ-ம். ஔவையார் அருந்தமிழ்.

வெய்தாய் நறுவிதாய் வேண்டளவுந் தின்பதாய்
நெய்தான் பசந்து நிறஞ்சிவந்து - வெய்தாய்
அடகென்று சொல்லி யமுத மளித்தாளே
கடகஞ் செறியுமவள் கைக்கு.

*நாற்கவிபாடும் புலவோர்வழிதப்பி நாஞ்செழியன
பாற்செலநல்கும் பரிசிலிற்பாதியுன் பங்கெனவென்
மேற்றமிழ்சொல்லுமென் றேயவர்செய்யுள்வி ரும்பிக்கொண்டே
மார்க்கமியம்பிய சுந்தரக்கோனந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) நான்குவகையான கவிகளையும் பாடவல்ல புலவோர் தாம் செல்லக் கருதிய பாண்டியனது நகரத்திற்குப் போகும் வழிதப்பி அங்கு நின்ற சுந்தரக்கோன் என்னும் பெயருடையவனைக் கண்டு அவ்வழியைக்காட்டின் நாம் பாண்டியன்பாற் செல்வதனால் அவன் கொடுக்கும் பரிசிலாகிய பொருள்களில் பாதிப் பொருள் உன் பங்காக்குவேம் என்று சொலல, எனக்குப் பொருளில விருப்பமில்லை; என்மேல் தமிழ்பாடுமென்று சொல்லித் தம் மீது அவர் பாடிய பாடல்களை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டு வழிகாட்டிய அச்சுந்தரக்கோனுக்கிடமானதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று.

உ-ம். மதுரைப்புராணம்.

பெரும்பொருளி லாசையிலை பேர்பெரிய சொக்கக்கோன்
பரிந்துளநுங்கவிதைகளிற் பண்புடையவென்றன்மேல்
திருந்தநவின் றிடுவீரேற் சேர்ந்தவழியானுமக்குப்
பொருந்தவுரைசெய்வனெனப் புலவர்களுமியைந்தனரால்.

---

*நாற்கவியாவன:—ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, விஸ்தாரகவி.

பாலும்பழமும் புசித்துப்ரபஞ்சத்திற் பற்றின்றிமேன்
மேலுந்திருப்பணி செய்யந்தகற்கு விழியருள்செய்
தேலும்புகழ்மலை வையாபுரியி லிருக்குந்திரு
மாலுட [illegible] ந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) [illegible] மு புசித்து உலகவாழ்க்கையில் ஆசையின்றி மேன்மேலும் திருப்பணிசெய்ததனால் பெருமாள் என்னும் பெயரையுடைய கண்ணில்லாத யாதவனுக்கு இரண்டு விழியும் தெரியச்செய்த புகழ்பொருந்திய மலைவையாபுரி யென்னும் பதியிலிருக்கும் திருமாலுடன் வார்த்தை கூறிய அப்பெருமாளென்பானுக் கிடமானதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (உக)

உ-ம். பிரசன்னவேங்கடேசர் சந்நிதானமாகிய மலைவையாவூரிற் காண்க.

சந்தித்தவைவர் சபையினிற்கண்ணனைத் தாழ்வெனவே
நிந்தித்ததுட்டச் சிசுபாலன்றன்றலை நேமியினூற்
சிந்தித்தவிடு பொடியானதாலிவர் தெய்வகுலம்
வந்திப்பவரை யரசாக்குவார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இராஜசூயமென்னும் யாகமண்டபத்தில் பலவரசர்களோடு கூடியிருந்த பாண்டவர்களாகிய தருமநந்தனன் முதலிய ஐவர்களுடைய சபைக்கண் கண்ணபிரானை இடைக்குலத்துப் பிறந்தமையால் தாழ்வுடையானெனப்பழித்த கொடிய சிசுபாலனது முடி சக்கரத்தாற் சிதறுண்டு தவிடுபோற் பொடியான காரணத்தால் மேலாகிய தெய்வத்தன்மை யளிக்கும் குலமாக எண்ணி வந்திப்பாரை அரசராகப்பண்ண வல்ல அக்கண்ணனுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (உஉ)

உ-ம். பாகவதம், சிசுபாலனைக்கொன்ற அத்தியாயம்.

நெடுமறைக் கிழவர்வைக நீணில வலயங்காக்கு
முடிகெழு வேந்தர்வைக முற்பட வழிபாடாற்றல்
படுகிளை புரப்பாற்கேகொல் பார்த்திவன் செயனன்றென்னு
விடுசுடர் முறுவலுற வெகுண்டன னெழுந்துநின்றான்.

செந்நெல்வயல்புடை சூழ்காஞ்சிமேவுந திருவரதர்
சொன்னவரைநிகர் கோபுரமண்டபஞ் சுற்றுமதில்
அன்னநிறைமலர் வாவிமற்றியாவுமன் பாயமைத்த
மன்னர்புகழ்க்க நகராயர்தாநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) செந்நெல் விளையத்தக்க கழனிகளால் நாற்புறமுஞ் சூழப்பட்ட காஞ்சிபுரமென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய வரதராஜப்பெருமாளுக்குப் பொன்மலையை நிகர்க்கும் கோபுரங்களும், பல பகுதிப்பட்ட மண்டபங்களும், சூழ்ந்துள்ள மதில்களும், அன்னப்பறவை நிறைந்த மலர்களையுடைய தடாகங்களும் மற்றவைகளும்,அன்போடு திருப்பணிசெய்வித்தஅரசர்களாலும், புகழ்கின்ற கநகராயபிள்ளைக்குரிய க்ஷேத்திரமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (உ௩)

உ-ம். காஞ்சி வரதராஜப்பெருமாள் சந்நிதியில் திருப்பணி - கனகராயப்பிள்ளை கைங்கரியம் காண்க.

தெரிதமிழாகிய பாகவதந்தனிற் செப்புகின்ற
அரிதன்சரித்திரத் தோர்கதையோர்கவி யாகுமெனப்
பெரியவர்யாவருங் கொண்டாடிமெச்செம் பிரான்சதகம்
வரிசையுடன்சொன்ன கோபாலர்தாநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பல பாஷைகளிலுஞ் சிறந்ததென்று ஆன்றோரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ப்பாஷையினாலாகிய பாகவதத்திற் கூறிய விஷ்ணுவின் சரித்திரத்தமைந்த ஒவ்வொருகதை ஒவ்வொருகவியினும் அடங்குமென்று பெருமையுடையோர் யாவரும் பாராட்டி வியக்கத்தக்க எம்பிரான் சதகமென்னும் பிரபந்தத்தை முறைமைப்படப்பாடிய கோபாலகிருஷ்ணதாஸர் என்பவர்க்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (உச)

உ-ம். கோபாலகிருஷ்ணதாஸரியற்றிய,
எம்பிரான்சதகம்.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடல் போற்று
மரிபத்தன் கோபால கிர்ஷ்ணனன்பால்
கேழ்வியாற் றனதறிவின் மிகுதியாலுங்
கிருபைகூர் குருகடாக்ஷத்தினாலுங்

தாழ்விலா வெம்பிரான் சதகந்தன்னைச்
சாற்றினன் போற்றியன்ப ரோத்தும்வண்ணங்
கேழ்வியா லநுதினமுங் கீர்த்திப்பார்கள்
கிளர்விண்டு வைகுந்தத் துளராய்வாழ்வார்.

தனங்கொடுத்தோனு மணிகொடுத்தோனுந தமிழ்சொலவ்வைக்
கனங்கொடுத்தோனும் புவிகொடுத்தோனுநல் லந்தணர்க்கா
வினங்கொடுத்தோனும் பரிமளசந்தன மீந்தவட்கெவ்
வனங்கொடுத்தோனு மனைவரும்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வரப்பட்ட வித்துவான்களுக்குப் புறஞ்செல்லாது பொருள்கொடுத்தோனாகிய வசாரதஆனந்தரங்கப்பிள்ளை யென்பவனும், திருமாலின் செவிக்குக் குண்டலமும், செங்கைக்குக் கங்கணமும் அணிந்தோனாகிய பாயகனென்பவனும், தமிழ் மொழியை யுணர்ந்த ஔவையாருக்கு அன்னமளித்தவனாகிய அசதிப் பிள்ளை என்பவனும், வீரராகவப்பெருமாளுக்கு நிலமுதலிய கொடுத்தோனாகிய மயிலை — வேங்கடாசலப்பிள்ளை என்பவனும், திருமாலுதித்தகாலத்து இருபதினாயிரம் பசுவினங்களைக் கொடுத்தோனாகிய நந்தகோபனும், நல்லமணமுடைய சந்தனக்குழம்பைக் கொடுத்தவளாகிய முதிய கூனிக்கு மங்கைப்பருவ மளித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவரும், சிறந்த மற்றக் கொடையாளிகளும் வாழுமிடம் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (உரு)

ஆமையொத்தைந்து மகத்துளடக்கு மருந்தவத்தோர்
ஏமுறுங்கங்கை யிடைமூழ்கமீன்வலை யீர்பபச்சிக்கிப்
பாமரன்கைக்கொள விற்றிடென்றேவப் பசுவளித்து
மாமுனிவன்சிறை மீட்டவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) ஆமைபோல மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் தம்முளடக்கி அரிய தவத்தைச் செய்யாநின்ற ஓர் முனிவரர் இன்ப மிகுதற்குக் காரணமான கங்கையாற்றிடை மூழ்கித் தவஞ்செய்ய ஓர் பரதவன் மீனைப் பிடிக்கும் வலையை வீசி இழுக்க அதிலகப்பட்டு அவ்வலை

ஞன் கைக்கொண்டதனால் தம்மை விலைசெய்யென்று கட்டளை செய்ய, அப்படியே விற்றபொழுது பசுக்களைக் கொடுத்துப் பெருமையையுடைய முனிவரது சிறையை மீட்டவர்க்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (உசு)

உ-ம். பாரதம், அநுசாசநிகபருவம், கன்னிகாதானவான்மகிமையுரைத்தசருக்கம்.

தன்விலை தந்ததா மென்று சாற்றலு
மன்வலிமிக்குயர் பசுவழங்கினான்
புன்வலிவலைஞரும் போற்றிக்கைக்கொளா
முன்வினை நன்மையான் மொழிபலாயினர்.

பூதலமீதிற் புரவலர்கேட்கப் புராணங்களிற்
சூதர்வியாசர் சுகரோமபாதர்முன் சொல்லுமுயர்
யாதவகோத்திரத் தாரெந்நாளு மிருக்குமிட
மாதளைகூவிளந் தாதகிசூழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பூவுலகத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்த அரசர்கள் கேட்கும்படி புராணங்களிற் சூதர், வியாசர், சுகர், உரோமபாதர் முதலியவர்களால் முதன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட மேன்மை பொருந்திய யாதவகுலத்தார் எக்காலத்தும் வசிக்குமிடம் மாதளை, வில்வம், ஆத்தி முதலிய விருக்ஷங்கள் சிறந்து சூழ்ந்த நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (உஎ)

வெண்ணெய்திருடத் ததிபாண்டன்வீட்டினுண் மேவியிரு
கண்ணைத்தெரியச்செய் தோர்சாடியிற்புகுங் கண்ணனைக்கண்
டுண்மையுடனந்தச் சாடியைமூடிக்கொண் டொண்சரண்சேர்
வண்மைவரந்தனைப் பெற்றவன்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வெண்ணெயைத் திருடுதற்பொருட்டுத் ததிபாண்டனது வீட்டிற் சென்று விழியற்றவனாகிய அவனுக்கு இரண்டு விழிகளும் தெரியப்பண்ணி ஓர் பாண்டத்துள் புகுந்த கண்ணபிரானை அவன் கண்டு பரமபதத்தையும் கொடுக்க வல்லானிவனே யென்

னும் மெய்யன்புடனே அப்பாண்டத்தை மூடிக்கொண்டு அழகை யுடைய அக்கண்ணனது திருவடியிற் சேரும் வளப்பமாகிய வரத்தையும் பெற்றுக்கொண்ட அத்ததிபாண்டன் வாழ்ந்திருந்ததும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௨அ)

உ-ம். எம்பிரான்சதகம்.

திண்ணமுடன் கோபாலர் மனையில் வெண்ணெய்த்
 திருடுகையில் கண்டவர்கள் துரத்தும்போது
கண்ணிலாத்ததிபாண்டன் மனையுட்புக்குக்
 கண்கொடுத்தோர் சாடியிற்புக் கொளித்துக்கொள்ளப்
புண்ணிகராங்கண்வேண்டேன் கதிதாவல்லாற்
 போகவிடேனெனச்சாடி மூடிக்கொள்ள
வெண்ணரியபரமபத மவனுக்கீந்தா
 யிறைவாநாராயணனே யெம்பிரானே.

புகாதேவெளியின் முகுந்தனைநெஞ்சுட் பொருந்தவுன்னி
யுகாதேகளத்தென் னுடன்சேர்ந்தவர்தமை யுய்வியென்ற
சகாதேவன்கோலெடுத் தான்மேய்த்தகீர்த்தி தனைமருவு
மகாதேவவங்கிசர் கோபாலர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கண்ணனைப் புறத்துச்சொல்லாமல் தம் மனதிலே பொருந்தும்படி தியானித்துப் போர்க்களத்தில் இறவாமல் என்னுடன்சேர்ந்தவர்களைப் பிழைப்பிப்பாய் என்று வரம்பெற்ற சகாதேவன் கோலை யெடுத்துப் பசுக்களை மேய்த்ததனாலுண்டான புகழை யடைந்த பெருமை பொருந்திய தெய்வ வமிசத்தாராகிய கோபாலர்களுக்குரிய விடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௨௯)

ஞாலத்திற்பாரியுங் காரியுஞ்சேரனு நல்லவநு
கூலத்தினுற்செய்த நன்றிமனதிற் குறித்தவ்வையார்
நீலச்சிற்றுடைக்கு நேனொனும்பாட னெடியதிரு
மாலொத்துலகினி னின்றதுதாநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) உலகத்தினிடத்துச் சுருமபுண்ணும்படி நறிய பூத்தேனைத் துளிக்கும் சுரபுன்னையை யுடைத்தாகிய நெடிய வழியி

னின்ற சிறிய பூக்களையுடைய முல்லைக்கொடி தடுத்தற்கு அது விரும்பினதாகக்கருதி பெரிய தேரைக் கொடுத்த மிகுதியான வெள்ளிய அருவிகள் பாயும் பக்கத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்கரசனாகிய யாதவகுலத்துப்பிறந்த பாரியென்னும் வள்ளலும், காரியென்னும் வள்ளலும், சேரராஜனும் நன்மையையுடைய அனுகூலத்தோடு செய்த உதவியை உள்ளத் தெண்ணி ஔவையார் (நீலச்சிற்றுடைக்கு நேர்) என்று பாடிய பாடல் நெடிய திருமால்போன்று ஓங்கி நிற்றற்கிடமானதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௲0)

உ-ம். ஔவையார் அருந்தமிழ்.

பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
காரியன் றீந்த களைக்கொட்டும் - சேரமான்
வாரா யெனவழைத்த வார்த்தையு மிம்மூன்று
நீலச்சிற் றுடைக்கு நேர்.

எல்லாவளமுந் தரச்சோழநாட்டையிந் நாற்புறத்தோர்
சொல்லானடத்திக் கிளைவாழவந்த துரந்தரிகன்
நல்லான்றன்கோவை யரங்கேற்றுவித்துப்பொன் னல்கித்தமிழ்
வல்லார்புகழ்சிங்கந் தித்தியப்பன்னந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) எல்லா வளப்பத்தினையுங் கொடுக்கும் சோழநாட்டின் நாற்புறத்துள்ளோரையும் தன் மொழியால் நல்ல நடையிலே செலுத்தி உறவினரோடு வாழும்படிக்குவந்த பெருமை யுடையவனும் நல்லான்கோவை யென்னும் பிரபந்தத்தை அரங்கேற்றுதற்கு வேண்டிய பொருளையும் கொடுத்துத் தமிழில் வல்ல புலவரால் புகழப்பட்ட சிங்கத்தை யொப்பவனும் ஆகிய தித்தியப்பக்கோன் வாழும் இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௲௧)

பொன்னேரியிற்புற் றிலான்பால்சொரியும் புதுமைகண்ட
பின்னேரிபோற்பல காவடிப்பாலைப் பெருகப்பெய்து
கன்னேர்குடைசெய் கரிக்ருஷ்ணமாலுருக் காணச்செய்து
மன்னேர்புகழ்கொண்ட வாய்ப்பாடியார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பொன்னேரி யென்னும் ஊரில் ஓர் புற்றினிடத்து ஒரு பசு தானே சென்று பாலைப்பொழிந்த் புதிய செய்கையைக் கண்டபின்னர் ஏரிபோல் பல காவடியிற் கொண்டுபோன பாலை யும் மிகுதியாகச் சொரிந்து கோவர்த்தனமாகிய பர்வதத்தை ஒழு ங்கான குடையாகச் செய்த கரிகிருஷ்ணப்பெருமாளுடைய திரு வுருவத்தை வெளிப்படுத்தி நிலைபெற்ற அழகியபுகழைக்கொண்ட ஆய்ப்பாடியாருக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (கஉ)

உ-ம். திருவாய்ப்பாடிபுராணம், பிரசன்னசருக்கம்.

வந்தபாலவை கானதர்புற்றிடைப்
புந்தியார்ந்தபி டேகம்புரிந்தபி
னைந்தைமாய னெழில்மலர்க்கையிஞ
னுந்துகோனிலத் தூன்றிவிளங்கினுன்.

குணங்கார்முகினிகர் கோபாலர்வேற்றுக் குலத்தர்சொல்ல
இணங்கார்கைவந்தனஞ் செய்வதற்கேயிது வேனெனிலோ
அணங்காருமார்பனைப் பெற்றதினுலண்ட ராதலினுல்
வணங்காததெய்வக் குலங்காணவர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) சூற்கொண்ட மேகத்தின் றன்மையை யொத்த கொடையையுடைய யாதவர்களை அவரின் வேறுகிய குலத்தார் வணங்குவீரென்று கூறவும், கரங்களால் அஞ்சலி செய்வதற் கும் இவர் இணங்கார்; இஃதேனெனில், திருமகள் தங்கிய மார் பையுடைய திருமாலைப் பெற்றதினுலும், அண்டரென்னும் பெய ரையுடையராதலினுலும், பிறரை வணங்காத தெய்வகுலத்தாரா கிய அவ் யாதவர்க்குரிய விடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. ()

உ-ம். ஒளவையார் அருந்தமிழ்.

மெய்வந்தகோவலர் தங்குலத்தாரை வெறுங்குலத்தோர்
கைவந்தனஞ்சொலின் வாய்வெந்திடுமந்தக் காரணங்கேள்
ஐவந்தவேள்வியி லவர்க்குந்தெய்வமு மாகிநின்ற
தெய்வம்பிறந்த குலங்காணுநந்தன் றிருக்குலமே.

விசாகனைப்போலத் தமிழ்சொற்றியாகர் விளம்பியசத்
தசாகரமான பொருட்கோவைகொண்டுசத் தாங்கநல்கி
நிசாகரன்வெண்ணில வொப்பப்புகழை நிலைநிறுத்தும்
வசாரதவானந் தரங்கனும்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) விசாகநாளில் அவதரித்த சண்முகனைப்போல் தமிழ் சொல்ல வல்ல தியாகராயப்புலவர் கூறிய ஏழுகடல்போலும் பொருள்பரத்தலையுடைய கோவை யென்னும் பிரபந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஏழுவகைப்பட்ட உயர்ந்த பொருள்களையும் அவருக்குக் கொடுத்து சந்திரனுடைய வெள்ளிய கிரணம்போல் தம் புகழை உலகத்தில் நிலையாக நிறுத்தின வசாரதமென்னுங் குடிப்பெயரையுடைய ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை வாழ்தற்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௪)

பகுக்கின்றமுக்கனிப் பூமியிற்சற்கரைப் பந்தரிலே
யுகுக்கின்றதேன்மழைக் கொப்பாப்பெரிய ருளமகிழத்
தொகுக்குமதுர வரிசதகந்தனைச் சொற்றமிழால்
வகுக்குந்திருவ முடையானும்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வாழை, மா, பலா வென்று மூன்றாகப் பகுக்கும் முக்கனியாலாகிய பூமியில் சர்க்கரையாலிடப்படும் பந்தரில் பெய்யுந் தேன்மழைக்கொப்பாகப் பெரியோரது மனமகிழும்படி இனிமையைத் தருகிற அரிசதகமென்னும் நூலினை உயர்வாகச் சொல்லப்படுகின்ற தமிழாற்பாடிய செல்வமுடைய கோபால கிருஷ்ணதாசர்க்குரிய விடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௫)

அன்னைக்கமுத குடத்தைக்கொணர்ந்தளித் தன்றிசைத்த
சொன்னிற்கமாலுக்கும் வாகனமாகித் தொழுமடியார்
முன்னுற்றுவேண்டுங் கருமங்கள்யாவையு முற்றச்செம்பொன்
வன்னக்கருடக் கொடியுடையார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) அன்னையாகிய வினதையினது அடிமை யொழிதற்பொருட்டு அமிர்தகடத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து அவ்வமிர்தம் கொணர்ந்தகாலத்துத் தாம் கூறிய சொல் அழியாது நிற்கத் திருமாலுக்கும் வாகனமாகித் தன்னைத் தொழும் தாஸர்கள்

முன்னே சென்று அவர்கள் வேண்டிய காரியங்கள் எல்லாவற்றை யும் முற்றச்செய்தருளுகின்ற செம்பொன்போலு நிறமுடைய பெரிய திருவடியாகிய கொடியைப்பெற்ற கோபாலருக்குரிய இட மும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௬)

ஆபால்சொரிபண்ணை சூழ்பொன்னிநாட்டினை யாளவந்த
பூபாலர்தம்மிற் புராந்தகச்சோழனைப் பூருவத்திற்
கோபாலரான குணத்தைவிடாரொன்று கூறும்வெண்பா
மாபாலருமறி வாரவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பசுக்கள் பாலைப்பொழிகின்ற வயல்களாற் சூழப் பட்ட சோணாட்டை யாளவந்த அரசர்களுள் புராந்தகச்சோழனை இவன் "கோலெடுத்துக் கோத்துரத்துங் கோகநகச் செங்கைவடி வேலெடுத்துங் கோத்துரத்தல் விட்டிலன்" ஆகலான் முன்னர்த் திருமாலாகிய யாதவரான தன்மையை அரசர்கள் விட்டொழி யார் என்று ஔவையார் சிறப்பித்துக்கூறிய வெண்பாவின் பொ ருளை அழகிய குழந்தைப் பருவமுடையாரும் அறிவார்கள்; அங் ஙனம் கூறப்படும் யாதவருக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௭)

உ-ம். ஔவையார் அருந்தமிழ்.

கோலெடுத்துக் கோத்துரத்துங் கோகநகச் செங்கைவடி
வேலெடுத்துங் கோத்துரத்தல் விட்டிலனே - சீலமிகு
பூபால ரானாலும் போமோ புராந்தகற்குக்
கோபாலரான குணம்.

உரம்பெற்றதேவர் சுரநாரதர்முத லோர்கள்வெற்றிச்
சரம்பெற்றவிற்படை வேற்படைவாட்படைத் தானைக்கஞ்சாத்
திரம்பெற்றுவாழ்க வெனத்திருமான்முனஞ் செப்பியமெய்
வரம்பெற்றுயர்திரு வாய்ப்பாடிவாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வலியையுடைய கடவுளராலும் தெய்வத்தன்மை யடைந்த நாரதர் முதலிய இருடிகளாலும் தரப்பட்ட வெற்றி யைக் கொடுக்கும் அஸ்திரங்களைப்பெற்ற விற்படை, வேற்படை,

வாட்படை முதலியவற்றையுடைய சேனைகளுக்கஞ்சாது நிலை பெற்று வாழ்கவென்று முன்னர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் கூறிய உண்மையான வரம்பெற்றோங்கிய திருவாய்ப்பாடியும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௧௮)

உ-ம். எம்பிரான்சதகம்.

நந்தகோபாலனுறுந் திருவாய்ப்பாடி
நகர்மீதிற்படையெடுத்து மண்டலீகா
வந்திடிலப்பகைவரொலலா மடிவரொன்றே
வரங்கொடுத்துப்பின்னகரங் கட்டுவித்தாய்
அந்தவர்த்தாற்கஞ்சன் வரவே பஞ்சி
யசுராகளிற்பலரைவிடுத் துன்னைக்கொல்கைக
கெந்தவகைதொடுத்தாலுஞ் செயித்தனேக
விராக்கதரைவதைத்தனையே யெம்பிரானே

காலுக்கிசைந்தசெம் பொன்னாற்குளம்புங் கவின்பெறக்கூர
மேலுற்றகொம்பிற்பொற் குப்பியும்பெய்தூநல விப்பிரர்க்குச்
சாலுற்றகோக்க ளிருபதினா பிரந் தான்விஜய
மாலுற் ...நசெய்த போதளித்தோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) காலுக்குத் தகுதியான செம்பொன்னாற் செய்த குளம்பும், அழகுண்டாகக் கூர்மையான நுனியுடைய கொம்பிற் கணிந்த பொற்குப்பியும் பூட்டிப் பால நிறைந்த இருபதினாயிரம் பசுக்களை வெற்றிபெற்ற திருமால் கிருஷ்ணாவதாரஞ் செய்த போது நன்மைபொருந்திய அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தோனாகிய நந்தகோபனுக்குரிய விடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௧௯)

உ-ம. பாகவதம், கண்ணனுற்பவமுரைத்தவத்தியாயம்.

சொரிதருபாலின துள்ளுகன்றின
புரையறுபசும்பொனாற் புனையபபட்டன
விருபதினாயிர மிளநல்லானுவந்
தருமறைபவர்க்கவா வடங்கீல்கினான்

சகத்தாயமாதவ ரெல்லாம்புகழ்முல்லைத் தார்முகுந்தன்
இகத்தாயர்வீட்டில் வளர்ந்தானிளங்கன் றினந்தினமேய்த்
தகத்தாயபால்வெண் டயிர்நவநீத மருந்தியதான்
மகத்தாயநற்றவஞ் செயததன்றோநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இவ்வுலகத்துண்டான தவமுடையோ ரனைவரும் புகழ்கின்ற முல்லைமலர்மாலை யணிந்த முகுந்தன் இவண் ஆயருடைய மனையில்வளர்ந்து பசுக்களோடு இளங்கன்றினது இனத்தையும் நாடோறுமேய்த்து அவ் ஆயர்கள் கிரகத்திலுண்டாகிய வெள்ளியஆன்பால், தயிர், வெண்ணெய் இவற்றை அமுது செய்த காரணத்தால் பெரிதாகிய தவத்தையுடையதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சο)

பாற்கடன்முன்னங் கடைந்ததனிற்றன் படிவமுகில்
போற்கண்ணிற்றோன்றித் திருமாலழைக்கவப் போதுசெங்கை
மேற்கரகந்தண்டு கொண்டுமுந்நூலுர மேவியசன்
மார்க்கமுடன்வந் தருளன்பர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) முற்காலத்துத் திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதில்தன்னுடைய நிறத்தைக் காட்டும் மேகத்தைப்போலக் கண்ணுக்கெதிரே தோன்றித் திருமால் கூப்பிட அப்போது சிவந்த கைகளில தண்டு, கமண்டலத்தைத் தாங்கி மார்பின்கண்ணே உபவீதம்பொருந்திய சன்மார்க்கத்தோடு வந்தருளிய அன்பினருடைய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சக)

உ-ம் ஹரிவமிசம்.

அழைத்தலுமொருகைதண்டு கமண்டலமொருகையாக
மழைபபுபன்மின்னல்போல மார்பினூலிலங்கத்தோன்றி
யிழைபபுயவமரரெல்லா மன்பனென்றேத்தவந்தான்
றழைக்கடநான்மருப்பு வெண்பகடதனைத்தந்த

பணஞ்செய்தவல்குன் மலைசெய்தகொங்கைப் பதுமமலர்க்
கணஞ்செய்தகால்கை முகம்விழியாளதி கற்பெனுமோர்
குணஞ்செய்தசிந்தை யரம்பையைத்தேவர் குழாமகிழ
மணஞ்செய்தமேன்மைப் புகழாயன்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பாம்பின் படம்போன்ற அல்குலும், மலைகள்போன்ற கொங்கைகளும், தாமரைமலரின் ஜெருகுதிபோன்ற கால்களும், கைகளும், முகமும், விழிகளும் ஆகிய இவற்றை யுடையவளும், சிறந்த கற்பென்கிற ஒப்பற்ற குணமமைந்த மனத்தையுமுடைய அரம்பையைத் தேவர் கூட்டம் மகிழும்வண்ணம் மணம்புரிந்த மேன்மையும், புகழும் பெற்ற யாதவகுலத்திற் பிறந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சஉ)

உ-ம். அரிவம்சம்.

தருக்கனைத்தொட ரம்பையர் தம்மையும
பொருப்பறுத்தவன் பாலிற்பொதுமையாய்
விருப்பினீந்து விளங்கிய வன்பனுக்
கருட்பொதிந்தொ ரரம்பைம ணஞ்செய்தே.

தண்காநிழலில் வளர்தேவர்பாரிற் றபோதனர்கள்
எண்காதல்யாவையு மீந்தும்மிடத்தென்று மெய்துமென
வொண்கார்முகில்வண்ண மாலாரமுதி னுடன்பிறந்த
வண்காமதேநுவை நல்கப்பெற்றோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) குளிர்ந்த கற்பகச்சோலையினது நிழலினிடத்து வளர்கின்ற தேவர்களும், பூமியிலுள்ள தபோதனர்களும் மதிக்கத்தக்க விரும்பிய எலலாப்பொருள்களையும் கொடுத்து உம்மிடத்திலேயே எப்போழ்தும் இக்காமதேனு தங்கியிருக்குமென்று ஒள்ளிய கரியமுகில்போலும் நிறத்தையுடைய திருமால அமிர்தத்தோடு பிறந்த உதாரகுணமுடைய காமதேனுவைக் கொடுக்கப்பெற்றவராகிய யாதவர்க்குரிய விடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சரு)

உ-ம். ஹரிவமிசம்.

அனபாதன்னிடத் தேனுமமாரவாழ
நன்புலத்தினு நற்றவபாலினு
முன்பிளேகி யவாதொழின்முறறியே
நின்புலத்தினி லெய்துநிலைமபே.

நாவேழனை மநு வேந்தற்கருளன்ப னற்றவத்தால்
பூவேழ்புரக்கப் பிறந்தவந்நாட்செய்த புண்ணியத்தான்
மூவேழ்சகத்திர நான்குதலைமுறை முற்றியபின்
மாவேழரசர் புகழ்நாந்தகன்வளர் மண்டலமே.

(இ-ள்) மனுவேந்தனுக்கு ஏழுநாக்களையுடைய அக்கினியை வேள்விமுதலியவற்றிற் குபயோகமாகத் தந்த வாணனென்பவன் நன்மையாகிய தவத்தால் ஏழு தீவுகளையும் காக்கும்படிப் பிறந்த அந்நாளிற் செய்த தருமத்தினலே இருபத்தோராயிரத்து நான்கு தலைமுறை முடிந்தபிறகு பெருமை பொருந்திய சப்ததீவின்கணுள்ள அரசர்களும் புகழும்படிதத்தோன்றிய நாந்தகன் வாழிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சச)

உ-ம். ஹரிவமிசம்.

அருளுற்றவாணன் பின்னுற்றலைமுறை யவனிதன்னி
லிருபத்தோராயிரத்து நான்குமே லிலங்குமாரன்
சொருபத்திலதிகமான நாநதகனென்ருேர் தோன்றல்
வருகத்தானுலகமெல்லா மதியெனவளர்ந்ததன்றே.

ஆன் மறையோர்க்கிந் திரன்கண்ணனென்றுபொன் னமபுயம்வாழ்
கோனுபதேசப் படிபட்டங்கட்டிப்பின் கோவிந்தனீ
தானெனப்பேரிட்டு நற்காமதேனுவுந் தாருநிழல்
வானவர்கோனுந் துதிசெய்யிட நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பசுக்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் தலைவன் கண்ணனே யென்று அழகிய தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமன் உபதேசித்தபடி நன்மையையுடைய காமதேனு வென்னும் கோவும், பஞ்சதருக்களின் நிழலில இருக்கும் இந்திரனும், ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை நீதான் கோவிந்தன் எனப் பெயரிட்டுப் பட்டங்கட்டிப் புகழ்ந்த இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சரு)

உ-ம். பாகவதம், கோவர்த்தனமெடுத்த அத்தியாயம்.

ஈவந்தமாதுபுணா நான்மறையோனையுந்திப்
பூவந்தளித்தோற்கொரு பொன்னெடுங்குன்றமேந்தி

யாவுந்தளிக்குமட லாழியஞ்செங்கையார்க்குக்
கோவிந்தனென்றோர்பெயர் கூறினன்கொற்றவேந்தன்.

சதுர்மறையோது மணமெட்டிற்சேவைத் தழுவினற்குப்
பதுமமலர்த்திரு வன்னமின்னாளைப் பரிந்தளித்து
விதிமுறையானிரை சீதனநல்கும் விவேகற்கிடம்
மதிதிகழ்மாடமு மேடையுஞ்சூழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) நான்மறையுட் கூறும் பிரமம் முதலிய எட்டு மணத்துக்குரிய தொழிலினுள்ளே விடைகளைத் தழுவுதலாகிய தொழிலைச்செய்த ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு தாமரைமலர்க்கண் விளங்கிய திருமகளையொத்த மின்னலுக்கொப்பான பின்னைப்பிராட்டியை அன்போடு கொடுத்து விதித்த முறைப்படி பசுக்கூட்டங்களையும் சீதனமாகத் தந்த பேரறிவையுடைய கோசலநாட்டுக் கதிபனான நக்கினசித்தென்னும் கோவலன் வாழ்தற்குரிய இடமும், சந்திரன் தவழ்கின்ற வெண்மைபொருந்திய மாடங்களும், மேடைகளும் சூழ்ந்த நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சசு)

உ-ம். பாகவதம், சத்தியைமணம்புரியத்தியாயம்.

வெண்டயிருறைத்த காரிரும்பித்தை விரைகமழ் முல்லையம் பசுந்தார், அண்டர்தங்கொழுந்து தெண்டிரைப்பிறந்த வாரமுதன்னவஞ்சாயற், பண்டருமழலைப் பவளவாயணங்கின் பணையிளவனமுலை தழுவக், கொண்டலினேறோ ருருவுகொண்டோரேழ் கொல் சினவிடைதழீஇயினனால்.

சாலப்பொருட்கட னீந்தோன்மறுமையிற ருவென்றவனை
சீலத்தருமஞ் செயக்கண்டுவெட்டிக்கல் செய்திடத்தீர்த்
தேலப்பெரியர் குளத்தின்முசல மிடமிதக்க
வாலிட்டெறிந்தப் புனலுண்பசுநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) மிகுதியான பொருள்கடன்கொடுத்த ஒருவன் மறுமையிற் றருவென்று சொல்லிவிட்டுக் கடன் வாங்கினவன் நன்மை

யையுடைய தருமத்தைச் செய்யக்கண்டு கூறிய மொழி தப்பி அத்தருமம் தன்னதென்று கல்வெட்டி நாட்டப் பெரியோர்கள் அவ்விருவர் வழக்கையும் தீர்த்து அதற்குப் பொருந்தக் குளத்தினிடத்து முசலங்களையிட ஒன்று மிதந்ததனால் அதனை வாலால் கரையில எடுத்தெறிந்து தண்ணீர்குடித்து வழக்கறுத்த பசுவுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சஎ)

வரலாறு.

மிகுதியும் பொருட்கடன் கொடுத்த ஒருவன் தான் கொடுத்த பொருளை மறுபிறப்பில் தாவென்று கூறிவிட்டுத் தன்னிடத்துக் கடனாகப் பொருள்வாங்கினோன் நன்மையான குளம் வெட்டுதலாகிய தருமத்தைச் செய்யப்பார்த்து அக்குளக்கரையில் தன் பெயரால் ஓர் கல் வெட்டி நாட்டக் குளம்வெட்டினவன் அந்தஅநீதியைப் பெரியோரிடத்துத் தெரிவித்துக்கொண்டதனால் அவர்கள் கடன் கொடுத்தோனும், கடன் வாங்கிக்குளம் வெட்டினவனும் ஆகிப இருவரையும் வருவித்து நீங்களிருவரும் இரண்டு உலக்கைகளைக் கொண்டுவந்து இக்குளத்திலிட, மிதந்த வுலக்கைக்குரியோன் இக்குளத்திற்குரியவனாவான் ; அமிழ்ந்த உலக்கைக்குரியவன் இக்குளத்திற் குரியவனல்லன் என்று தீர்மானிக்கத் தங்கள் மொழிக்கு அவர்கள் இசைந்தபடியால் அக்குளத்தில் அப்படியே இரண்டு முசலங்களை இடுவிக்கக் கடன்பெற்றவனது உலக்கை மாத்திரம் இலேசாகி மிதந்துகொண்டிருந்ததனால் அப்பொழுது அவ்விடத்துத் தண்ணீர் குடிக்கவந்து உண்மை விளங்கும்படித் தன் வாலால் மிதந்த உலக்கையைக் கரையிலெடுத்தெறிந்து அந்தப்புனலை உண்டு வழக்கைத் தீர்த்த பசுவுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று.

மெய்பாடியவவ்வை மூவேந்தர்மெச்ச விருந்திடுநாள்
நெய்பாறயிர்வெண்ணெ யாறுதரமூகி னீணிதிய
மொய்பாரினிற்பெய்யச் செய்தகல்யாணம்வெண் முல்லைநகை
மைபாவியவிழி யங்கவைவாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) தனது கலியாணத்தில் விருந்திட்டகாலத்து சேர சோழ பாண்டியரென்னு மூவேந்தரும் மெச்சும்படி பெண்ணை

யாருளது நெய், பால், தயிர், வெண்ணெய் இவற்றைத் தரும் படிக்கும், மேகங்கள் மிகுந்த பொன்மழையை செல்வம் நிறைந்த பூமியினிடத்துப் பெய்யும்படிக்கும், உண்மையேபாடும் ஔவை யாரால் செய்வித்த வெள்ளிய முல்லையரும்பையொத்த பற்களை யும், அஞ்சனமெழுதப்பெற்ற கண்களையுமுடைய அங்கவை என் னும் ஆய்மகளுடைய வாழ்வும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௮)

உ-ம். ஔவையார் பாடியது.

முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீ ரதுதவிர்த்து
தத்திவரு நெய்யா றலைப்பெய்து - குத்திச்
செருமலைதெய் வீகன் றிருக்கோவ லூர்க்கு
வருமளவுங் கொண்டோடி வா.

கருணையா லிந்தக் கடலுலகந் தாங்கும்
வருணனே மாமலையன் கோவற் - பெருமணத்து
நன்மாரி கார்கொண்ட நன்னீ ரதுதவிர்த்து
பொன்மாரி யாகப் பொழி.

என்னடுசீதனம் வேண்டுமென்றவ்வை யினிதுரைப்ப
மின்னடுகேட்கச் சுரப்பாடுநல்கென்று மீனவன்றன்
றென்னடுகொண்ட குடநாட்டுச்சேரன்முன் சென்றுரைப்ப
மன்னடுதந்தசெம் பொன்னடுளார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) ஔவையார் எத்தன்மையான நாடு நினக்குச் சீதன மாக வேண்டுமென்று விருப்பத்தோடு கேட்க, மின்னலையொத்த அங்கவையென்பவள் ஆடு வேண்டுமென்றுரைப்பப் பின்னர் ஔ வையார் பாண்டியனுடைய தென்னாட்டை தன்னடிக்கீழ்ப்படுத்தி ஆண்ட குடகநாட்டுக் கரசனாகிய சேரராஜனிடத்துச் சென்று அங்கவைக்கு ஸ்ரீதனம் கொடுப்பதற்குப் பாலாடு கொடுவென்று கேட்டதனால், வெற்றியையுடைய அச்சேரராஜன் தந்த செம் பொன்னாற்செய்த ஆட்டினை தங்களுக்குரிய பொருளாகக் கொண் டவர்கள் வாழிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௯)

உ-ம். ஔவையார் பாடிய அருந்தமிழ்.

சிரப்பான் மணிமுடிச் சேரமான் றன்னை
சுரப்பாடி யான்கேட்கப் பொன்னுடொன் றீந்தான்
இரப்பவனொன்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தன்கொடையின் சீர.

கானத்தின்மேயும் பொழுதோர்புலிகிட்டக் கண்டுகன்றை
யானூற்றுமீள்குவ னென்றேகிப்பாலளிக் யேழுனின்ற
தானத்திற்செலகின்ற மெய்பான்மகிழ்வுற்றுத் தான்விடுத்த
மானக்கபிலை தனையுடையார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) தான் காட்டில் புல்லுகளை மேய்ந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு புலி தன்னைக்கொல்ல அணுக, அதைக்கண்டு யான் எனது இளங்கன்றை அடைந்து பின்பு உனக்கு ஆகாரமாகும்படித் திரும்பிவருவேன் என்று மொழிந்துத் தன்னுடைய கன்றினிடத்துச சென்று பாலூட்டி அக்கன்றுக்குப் புத்தியைச் சொல்லி முன்னம் நின்றவிடத்தில் குறுக, உண்மைச்செயலால் மகிழ்ந்து அப்புலியால் விடுக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய கபிலைக்குரிய யாதவர்களிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௰)

உ-ம். கபிலைவாசகத்திற் காண்க.

நற்றாமரைக்கயஞ் சேரன்னம்போற்றம்மை நாடிவருங்
கற்றார்க்கருணடிக் காட்டுத்தியாகிபொற் காவெனப்பேர்
பெற்றாரொண்ணான்கு தருமமெந்நாளும் பிறங்கச்செயும்
வற்றாதபாக்கியர் கோவலர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) நன்மையாகிய தாமரைத்தடாகத்தைத் தேடிச்செல்லும் அன்னப்பறவைபோலத் தங்களையே நாடிவருகின்ற புலவர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டுவனவற்றைக் கொடுக்கும் நடுக்காட்டுத்தியாகி என்னனப்படுவோரும், பொன்னுலாகிய கற்பகாடவியைப்போல ஈகைப்புகழை அடைந்தவரும், முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் எக்காலத்தும் விளங்கும்படி செய்தற்குக்காரணமான கெடாத செல்வத்தை உடையவருமாகிய கோவலர்களுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௧௧)

ஒன்றியசெய்யு ளியல்காரிகையி னுதாரணமா
மென்றுபெரிய ரொடுத்தோதகவ லினமதனிற்
கன்றுகுணிலென் றெழுவாயிற்றோன்றுங் கவிதைகொண்டோன்
மன்றல்கமழ்முல்லைத் தண்டலைசூழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) நான்கு கூறாக அமைந்த செய்யுளிலக்கணத்தை உணர்த்தும் காரிகையின் உதாரணமாகும்என்று பெரியோரொடுத்தோதின அகவற்பாவினத்தில "கன்றுகுணிலென்று" முதற்கண் தோன்றிய கவிதை ஏற்றுக்கொண்டவரிடமும் மணங்கமழ்கின்ற முல்லை நிலமாகிய சோலைசூழ்ந்த நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௫௨)

உ-ம். அமுதசாகரர், யாப்பருங்கலக்காரிகை.

கன்றுகுணிலாக் கனியுகுத்தமாயவன்
இன்றுநம்மானுள் வருமேலவன்வாயிற்
கொன்றையந்தீங்குழல் கேளாமோதோழீ,
பாம்புகயிறாக் கடல்கடைந்தமாயவன்
ஈங்குநம்மானுள் வருமேலவன்வாயில்
ஆம்பலந்தீங்குழல் கேளாமோதோழீ,
கொல்லையஞ்சாரற் குருந்தொசித்தமாயவன்
எல்லிநம்மானுள் வருமேலவன்வாயில
முல்லையந்தீங்குழல் கேளாமோதோழீ.

கனிவாங்கக்கண்ண னரிசிகொண்டேகநித் தேயொழுக்கி
நனிபேதைமுன்வந்து நிற்கநறுங்கனி நலகுதலால
இனிதாங்கனிமுத்து மாணிக்கமாகவு மிச்சையன்றி
மனுநீதியாலவட் கீந்தவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) புசிக்கவிரும்பிப் பழம்வாங்குதற்பொருட்டுக் கண்ணபிரான் தன் கையினிடத்து அரிசிகொண்டு விரைந்து சென்று அவ்வரிசியைக் கீழே சிந்திப்போகட்டு மிக்க பேதைமையுடைய கனிவிற்பவள்முன்பாக வெறுங்கையோடுவந்து நிற்க, அவள் நல்ல மதுரத்தையுடைய பழத்தைக் கொடுத்த காரணத்தால கூடைக்

கண்ணுள்ள இனிய சுவைபெற்ற பழங்கள் எல்லாம் முத்து, மாணிக்கம் முதலிய நவமணிகளாகவும் அவள் அஞ்சி இச்செய்தியைத் தெரிவிக்க அப்பொருள்களினிடத்து விருப்பமின்றி மனுநூலின்படி அக்கனி விற்பவளுக்கே கொடுத்துவிட்ட நந்தகோபனது இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௫௩)

உ-ம். எம்பிரான்சதகம்.

குறைச்சலறக்கனிக்கரிசி யள்ளிமூடிக்
  குதித்துவரமோதிரத்தின் வழியாச்சிந்தி
முறத்திலிடவெறுங்கையாத் திகைத்துநிற்க
  முகம்பார்த்துத் தின்கனியிட்டப்பர்வென்னில்
நிறத்தநவமணிகள்கனி விற்பாள்கூடை
  நிறைபவவளஞ்சிநந்த கோபனென்னு
மிறைக்குரைக்கி லுனதுசொம்மேகொடுபோவம்மே
  யென்றுரைக்கப்பண்ணினையே யெம்பிரானே.

வெயிற்றீர்ந்தகானத்தி னீர்புல்லுளதல மேவித்தங்க
ளுயிர்க்கோருயிர்தெய்வ ரூபமுமாமென் றுளத்திலன்பாய்
குயிற்போலவேய்ங்குழ றூதமுழக்கிக் குலவுநெடு
மயிற்பீலியாற்பசு மேய்த்தவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) சூரியனது கிரணம் இலை நெருக்கத்தால் புகுதலொழிந்த காட்டினிடத்துத் தண்ணீரும் புல்லும் உள்ள விடத்தையடைந்து, தங்கள் உயிர்க்குயிர்போல்வனவும், தெய்வம் உறையும் உறுப்புக்கள் உடையனவும் ஆமென்றெண்ணி மனத்தினிடத்தன்பாய்க் குயிலோசைபோலும் இனிய புள்ளாங்குழலினுடைய ஓசையை முழக்கி விளங்குகின்ற நெடிய மயிற்பீலியால் பசுவினங்களை மேய்த்த யாதவரிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. ()

உ-ம். அரிவம்சம்.

அன்னதுநிற்கவன்பன் கேகயப்பீலியாலே
மன்னிபசுரமிமேய்த்து வளமுடனிருக்குநாளிற்
றுன்னிபவாணனென்றோர் சுதனையதவத்தின்பின்னா
னன்னலப்பாதலத்திற் சேர்ந்தனனவைகடீர்ந்தோன்.

சசிதரனிந்திர னுன்முகன்வாழத் தனிநெடுமால்
நிசிசரர்கொட்ட மடக்குதற்காகவிந் நீணிலத்திற்
சுசிதனங்கோகுலத் தாயர்குலமென்று தோன்றப்பெற்ற
வசுதரையானவ சோதைக்கிடநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இளம்பிறையைச் சடையில் தரித்த சிவபிரானும், இந்திரனும், பிரமனும் ஆகிய இவர்கள் இடரொழிந்து வாழும்படி ஒப்பற்ற நெடுமால் அசுரர்களது தீச்செய்கைகளை அடக்குதற்காக இந்த நெடிய பூமியில் கன்றோடு கூடிய ஆனிரையையுடைய ஆயர் குலம் சுசியையுடையதென்றெண்ணி திருவவதாரஞ்செய்தற்குக் காரணமான ஓர் வசுவின்தேவியாகிய "தரா" என்பவள் வந்துற்பவித்த அசோதைப்பிராட்டியாருக்குரிய இடமும் நந்த மண்டலமாகும் எ-று. (ருரு)

உ-ம். மஹாபாகவதம், கண்ணன் திருவவதாரப்படலம்.

ஆயகாலையி னட்டவசுக்களிற்
றாயனுன துரோணனுக்கும்மவன்
சாய்விலாக்கற்பி னுடைத்தேவிக்கு
மேயவன்புகழ் வேதனியம்புவான்.

மாதவன்வசு தேவனாதலையாப்ப
பூதலத்தினுதிக்கும் புதல்வனு
யாதலானந்த கோபனசோதை யாய
போதுமிந்நிலத் தென்றனன்புங்கவன்.

திலகத்திருநுதன் மின்னுளுரோகணி சேயனன்னூற்
பலகற்றறிந்த பராந்தாமன்மிக்க பராக்கிரமன்
உலகைப்ரதக்கணஞ் செய்தவன்கண்ண னுடன்பிறந்த
வலபத்ரராம னெனுஞ்சிங்கம்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) திலகமிட்ட அழகிய நெற்றியையும், மின்போலும், தேககாந்தியையும் உடையவராகிய உரோகணி தேவியாரது புத்திரரும், நன்மையாகிய பலநூலகளைக் கற்றுணர்ந்த ஸ்ரீபராந்தா

மரும், மிகுந்த வீரத்தனத்தையுடையவரும், பூப்பிரதக்ஷணஞ் செய்தவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் பிறந்தவருமாகிய பலபத்திராமனென்னும் திருநாமத்தையுடைய சிங்கம்போல்வாரது வாழிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௫௬)

உ-ம். பாகவதம், சகடமுதைத்தவத்தியாயம்.

நிறைவுற்றதிங்க ணிலத்தூடெழுமேனாமும்மை
மறுவற்றகாட்சி மறையோன்வரக்கண்டுநன்னர்
நறையுற்றபூமென் கரங்கூப்பியநந்தகோபன்
சிறுவர்க்குநாமம் புனைவாயெனச்செப்பினனால்.

மடல்சேர்கமுநீர் மலர்வாட்கணுரோணிசெம்மல்
சுடர்கான்மதியிற் சுடர்கின்றதொர்தோற்றமேய
வடமேல்றனையாற் ககன்ஞாலமனைத்துமேத்த
மிடல்கூரிராம னெனநாமம்விளம்பினனே.

பாலுததிக்கு நிகர்புகழ்செல்வம் படைப்பெருக்கஞ்
சால்புநண்பெய்துஞ் சகலகலாப்பிர சங்கசிங்க
‡நாலரண்சூழுஞ்செங் கற்பட்டடிபனெண் ணன்கெனுமூர்
மாலெனக்காத்தருள் சேஷாத்திரிநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) திருப்பாற்கடலுக்கு நிகரான புகழும் செல்வமும், சேனைப்பெருக்கமும், சான்றாண்மையும், நண்பும் ஆகிய எல்லாக் கலைகளையும் பிரசங்கிக்கவல்ல சிங்கம்போல்பவனும், நால்வகையான அரண்சூழ்ந்த செங்கற்பட்டென்னும் நகரத்தையாள்பவனும், முப்பத்திரண்டு ஊர்களை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைப்போல இரட்சிப்பவனும் ஆகிய சேஷாத்திரிப்பிள்ளை யென்பவருக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௫௭)

சக்கரம்போல்வர தாபயங்காட்டிச் சமைத்திருந்தே
யக்கிரமஞ்செய் கதிர்திங்கள்சேய்புத னந்தணன்வெண்
சுக்கிரன்மந்த னிருகோட்கமுதிடத் தூங்குமெல்லை
வக்கிரந்தீர்த்து மழைபெய்வித்தோர்நந்த மண்டலமே.

---

‡நீரரண், நிலவரண், காட்டரண், மலையரண். அரண்=காவல்.

(இ-ள்) வரதாபயங்களை இரண்டு கையினிடத்துங் காட்டிச் சக்கரம்போல வட்டமாகச் சமைந்திருந்து மழைபெய்வியாது அனியாயஞ்செய்த சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழம், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது ஆகிய ஒன்பது கோட்களுக்கும் அமுதிட்டு அக்காரணத்தால அந்த நவக்கிரகங்கள் தூங்குங் காலத்தில அவற்றது வக்கிரத்தை யொழித்து மழைபெய்வித்தோராகிய இடைக்காடர்க்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. ()

பாலைக்கறந்திரு பாண்டத்தில்வாரத்துநற் பண்புடனே
சாலக்கிராமமிட ரோவதுநன்றது தானறிந்தே
யேலுற்றமச்ச முடனத்திமூர்த்தி யெனவிஜய
மாலுற்பவத்திரு நாமஞ்சொலவோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) ஆன்பாலைக் கறந்து பெரிய பாண்டத்திற் பெய்து நன்மைப்பண்போடு சாலக்கிராமத்தை அப்பாலிலிட்டு அது நன்றாக ஊர்ந்து செல்வதனால பொருந்தியுள்ள அதன் தன்மைகளை அறிந்து இதுமச்சமூர்த்தி, இதுக்ஷீரசாகரமூர்த்தி முதலிய மூர்த்திகளும் அடையும் என்று வெற்றியை உண்டாக்குகிற ஸ்ரீவாசுதேவனது திருநாமத்தை நிச்சயித்துச சொல்லப்பட்ட கோபாலர்கள் வாழுமிடமும நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (ருகூ)

அரிச்சித்தர்தமமை யருச்சித்தவாறறி யாதவாமா
தரிச்சித்தனொன வெண்ணும்பொய்ச்சங்கை தவிர்ந்திடவே
பரிச்சித்திறைவர் கற்பறிவித்திடும பண்புபெற்ற
வரிச்சித்திரவிழி மின்னார்கள்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) அரிச்சித்தரென்னும ஆனரோரைத் தமமனைவியார்கள் பூசித்த தன்மை அறியாத ஆடவர்கள் தங்கள் மனைவியராகிய மாதர்கள் அவ்வரிச்சித்தரை விரும்பிக் கூடினாரென்றெண்ணிய பொய்மையான ஐயம ஒழியுமபடி பரிட்சித்தென்னும அரசனால் அவ்வாடவர்களுக்குத் தங்கள்கற்பை அறிவித்திட்ட உத்தமகுணங்களைபெற்ற அழகிய இரேகை அமைந்த விழிகளையுடைய அவ் ஆயமாதர்கள் வாழுமிடமும நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (கூ0)

எய்விற்கணைக்கட சமன்றேவி நெஞ்சந் திருந்தவன்னி
தெய்வச்செபலின் வெளிவந்துடலஞ் சிதைவுற்றதா

ழைப்பிக்குமவேள்விக்கு வேண்டுமென்றேயோர் தரணிதனில
வைவச்சுதனுக் கருளன்பர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) எய்கின்ற விலவிற் பூட்டும் கணைபோலும் கணகளையுடைய இயமனது மனைவியினுடைய நெஞ்சின்கண் மறைந்திருந்த அக்கினிதேவன் தெய்வச்செயலால் வெளிப்படவந்து உடலம் சிதைந்தகாரணத்தால் இவ்வக்கினி பாவத்தினின்றும் பிழைப்பிக்கும யாகத்திற்கு வேண்டுமென்று எண்ணி அரணிகடைதலினாலே வைவச்சுதமனுவுக்குக் கொடுத்த அன்பினையுடையவர் வாழிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சுக)

காசினிவாழ்த்துங் கனயோகனுரை காத்தருள்வோன்
பேசிடுமவாய்மையிற் சத்யவரிச்சந்த்ரன் பேரறிஞர்
பூசுரர்செந்தமிழ் வாணாக்கருள்சற் புருடன்வந்த
வாசியிற்றாண்டவ ராயனுமவாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) உலகத்தோர் புகழும் மிக்க செல்வமுடையவனும், பசுநிரையைக் காத்தவனும், மேலாகக்கூறும் சத்தியத்தில் உண்மையே பேசும் அரிச்சந்திரன்போன்றவனும், பெரிய அறிவினையுடையவரும், பூதேவர்களாகிய அந்தணர்களும், செவ்விய தமிழ்ப்புலவோர்களுமாகிய இவர்கள் வேண்டியபடி அளிக்கும் சற்புருஷனாகிய வந்தவாசியென்னும் நகரத்துதித்த தாண்டவராயக்கோனுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சுஉ)

மந்திரயூகி யறிவினிற்சேடன் வடிவின்மத
னிந்திரபோக னிதியிற்குபேர னிரவலர்க்கோ
ரைந்தருவாகுஞ்சொல வாக்கிலரிச்சந்த்ர னாகுமென
வந்தருளானந் தரங்கனும்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) ஆராய்வதில் அமைச்சனையொப்பானவனும, கல்வியறிவில் ஆதிசேடனையொப்பானவனும், வடிவழகில் மன்மதனையொப்பானவனும், போகத்தில இந்திரனை யொத்தவனும், நிதியில் குபேரனை யொத்தவனும், இரவலர்க்குக்கொடுத்தலில் ஒப்பற்ற கற்பகமுதலிய பஞ்சதருக்களை யொப்பானவனும், சொல்லுகின்ற சத்தியவாக்கில் அரிச்சந்திரனையொப்பானவனும், என்று யாவராலும் புகழும்படி காத்தருளிட ஆனந்தரங்கனென்னும பிரபுவுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும எ-று. (சுங)

வாமனன்செம்மலர்த் தாளையொப்பாநெடு வானளக்குங்
காமலர்த்தேன்சிறு முல்லைக்குப்பாய்ச்சுயர் கற்பினின்னோர்
தாமரைச்செங்கையி ஞற்கனிமாறத் திரளரத்ந
மாமணிநல்கிய மைந்தரும்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வாமனவதாரமாகிய திருமாலின் செந்தாமரைமலர் போலும் திருவடியை யொத்துப் பரந்த ஆகாயத்தை அளந்தசோலையிற்பூத்த மலர்களினின்றுபெருகும் தேனைச்சிறியமுலலைக்கொடிக்குப் பாய்ச்சுகின்ற உயர்ந்த கற்பினையுடைய ஓர் மாதானவள் தம்முடைய தாமரைப்பூவை ஒக்கும் கையினால் தாம் விற்றற்குக் கொண்டுவந்த பழத்தைக்கொடுக்க அங்ஙனம் கூடையிலிருந்த மற்றைக் கனிகளைக் கொடுப்பதற்கு மாறாக முத்தாகிய இரத்தினமும் பெருமைபொருந்திய மற்றைக் கனிகளுமாகச் செய்தருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வாழ்தற்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௬௪)

அருமறைநான்முகன் மாலரன்விண்ணி னமரரிந்த்ரன்
பெருமகிழ்வெய்தவிப் பாகம்பெறவிப் பிரர்முனிவோர்
கருதுபயன்பெற வேள்விசெயவுப காரஞ்செயய
வருமுதற்காரணத் தேனுவுள்ளார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) எழுதற்கரிய மறைகளையுணர்ந்த பிரமனும், திருமாலும், சிவபெருமானும், விண்ணிலுள்ள தேவர்களும், அவர்களுக்குத் தலைவனாகிய தேவேந்திரனும் ஆகிய இவர்கள் பெருத்த மகிழ்ச்சி எய்துதற்குக் காரணமான அவிர்ப்பாகம் பெறும்படிக்கும், பிராமணர்களும், முனிவர்களும் அடையக்கருதிய பயனை அடையும்படிக்கும், வேள்விசெய்தற்கு உபகாரம் பண்ணவந்த முதன்மையாகிய பசுவையுடைய கோவலர்கள் வாழும் இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௬௫)

உ-ம். பாரதம், அநுசாசநிகபருவம்-கன்னிகாதான வரன்மகிமையுரைத்தசருக்கம்.

மகங்களு மோமமு மங்கிவானவர்
சுகங்களுமமரர்தந் தேசுந்தூபவ

ரகங்களுந் தென்புலத் தவர்களின்பமு
மிகந்திடாவேலிஞ் யாவுங்கோவினல்.

சல்லடங்தொட்டுத் துவராடைகச்சை தனையிறுக்கி
நல்வலயப்புயங் கொட்டிக்கனைத்து நகைத்துநும்மை
வெல்குவம்யாமென்று வாய்மதம்பேசி வெகுண்டுவரு
மல்லரைவென்ற திறலாயர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) சல்லடமென்னும் உடையைத் தரித்து அதின்மீது செந்நிறம் ஊட்டிய கச்சை இறுக்கிக்கட்டி நல்ல தோள்வலயம் பூண்ட புயத்தைக் கையாலே கொட்டி ஆரவாரித்துக் கோபச் சிரிப்புச் சிரித்து நுங்களை யாம் செயிப்போம் என்று மதங்கொண்டவார்த்தைகூறி கோபித்து வந்த மல்லர்களை வென்ற வலிய கண்ணபிரான் வாழ்கின்ற இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௬௬)

உ-ம். ஹரிவமிசம்.

அழைத்தலு மொருகைதண்டு கமண்டல மொருகையாக
மழைப்புயன் மின்னல்போல மார்பினூ லிலங்கத்தோன்றி
யிழைப்புய வமரரொல்லா மன்பனென் றேத்தவந்தான்
றழைக்கட நான்மருப்பு வெண்பகட்டதனைத்தந்த.

செஞ்சிச்செயசிங்க ராசாதிராசன்றன் சித்தமெச்ச
விஞ்சைப்ரதானிக்கஞ் செய்தெட்டுத்திக்கும் விசயஞ்செய்து
பஞ்சத்துமன்னம் பகர்ந்திட்டுயர்புகழ் பாரிற்பெற்ற
மஞ்சொக்குஞ்செங்கைத் திருவேங்கடநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) செஞ்சிக்கண் உள்ள பலவகைப்படும் வித்தைகளும் கைவந்த செயசிங்கன் என்னும் பெயருள்ள அரசர்க்கரசன் உள்ளமுவக்கும்படி பிரதானித்துவம் செய்து அஷ்ட திக்கிலுள்ளாரையும் வெற்றிகொண்டு பஞ்சம்வந்தகாலத்தும் யாவருக்கும் உண்டியை இனியமொழிபகர்ந்து கொடுத்து உயர்ந்த புகழை இவ்வுலகத்திற் பெற்ற மேகம்போலும் சிவந்த கைகளையுடைய திருவேங்கடப்பிள்ளை வாழுமிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. ()

அன்றுதளிர்த்திடு மூலிகைகாட்ட வறிந்துமக
நன்றுறச்செய்ததில் வீழ்த்துந்தவனை நனிவிழச்செய்
தொன்றுபொன்னுக வதைச்செஞ்சிமன்னற் குவந்துநல்கும்
வன்றிறன்மாதவக் கோன்வாழ்ந்ததுநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) ஒரு முனிவன் வனத்தில் பசுக்கள் மேய்த்துக் கொண்டிருந்த மாதவக்கோனுல் அன்றுதளிர்த்தான் மூலிகையைத் தெரிந்து அதனடியில் நன்மை பொருந்த யாகம் செய்து அந்த யாகாக்கினியில் அக்கோனைத் தள்ள அவன் தப்பித்து முனிவனை விழச்செய்து அம்முனிவன் உடலம் வெட்ட வெட்டப் பழையபடி வளருகின்ற தங்கவடிவமாக அவ்விக்கிரகத்தின் உறுப்புக்களை வெட்டி விலைசெய்த பொருள்களால் வாழ்ந்திருந்ததைக் கேள்வியுற்ற அரசன் அவ்விக்கிரகத்தின்மேல் விருப்பமுற்றிருப்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து அந்த விக்கிரகத்தைக்கொடுத்த மாதவக் கோன் வாழ்ந்திருக்குமிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சுஅ)

அற்புருகோக்குல நோய்தீர்த்திடற்குமிக் காவலுடன்
பொற்புறுபால்பெரு கச்செய்திடற்குமிப் பூவினிதங்
கற்றுமலட்டுப் பசுக்கள்கன்றீனவுங் கற்றுணர்ந்த
மற்பெறுதோளுடைக் கோவலர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இந்தப் பூமியினிடத்து மிகுந்த ஆசையுடனே அன்புருவமாகிய பசுக்கூட்டங்களைக் காப்பதற்குக் கோமகத்துவநூலிற் கூறியபடி வேண்டிய இதங்களைத் தெரிந்துகொண்டு அப்பசுக்களுக்கு நேரிடும் வியாதிகளைத் தீர்ப்பதற்கும், பாலற்ற கோக்களுக்கு அழகு பொருந்திய பால் பெருகும்படிச் செய்வதற்கும், காலந்தவறுமல் மலட்டுப் பசுக்கள் கன்றீனுவதற்கும் ஆகவேண்டியவைகளைக் கற்றுணர்ந்த வலிமை பொருந்திய தோள்களையுடைய கோவைசியர்கள் வாழ்ந்திருக்குமிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (சுகூ)

சாற்றியயாதவர் தண்ணீர்குடித்தபின் றுங்குடித்தும்
போற்றும்வைக்கோன்முதற் புற்களையுண்டபின் றும்புசித்துந்
தோற்றுமினத்தொடு நித்திரைபோயபின் றுஞ்சலுமா
மாற்றருமன்புடை யண்டர்கள்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வேதாகமங்களில் மேன்மையாக எடுத்துச்சொல்லப் பட்ட பசுக்குலங்கள் தாகமுதலிய தாபநீங்கும்படித் தண்ணீர் குடித்தபின் தாம் குடித்தலும், பாதுகாத்தற்குரிய வைக்கோல் புற்கள் முதலிய ஆகாரங்களையுண்டபின்பு தாம் புசித்தலும், காணத்தக்க தங்கள் தங்களினத்துடனே படுத்து நித்திரை செய்தபின்பு தாம் நித்திரை செய்தலும் ஆகிய நீங்காத அன்பையுடைய கோபாலர்கள் வாழ்ந்திருக்குமிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௭௰)

தேவர்க்கதிபதி யெண்ணாதுதங்க டிருமைந்தனுங்
காவற்கட வுள்சொல் புத்தியைக்கைக்கொண்டு கார்படியுங்
கோவர்த்தனவெற்பைப் பூசித்தெவருங் குலவச்செய்த
மாவெற்றித்திண்புயக் கோவலர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள், தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை மதியாது தம் மரபில் வந்த திருக்குமாரராகிய இரக்ஷிக்குந்தொழிலையுடைய கடவுளாகிய திருமால் சொல்லிய புத்தியைக் கைக்கொண்டு மேகங்கள் தங்குதற்கிடமான கோவர்த்தனகிரியை யாவரும் பூசித்து விளங்கச்செய்த மிக்க வெற்றியைத்தரும் திண்ணிய தோள்களையுடைய கோபாலருக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. ()

உ-ம். பாகவதம், கோவர்த்தனமெடுத்த அத்தியாயம்.

செழுமறையவரொடு செம்மலானினம்
விழைதருமுணவெலாம் வெறுப்பநல்கிடாப்
பொழிமழைதவழுநம் பொன்னங்குன்றினை
வழிபடவினிதென வள்ளல்கூறினான்.

திருத்துயில்பெற்றவச் செம்பொன்மார்பினா
னுரைத்தவாறேமன னுவந்துநந்தகோன்
அருச்சனைபுரிந்தன னருவிமாலைதாழ்
பொருப்பினைவெண்டிரைப் புவிகளிக்கவே.

தில்லையிற்கோவிந்தர் சித்தமகிழ்த் திருமடமவ்
வெல்லையிற்கட்டுவித் தந்தனைமாதவர் யாவருக்கு

முல்லையிற்றூய வரும்பெனப்பாலுடன் மூரனல்கும்
வல்லவராகிய கோபாலர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கோவிந்தராசப்பெருமாள் எழுந்தருளிய சிதம்பரத்தில் அழகிய மடாலயம் கட்டுவித்து, அதில் மறையவர்கட்கும், தவத்தோர்க்கும், ஏனைய குலத்தார்க்கும் சித்தமகிழும்படி வெள்ளிய முல்லையரும்புபோலும் பாற்சோறு முதலிய உணவுகளைக் கொடுப்பித்த வல்லவர்களான கோபாலர்கள் வாழும் இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (எ௨)

அஞ்சொற்கிளிமொழி மின்னுளசோதை யகமகிழக்
கொஞ்சித்திருமுலைப் பாலுண்டுநித்திரை கொள்பொழுது
கஞ்சச்சரணத் தனிநூபுரங்கள் கலீரெனவே
வஞ்சச்சகட்டை யுதைத்தவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) அழகிய வார்த்தையைப்பேசும் கிளிபோலும், இனிய மொழியையுடைய மின்னாளாகிய அசோதை மனமகிழும்படி மழலைவார்த்தையைச் சொல்லி அவளது திருமுலைப்பாலையுண்டு கண்வளர்கின்ற தருணத்தில் வந்த வஞ்சனையையுடைய சகடவடிவங்கொண்ட அசுரனைக் கமலமலர்போலும் தாள்களில் அணிந்த ஒப்பற்ற சிலம்புகள் கலீரென்று ஒலிக்கும்படி உதைத்தவராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி வாழ்கின்ற இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ - று. (எ௩)

உ-ம். பாகவதம், சகடமுதைத்த அத்தியாயம்.

சிறந்தமூன்றுந்திங்களின்வாய்ச் செந்தாமரைக்கட்பசுங்குழவி
பிறந்ததிருநாள்விழாவயர்ந்து பிள்ளைப்பிறைவாணுதலனை
யுறைந்தகாலைப்பசித்தழுதங் கொண்பொன்னடித்தாமரைநீட்ட
மறிந்துசகடம்வீற்றுகி மண்மேலதிர்ந்துவீழ்ந்ததால்.

இருநிதிவேந்தன் சுதர்தமமாதரொ டெய்திமிக்கா
மொருநதியின்கட் களித்தாடலான்முனி வுற்றிகழ்ந்த
திருமுனிநாரதர் சொற்படியிப்புவி சேர்ந்துநின்ற
மருதிடைச்சென்று கதியளித்தோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) மிகுந்த செல்வங்களையுடைய குபேரனது புதல்வராகிய நளகூபரமணிக்கிரீவர்கள் தங்கள்மாதர்களோடு வளமிகுந்த ஒரு நதியின்கட்சென்று காமக்களிப்போடு நீர்விளையாடுதலால் கோபித்திகழ்ந்த தவத்தினது அழகையுடைய நாரதமுனிவரர் சபித்தவண்ணம் இப்பூமியைச்சேர்ந்து நின்ற மருதமரங்களாகிய அந்நளகூபரமணிக்கிரீவரிடையில் புகுந்து அவர்களுக்குப் பழய நிலையை அளித்த திருமாலுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று.

உ-ம். பாகவதம், மருதிடைத்தவழ்ந்த அத்தியாயம்.

உரலொடுந்தனித் தவழ்தரு புயர்வெளி யளந்த
விரிதடஞ்சினை புணர்மரு தொசிந்துவேர் பறியா
வரைவிழுந்தென வீழ்ந்தவம் மருதுரு வெடுத்தோர்
பரவியேகினர் பசுந்துழாய்ப் பரனடி பணிந்தே.

கலைமுதிராமதி போனுன்குகோட்டுக் கடாக்களிற்றின்
றலைவனையேத்தி வணங்காமையானிரை தான்மயங்கி
யுலைமெழுகாகிநெஞ் சஞ்சக்கன்மாரி யுறுவித்தநாண்
மலைகுடையாகப் பிடித்தவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இளம்பிறைபோலும் நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதமாகிய மதங்கொண்ட யானையினது தலைவனை இந்திரனை ஆயர்கள் துதித்து வணங்காமையால் பசுநிரைகள் மயங்கி கொல்லனது உலையிலிட்ட மெழுகைப்போல உருகி மனம் அஞ்சும்படிக்கு அவ்விந்திரன் கல்மழை பெய்வித்தபோழ்து கோவர்த்தனமென்னும் கிரியை அம்மழையைத் தடுத்தற்குரிய குடையாகப் பிடித்துக் காத்தருளிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவன் வாழுமிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (எ௩)

உ-ம். பாகவதம், கோவர்த்தனமெடுத்த அத்தியாயம்

காவற்றொழில்பூண் டிலகேழையுங் காக்கவந்தோன்
ஆவுக்கிடரொன் றணுகாவகை யாழிமேய்ந்த
தூவற்கருங்கார் சொரிகின்றவம் மாரிகாத்தான்
கோவத்தனமோர் குடையாமெனக் கொண்டுநின்றே.

பேர்பெற்றபூதனை யாமோரணங்கிந்தப் பேருலகிற்
சீருற்றகோகுலத் தெய்திக்கபடஞ் செயவறிந்து
பாரத்தடமுலைப் பாலோடுயிருண்டப் பாவைநெடு
மார்பிற்றவழ்ந்து விளையாடினோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கொடிய செய்கை செய்ததில் கீர்த்திபெற்ற பூதனை யென்கின்றவருத்தத்தைச்செய்யப்பட்ட ஓர் அரக்கி இந்தப் பெரிய உலகில் சிறப்புப்பெற்ற கோகுலநகரத்தை யடைந்து கொல்லுதற் குரிய கபடச்செய்கையைச் செய்ய அதனை அறிந்து அப்பூதனை யினது பருத்தமலைபோலும் தனத்தின்கண்உள்ள பாலோடு அவள் உயிரையும் உண்டு அவளுடைய விசாலமாகிய மார்பின்கண்ணே தவழ்ந்து விளையாடிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குரிய இடமும் நந்த மண்டலமாகும் எ-று. (எசு)

உ-ம். பாகவதம், பூதனை வீடுபெற்ற அத்தியாயம்.

அறிந்துநகையாடிமுலை யங்கைகொடுபற்றி
மறங்குலவுவஞ்சமகண் மாமுலைமணிக்கண்
டிறந்தொழுகுபாலினொடு செய்யதளிரொன்னப்
பிறங்குகனிவாய்முகில் பிழிந்துயிர்குடித்தான்.

கந்தமலரயன் கோபாலர்சேயரைக் கன்றுகளை
யந்தரசாலஞ்செய் வோர்தமைப்போன்மறைத் தானதனுற்
றந்தமனைதொறுங் கோபாலரானினந் தந்தருளு
மைந்தருடன்கன்றுந் தாமாகினோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) நல்ல மணம்பொருந்திய தாமரைமலரில் வீற்றிருக் கும் பிரமன் அந்தரத்தில் இந்திரசாலம் பண்ணுவோரைப்போல கோவிந்தருடைய பிள்ளைகளையும், கன்றுகளையும், ஆவினங்களை யும் ஓர்காலத்து மறைத்தான்; அதனால் அப்பொழுது ஆயர்களு டைய இல்லங்கடோறும் அவர்கள் கவற்சியுறாதபடி ஆனினங்க ளும், அவற்றைத் தந்தருளும் பிள்ளைகளும், கன்றுகளும் தாமே யாயினவராகிய யாதவர்களுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமா கும் எ-று. (எஎ)

உ-ம். பாகவதம், மலரவன்சிறுர்க்கன்றுகவர்ந்த அத்தியாயம்.

களிச்சுரும்பரற்று வெள்ளிவெண்டோட்டுக் கள்ளவிழ்முளரி வீற்றிருக்கும், பளிக்கொளியுருவிற் பவளவாய்ப்பச்சைப்பசுங்கிளி மழலையாள் கொழுநன், ஒளித்தனனென்ப துணர்ந்துபாரேழு முந் திரண்மலரிடைக் காட்டி, யளித்தழிப்பவன்று ஞயர்தஞ்சிறுரு மானிளங்கன்றுமாயினனுல்.

ஆரணத்தந்த மறியாததாள ரணிமகர
தோரணத்தந்த மதுரையிற்சென்றுமுன் றுற்கைசொன்ன
காரணத்தந்தம ரென்றறியாவஞ்சக் கஞ்சன்விட்ட
வாரணத்தந்த மொசித்தார்க்கிடநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வேதசிரசுகளாகிய உபநிடதங்களுமுணராத பாதங்களையுடையவரும் ஒழுங்குபட மகரதோரணங்கட்டிய அழகினையுடைய மதுரையிற்சென்று முன் றுற்கை புகன்றகாரணத்தால் அழகிய உறவினர் என்றறியாத கபடச்செயலையுடைய கஞ்சனேவிய குவலயாபீடமென்னும் யானையினது தந்தங்களை முறித்தவருமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (எஅ)

உ-ம். பாகவதம், கஞ்சனைக்கொன்ற அத்தியாயம்.

ஏடவிழ்ந்தபூந் துழாய்முகி வித்திறன்களிற்றோ
டாடிமண்மிசை வீழ்த்தின னழிபெருங்குருதி
மோடுகொண்டவம் மும்மதக் கலுழியிற்பெருகி
யோடவங்கைபா லொளிறுவெண் மணிமருப்பொசித்தான்.

முந்தியவேதமு மெண்ணெண்கலைகளு மூதறிவாற்
சிந்தைமகிழப் படிப்பித்தவற்குமுன் றெட்சணையாப்
பைந்திரைவேலையி னந்தகன்கொண்ட பசுங்குதலை
மைந்தனைமீளக் கொடுத்தவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) நூல்களினுள்ளே முதன்மையாக எடுத்தோதப்பட்ட வேதங்களும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும் முதிர்ந்த அறிவினால் உள்ள மகிழ்ச்சியுறப்படிப்பித்த ஆசிரியராகிய சாந்தீபமுனிவருக்குக் கொடுக்கும் தட்சணையாகக் குளிர்ந்த அலைகளையுடைய கடலினிடத்தில் இயமனால் கவர்ந்துகொள்ளப்பட்ட இனிய மழலை மொழியையுடைய அவ்வாசானது குமாரனை மீளவும் வருவித்துக்கொடுத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமிக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ - று. (எசு)

உ-ம். பாகவதம், குரவன்மைந்தற்கொணர்ந்த அத்தியாயம்.

வெருவுற்றகூற்றம் விரைவோடெதிர் வந்திறைஞ்சி
வரவுற்றதென்கொ லெனவேத்தலும் வந்தவண்ணந்
தெரிவுற்றதாக்கிச் சிறுவற்றர வொல்லைமீளாக்
குரவற்பணிந்து குமரன்றனைக் கொள்கவென்றான்.

வீசுந்திரைக்கட லொப்பானகாளிந்தி வெம்மடுவிற்
றேசுறுநீலக் கிரியிணையாகித் தினகரன்போற்
காசணிசூட்டுத் துளைமுள்ளெயிற்றுதீக் காளியனு
மாசுணமீது நடித்தார்க்கிடநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) எறிகின்ற அலைகளையுடைய கடலையொத்த காளிந்தியென்னும் கொடுமையான மடுவின்கண்ணே தங்கிய ஞாயிறுபோன்ற மணியையுடைய சூட்டினையும் துளையினையுடைய முட்போலும் கூரிய பற்களையும் உடைய கொடிய காளிங்கனாகிய பாம்பினது முதுகினிடத்து ஒளியுற்றநீலமலைபோனின்று நடனஞ்செய்த திருமாலுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. ()

உ-ம். பாகவதம், அரவின்மேலாடிய அத்தியாயம்.

காடுகொண்டெழு பணுமணித்திரள்கள் கக்குசெக்கரொளி சுற்றிபோ, பாடுசெக்கரொளி வீசுகற்கள்பல பட்டழுந்தியெழில் கன்றியோ, சூடுதார்மகுட கோடிமேலமரர் சூடுசேவடி செவப்பின், றாடவாளரவி னுச்சிநின்றுநடமாடினான்மறைகள்பாடினான்.

தண்ணுறுஞ்சாந்தம் பனிநீரளாவித் தமனியப்பொற்
கிண்ணநிறைய வளித்ததனுற் கிருபைசெய்து
விண்ணகமாதிவ ளென்னவனப்பு மிகப்பொருந்த
வண்ணமடந்தைமுக் கூனிமிர்த்தார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கூனியாகிய வண்ணப்பெண் தனக்குத் தண்ணிய நன் மணமுள்ள சந்தனத்தைப் பனிநீரோடு கலந்து பொன்னுற்செய்த அழகிய கிண்ணநிறையக் கொடுத்ததனுல் நன்மையாகிய கருணை செய்து மிகுந்த அழகைப் பொருந்துதலால் சுவர்க்கத்துள்ள அரம்பையாகிய பெண்ணேயிவள் என்று கண்டோர் புகழும்படி அவள் அடைந்திருந்த மூவகைக் கூனையும் நிமிரப்பண்ணிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. ()

உ-ம். பாகவதம், மதுரைகண்ட வத்தியாயம்.

சேவடிசிலப்படி மிதிப்பவிறைசெங்கை
பாவையனையாளணரி பற்றினனெடுப்ப
மூவகையகூனொருவி மூவுலகின்மாதர்
மேவரியசெல்வியின் விளங்கினள்சிறந்தே.

முத்தநகைபன்னை பாலூட்டித்தன்றிரு முன்றில்வைக்கக்
கத்தனிவனென் றறியாமலேசுழற் காற்றுவந்து
வொத்தங்கையாலெடுத் தந்தரத்தேகொண் டுயர்திருண
வத்தன்கழுத்தை நெரித்திட்டவர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) முத்துகளைப்போன்ற பற்களையுடைய தம் அன்னை யார் பாலூட்டி அழகிய முன்றிலின்கண்ணேவிட இவர் எவ்வகைத் தேவர்க்கும் முதல்வனென்று அறியாமல் சூறைக்காற்றுக வந்து பொருந்தி குடங்கையாற்றூங்கி ஆகாயத்தேகொண்டுயர்ந்த திரு ணவத்தன் என்னும் அசுரனது கழுத்தை நெரித்திட்டவராகிய திருமால் வாழுமிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (அஉ)

உ-ம். பாகவதம், சகடமுதைத்த அத்தியாயம்.

சுழிக்குங்கடுங்கா லெறிகின்ற தூளிப்படலத் திடைமறையக், குழைக்கும்பசும்பொற் கொம்பனையாள் குழவிகாணுள் குழைவெய்த, வழுத்தற்கரிய மறைமுதலை வவ்விக்கொடுபோம் வாளவுணன், கழுத்துநெரியக் கண்பிதுங்கிக் கன்மேற்கவிழ்ந்து வீழ்ந்திறந்தான்.

——o——

தன்றுணைத்தோழ ருடன்கன்றுமேய்த்துத்தண் ணீர்த்தவிப்பா
லின்றுணர்ப்பைங்குரா வின்கீழ்த்தனித்தங் கிருத்தல்கண்டே
மென்றலைச்செங்கபல் போலத்தனைமுன் விழுங்கிக்கக்கும்
வன்மிடற்புள்கொக்கின் வாய்கிழித்தார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) தனக்குத் துணையாய தோழரோடு சென்று ஆன்கன்றுகளை மேய்த்துத் தண்ணீர் விடாயால்குளிர்ந்த நீர்த்துறைக்கண்ணின்ற இனிய மணமுள்ள பூங்கொத்துகளையுடைய பசிய குராமரத்தின்கீழ் தனித்திருத்தலைப் பார்த்து மென்மையாகிய தலையையுடைய செவ்விய கபலைவிழுங்குதல்போலத் தம்மை விழுங்க அழல்போல் மிடற்றிற் சுட்டமையால் பின்னர்க்கக்கிய மிக்க வலியையுடைய புல்லிய பகாசூரனாகிய கொக்கினது வாயைக் கிழித்தவராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவருக்குரிய விடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (அரு)

உ-ம். பாகவதம், பிருந்தாவனமடைந்த அத்தியாயம்.

புழுங்குஞ்சின முதிர்வுற்றடு புள்ளாகியொ ரவுணன்
விழுங்கும்பொழு தழலாமென மிடறிற்சுட வுமிழாக்
கொழுந்தண்டுளவணிமாயனைக் குத்தற்கெழ நெடுமால்
செழும்பங்கய மலரங்கையிற் றீவாய்கிழித் தனனால்.

ஆயர்க்கமுத மரக்கர்க்குவெவ்விட மாயுதித்துச்
சேயொத்திருந்து தவழ்ந்திடும்போது செகம்புகழூந்
தாயச்சமெய்தி யிருவிழிபொத்தச்செந் தண்பவள
வாயிற்புவனங்கள் காட்டினர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கோவலர்களுக்கு ஆக்கத்தைச்செய்யும் அமிழ்தம் போலவும், அரக்கர்கட்கு அழிவைச்செய்யும் கொடிய விடத்தைப்போலவும் அவதரித்துப் பரம்பொருளாகிய தாம் குழந்தையையொத்திருந்து தவழ்ந்து சென்றபோழ்து உலகத்துள்ளோரால் புகழப்படும் அசோதையாகிய தாய் அச்சமுற்று இருகண்களையும் மூடிக்கொள்ளும்படி செம்மையாகிய குளிர்ச்சியமைந்த பவளத்தையொத்த தமது வாயினிடத்து எல்லாப்புவனங்களையும் தோற்றுவித்தவராகிய திருமாலுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௮௪)

உ-ம். பாகவதம், சகடமுதைத்த அத்தியாயம்.

பூவைப்புதுமா மலர்போலெழில் பூத்ததோன்ற
லாவித்தகாலைத் துவர்வாயிடை யாழிஞால
மேவித்திகழுந் திறநோக்கி வியக்குமன்னை
காவித்திருமா மலரன்னதன் கண்புதைத்தாள்.

காசினிமீதுநின் றந்தரந்தாவிக் கனன்றிருதாள்
வீசியிடிக்குர லார்ப்பமுழக்கி விரைந்துவருங்
கேசியெனும்பெயர்த் துட்டவவுணன் கிளைக்கும்விஞ்சை
வாசியுடலங் கிழித்தவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) நிலத்தின்கண்ணே நின்று வானின்கண்ணே தாவிக் கோபித்து இரண்டடிகளையும் வீசி இடியோசைபோலும் ஒலிக்க ஆரவாரித்துத் தம்மைக்கொல்லும்படி விரைந்துவந்த கேசியென்னும் பெயரினையுடைய கொடிய அவுணனாகிய பலவகையாகத் தோன்றும் பெருகிய விஞ்சையையுடைய குதிரையினது உடலைப் பிளவுபடச் செய்தவராகிய திருநாதனுக்குரியவிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௮௫)

உ-ம். பாகவதம், நாரதர் கஞ்சனோடுரைத்த அத்தியாயம்.

விழுங்குவான்போலச்சால விரிந்ததீவாயினூடு
பிழிந்துபோயாவியுண்டோன் பிறங்குபொற்றொடிக்கைநீட்டி
வழிந்தழகொழுகுசெங்கை வளர்த்தனன்வளர்ப்பவாகங்
கிழிந்துவாம்புரவியாய கேசிமாண்டுயிர்நீத்தானால்.

உளங்கனியாவிறல் வற்சாசுரன்வஞ்ச முன்னிக்கருங்
களங்கனிமேனி மறைத்தான்கன்றாய்வரக் கண்டெடுத்து
விளங்கனிசிந்த மரத்தெறிந்தேவென்ற வெற்றிப்பைந்தேன்
வளங்கனியம்புயச் செங்கரத்தார்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) மனமிளகாத வலியையுடைய வற்சாசுரன் கபடத்தை எண்ணிக்கரியகளங்கனிபோலும் தன்னுடம்பை மறைத்து ஓரான் கன்றாய் வடிவெடுத்து வருதலைக்கண்டு அவ்வான்கன்றை யெடுத்துப் பக்கத்தில் நின்ற விளாமரத்தினிடத்தில் பழம் உதிரும்படி எறிந்து செயித்த விறலையுடைய குளிர்ந்த தேனாகிய வளப்ப முதிர்ந்த தாமரைமலர்போலும் செழுமையாகிய கரத்தையுடைய திருமாலுக்குரியவிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (அசு)

உ-ம், பாகவதம், பிருந்தாவனமடைந்த அத்தியாயம்.

வளர்கன்றின துருவாயொரு வைவேற்கொலையவுணன்
றளவம்படர் தண்கானகந் தலைப்பெய்தமையறிந்தான்
றுளவம்புனை விரிதாரவன் றுணைவற்கறிவுறுத்தான்
விளவின்கனியுதிரும்படிவினைவிற்கொடெறிந்தான்.

பணிமொழிக்கோவியர் நெஞ்சந்திடுக்கிடப் பானிலவிற்
றுணிவுடன்வந்து துரந்தேபிடிக்குந் துணர்மலர்த்தார்
திணிவரைத்தோள்சங்க சூடனைவென்று சிரத்திருந்த
மணிகொணர்ந்தேதமை யற்களித்தோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கற்கண்டின் சுவையையும் தாழ்க்கும் இனிய மொழியையுடைய தம்மைச்சூழநின்ற கோவியர்களுடைய மனம் அச்சமுறும்படி பால்போலும், வெள்ளிய நிலவில் ஊக்கத்தோடுவந்து தம்மைத் துரத்திப் பிடித்த கொத்தாகிய மலரால் தொடுத்த மாலையையுடைய இறுகின மலைபோலும் புயத்தைக்கொண்ட சங்கசூடனை மார்பிடத்துமோதி வென்று அவனது சிரத்திலிருந்த செந்நிறம்பொருந்திய மாணிக்கத்தைக்கொணர்ந்து தன் தமையனுக்களித்த திருமாலுக்குரியஇடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று.

உ-ம். பாகவதம், சங்கசூடனைக்கொன்ற அத்தியாயம்.

மின்றிகழ்ந்தகரு மேகநிறத்தோன்
சென்றெதிர்ந்துவிழி சென்றழல்கால
நின்றதீயவ னிறத்தினிலெற்றிக்
கொன்றுசென்னிமணி கொண்டனன்மாதோ.

பானீயநாதன் கனன்மதிவாயு பருதியமர்
கோநீர்மயம்பயம் வெண்டயிர்நெய்யெனக் கூறிவற்றைத்
தானேகொடுத்தின் புறச்செய்பசுக்களைத் தண்ணருளால்
வானோருமேத்த வளர்ப்பவர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) கோசலத்தினிடத்து வருணனும், கோமயத்தினிடத்து அக்கினியும், பாலினிடத்துச் சந்திரனும், வெண்மையாகிய தயிரினிடத்து வாயுவும், நெய்யினிடத்துச் சூரியனும் பொருந்தியிருப்பதாகச் சுருதிகளில் சொல்லப்பட்ட பஞ்சகவ்வியத்தைத் தன்னிடத்தினின்றும் உலகத்தாருக்குக் கொடுத்து சகலத்தையும் பரிசுத்தப்படுத்தி யாவரும் இன்பத்தை யடையும்படிச்செய்கின்ற பசுக்கூட்டங்களைத் தேவர் முதலிய யாவருங்கொண்டாட அன்புடனே காப்பவர்களாகிய யாதவர்களுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (அஅ)

துணிவாயெதிரொதி ராக்குஞ்சரமிசைத் தோன்றுறுபே
ரணியாரொருவ ரொருவர்முகந்தெரி யாதவண்ணம்
எணியேநடுவிற் பொருளிங்மிப்பர்க ளென்றுரைசெய்
மணியாரிடபக் கொடியினர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) தைரியத்துடனே எதிரொதிராக மதயானையின் பிடரியில் ஏறி விளங்காநின்ற பேரழகு பொருந்திய ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் அறியாதிருக்கும்படி எண்ணி அவ்விருவர் மத்தியில் விசேஷதிரவியங்களைக் கொடுத்தருள்கின்ற இப்பர்களென்று ஆன்றோர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட ஓசையையுடைய மணியணிந்த இடபக்கொடியினையுடையவர் வாழும் இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (அகூ)

உ-ம் சிவசமபோதனை, ஆறுவது உலோகாதிகாரம், சஉ-இஃது எதிர்நிரனிறை.

இப்பர் சவிப்பர் பெருங்குடி வாணிகரொன்
றொப்புடைய மூவ ருரைக்குங்கால்—தப்பில்
மிதியடியே முன்னமிசை நோக்கினர்கள் காணு
நிதியுடைய ராவர் நிலத்து.

———o———

தூயசங்கேந்துசெங் கைக்குத்தொடியுஞ் சுருதிமொழி
மேயபைங்காதிற் கணிகுண்டலமும் விரைந்தளித்த
பாயகனுக்கின்ப சாரூபமுத்தி பரிந்தளித்து
மாயசம்பந்தப் பவநீக்கினோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வெண்மையாகிய பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கத்தைத் தாங்கின சிவந்த கைகட்குத் தொடிகளையும், ஆழ்வார்களோதிய தமிழ் வேதத்தை மகிழ்ச்சியுடனே கேட்டருளிய பசிய காதுகளுக்கு அழகிய குண்டலங்களையும் விரைந்து கொடுத்த பாயகனென்பவனுக்கு இன்பமயமான சாரூபமுத்தியை அன்போடளித்துப் பொய்யோடு கலத்தலையுடைய பிறவியை நீக்கின ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவருக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று.(கூ0)

ஆமாலைநீத்துவந் தாமாலையைப்புரந் தம்மதுரைக்
கேமாலைக்காலத்தி லேகியபோதி னிறைஞ்சிச்செந்தேன்
பூமாலைநல்குஞ் சுதாமன்றனக்கிந்த்ர போகநல்கி
மாமாலைநீக்கியன் பீந்தார்வளர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) திருப்பாற்கடலின்கண் தாம் பள்ளிகொண்ட வடபத்திரத்தைவிட்டு ஆவினங்களைக் காத்து அழகிய மதுரையில் மாலைக்காலத்துச் சென்றபோழ்து தம்மை வணங்கிச் செம்மையாகிய மதுவைத்துளிக்கும் பூமாலையைத் தந்த சுதாமனென்பவனுக்கு இந்திரபோகங்களையும் கொடுத்துப் பெரிய மயக்கத்தையும் ஒழித்துத் தமது அன்பையும் அளித்தவராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௧)

உ-ம். பாகவதம், மதுரைகண்ட அத்தியாயம்.

விழைவதென்னென வெந்திறல்பழுத்தகூ ராழி
யுழவநின்கழ லுளங்கனிந்துருகுபே ரன்பு
தழைபநல்கெனத் தாமரைக்கண்ணருள் பெருகிப்
பொழியுங்கார்முகில் பூந்தொடையளித்தவற் களித்தான்.

அணிதிகழ்காளிந்தி மித்திரவிந்தைமின் னாள்பத்திரை
திணிபணைத்தோளி னிலக்கணைகோசல தேசசத்தி
பணிமொழிசாம்ப வதியுடனேசத்ய பாமைருக்கு
மணியெண்மனையு மணம்புரிந்தோர்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) அழகு விளங்குகின்ற (காளிந்தி) மின்னையொப்பவளாகிய (மித்திரவிந்தை) (பத்திரை) வலிய மூங்கிலையொத்த புயத்தினையுடைய (இலக்கணை) கோசலதேசத்திற் பிறந்த (* சத்தி) அமிழ்தமும் தான் சுவையால் ஒப்பாகாமைபற்றிப் பணிகின்ற மொழியையுடைய (சாம்பவதி) (சத்தியபாமை) (உருக்குமணிதேவி) என்னும் இவ் வஷ்டமகிஷிகளையும் மணம் புணர்ந்தோராகிய திருமாலுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௨)

உ-ம், பாகவதம், ருக்மணிமணத்திறமுரைத்த வத்தியாயம்.

வேழநகர் மன்னர்முதல் வெண்டிரையுடுத்த
வேழிரு நிலத்தரசர் யாவருமிறுப்ப
வாழிநெடு வானவர் வழுத்தமணிவண்ண
னாழிதரு மின்னமுத மன்னவளைவேட்டான்.

---

* நப்பின்னைப்பிராட்டியார்.

உரம்பெறுமன்னவர் செங்கோல்செழித்தலு மொண்பயிர்கள்
தரம்பெறவோங்கலும் வாணிபநாளுந் தழைத்திடலுந்
திரம்பெறுபூவி லறங்கள்பெருகவுஞ் செய்தொறுவர்
வரம்பெறுகோவின முள்ளார்கள்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) சத்துருக்களை ஜெயித்துச் செங்கோன்முறை வழு வாது அரசாட்சிசெய்கின்ற வலிமையுடைய மன்னவர்களது ஆக்கினையால் உலகத்தில் நீதிமார்க்கங்கள் செழித்திருப்பதும், இப் பூமியினிடத்து ஆத்மகோடிகளுக்கு ஜீவாதாரமாகிய ஒள்ளிய பயிர்கள் நன்மையுடனே பக்குவமாக விருத்தியடைதலும், தனந் தானியம் இரத்தினங்கள் முதலாகிய பலவித வியாபாரங்கள் எந் நாளுந் தழைக்கவும், நிலைபெற்ற பயனைத் தருகின்ற முப்பத்தி ரண்டு தருமங்கள் பெருகவும் செய்யத்தக்க வரங்களைப் பெற்ற பசுக்கூட்டங்களையுடைய யாதவர்கள் வாழ்ந்திருப்பதும் நந்தமண் டலமாகும் எ-று. (௬௩)

முல்லைச்சிறுனொரு வன்மதினின்றுமுன் னேசரிந்த
கல்லைப்பிடுங்கியுள் ளேதங்குபேழையின் காஞ்சனத்தை
எல்லைக்குள்யாருரி யாரெனத்தேர்ந்தவற் கின்பமுற
வல்லையிலீந்தருட் கோதண்டன்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) முல்லை நிலத்திற்குரிய யாதவகுலத்திற் பிறந்த கோ தண்டனென்னும் பெயரையுடைய ஒரு சிறுவன் ஓர் நகரத்தின் மதிளின்மேலேறி விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் தனக்குமுன் னே அம்மதிலினின்றுஞ் சரிந்திருந்த கற்களைப் பிடுங்கிப்பார்க்க அதற்குள்ளிருந்த பெட்டியில் அடங்கிய திரவியங்களைக் கண்டு அந்நகரத்தின் எல்லைக்குள் அதற்குரியவர்கள் யாரென்று ஆராய்ந் தறிந்து அப்பொருளுக்குடையவன் இன்பத்தையடையும்படி மன மகிழ்ச்சியுடனே அத்திரவியங்களை வலியக்கொடுத்தவராகிய தரு மசிந்தையுடைய கோதண்டக்கோன் வாழ்ந்திருந்ததும் நந்தமண் டலமாகும் எ-று. (௬௪)

அயனைப்பெற்றோனை வளர்த்தவராக்களை யாண்டளிப்போர்
பயனளிப்போர்ததி யீவோர்கள்தக்கிரம் பாலிப்பவர்
சயமுறவன்பி னவநீதமாச்சிய நன்கருள்வோர்
வயமுறமுல்லை பணிபண்டர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) திருவுந்திக்கமலத்தில் பிரமதேவனைத் தோற்றியருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைத் தாயைப்போல் வளர்த்தவரும், பசுக்குலங்களை நாடோறும் ஆதரித்துக் காக்கப்பட்டவரும், இனிமையான சுகத்தைத் தருகின்ற அமிர்தத்தை அபிஷேகாராதனை முதலியவற்றிற்குக் கொடுப்பவரும், வலிமை செய்கின்ற தயிரைக் கொடுப்பவரும், தாகமுதலியவற்றிற் குபயோகமாகச் சிரமத்தை நீக்கப்பட்ட மோரைக்கொடுப்பவரும், மிகுந்த அன்போடு எம்பெருமானாகிய ஸ்ரீ கண்ணபிரானும் விரும்பியுண்டருளிய வெண்ணெயையும், யாகமுதலியவற்றிற்குரிய நல்லறிவைத் தருகின்ற நெய்யையும் நயம்பொருந்திய சொற்களோடு இன்பமுண்டாகக் கொடுப்பவரும் ஆகிய வெற்றிபெற்ற முல்லைமலர் மாலையணிந்த அண்டர்கள் வாழ்ந்திருப்பதும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௬௫)

பாறேனெனுமொழிப் பூமாதைமார்பிற் பரிந்துவைத்துஞ்
சேறுவியவிழி மின்னார்களெண்மரைச் சேர்ந்தும்பதி
னாறுயிரமட வார்தமைநாளு மகத்துளின்ப
மாறுமன்மேவு மணவாளர்வாழ்நந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பாலும் தேனும் போலும் இனிக்கின்ற மொழியையுடைய மலர்மகளைத் தம்மார்பில் விரும்பி வைத்துக்கொண்டும், சேலைப்போலும் தாவிச்செல்லுகின்ற விழிகளையுடைய மின்னற்கொடியை ஒப்பவர்களாகிய ருக்குமணிமுதலிய எண்மரைக்கூடியும், அவ்வளவிலமையாது கோவியர்களாகிய பதினாறாயிரமடவார்களையும் நாடோறும் மனத்தினிடத்து இன்பம் ஒழியாமல் கூடிய மணவாளராகிய திருமாலுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௬௬)

உ-ம். பாகவதம், நரகாசுரனைக்கொன்ற அத்தியாயம்.

உருவம்பதினா றுயிரங்கொண் டொற்றைத்திகிரி நெடுமாயன்
குரவங்கமழ்ந்து நெறிந்துகடை குழைந்துமுருகு கூட்டுண்டு
வரிவண்டுறையுங் கருங்கூந்தன் மானார்பதினா றுயிரவர்
திருவமணமோர் காலையினிற் சிறப்பவினிது புரிந்தனனால்.

ஒருகாமதேனு முளம்வெட்கச்சோமனு மொப்பலவாத்
தருவார்திருவல்லிக் கேணித்தலத்தன்ன தானஞ்செய்யு
முருகார்மலர்த்தடஞ் சூழ்சாலைப்பாக்க முதல்வனென
வருவீரராகவ மால்வாழிடநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வசிட்டமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்தில் வந்த நால்வகைப் படையினையுடைய கௌசிகனென்னும் அரசனுக்கும், அப்படைகட்கும் அறுவகைப்பட்ட உணவைத்தந்த ஒப்பற்ற காமதேனுவும், தேவர்களுக்குத் தம்மிடத்துள்ள அமிர்தத்தை ஊட்டும் சந்திரனும் ஒவ்வாதனவாகி மனதில் வெட்கமுறும்படி பல்வகைப்பட்ட தருக்கள் நிறைந்த திருவல்லிக்கேணியாகிய திருப்பதியில் அன்னதானஞ் செய்துவந்த மணநிறைந்த மலர்களையுடைய தடாகங்களாற் சூழப்பட்ட சாலைப்பாக்கமென்னும் ஊருக்குத் தலைவனாகிய வீரராகவனென்று சொல்லப்பட்ட பெருமையையுடையோன் வாழ்ந்திருக்கும் இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௬எ)

இருநிலவண்டம் பிரமாண்டகோடி யிறைஞ்சுபொற்று
டிருவெவ்வளூரர்க்குத் தேரோடும்வீதியிற் செம்பொனின்மேற்
பருமணிவைத்திழைத் தாற்போற்கருங்கற் பதித்தன்புற
வருவீரராகவ வள்ளற்கிடநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) பெரிய நிலமுதலியவற்றிற் கிடமான ஆகாயத்திலுள்ள பிரமாண்டகோடிகளில நிறைந்திருக்கின்ற சகல ஜீவர்களும் வணங்குகின்ற அழகிய திருவடிகளையுடைய திருவெவ்வளூரி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீ வீரராகவப்பெருமாளுக்குத் தோ செல்லும் வீதியில செம்மையாகிய பொன்னில பருத்தஇரத்தினங்களை வைத்திழைத்தாற்போலக் கருங்கல் பதிப்பித்து அக்கடவுளிடத்து அன்புமிகுந்த வீரராகவப்பிள்ளையாகிய கொடையாளனுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும எ-று. (௬அ)

இயலிசைவாணர்கட் கன்னமுஞ்சொன்னமு மீந்துலகி
லுயர்புகழ்மேவ வகவிலையேறச்செய் யுத்தமன்கார
பயிலெயிற்கோபுர மண்டபமேடைபண் போடுறுதென்
மயிலையில்வாழ்வேங் கடாசலவேணந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இலக்கணத்தோடமைந்த இசைப்புலவர்கட்கு உண்டியும் பொருளுங்கொடுத்ததனல உலகினிடத்துயர்ந்த புகழ் தன்

னையடையவும் தானிய விலை ஏறவும் செய்த உத்தமகுணமுடையவனாகிய முகில் தங்கிய மதிலோடுசேர்ந்த கோபுரங்களும், மண்டபங்களும், மேடைகளும் சிற்பநூலின்பண்போடு விளங்கிய அழகிய திருமயிலையென்னும் பதியில் வாழும் வேங்கடாசலவேளுக்குரிய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௯௯)

காழ்த்தசிலைப்புய மூவேந்தர்தங்கள் கனகமுடி
தாழ்த்துவணங்குஞ் சரணவ்வையங்கவை சங்கவைதங்
கேழ்த்துங்கக்கொங்கைகடோய்ந்தின்பநாளுங் கிளைக்கவென்று
வாழ்த்தூமென்பாக்கொள் மருக்கொள்வர்தாநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) வலிமுதிர்ந்த வில்லைத் தாங்கிய புயங்களையுடைய சேர-சோழ-பாண்டியர் என்னும் மூவரசர்களும் தங்களுடைய பொற்கிரீடம் அணிந்த முடியைத் தாழ்த்து வணங்கும் கழல்களையுடைய ஔவையார் அங்கவை சங்கவை என்னும் இரண்டு ஆய்மகளிர்களது ஒளிபொருந்திய உயர்ந்த தனங்களைத்தழுவி எந்நாளும் இன்பம் பெருகுகவென்று தெய்வீகராஜனை வாழ்த்திய மெல்லோசையையுடைய செய்யுளாகிய மலரினது மணத்தைக் கொண்டவராகிய ஆயர்கள் வாழுமிடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (௧00)

உ-ம், ஔவையார் பாடியது.

ஆயன் பதியி லரன்பதிவந் துற்றளக
மாயனா துங்கருவி யானலும்—தூயமணிக்
குன்றுபோல் வீறு குவிமுலையார் தம்முடனீ
யின்றுபோ லென்று மிரு.

—()—

பால்கனிதேனெனச் சங்கீதநாடொறும் பாடித்தன்னைக்
கோலிவந்தேபுகழ் மாதுருபூதையன் கொள்கைகண்டே
சால்சிறப்பானல்கி யைஞ்ஞூறுபொன்கையிற் றுன்கொடுத்த
மால்வேங்கடாசல மன்னற்கிடநந்த மண்டலமே.

(இ-ள்) இனிமையால் பாலும் பழமும் தேனும் ஒக்குமென்று சொல்லும்படி இசையைத் தினந்தோறும் பாடித் தன்

னைச் சூழ்ந்துவந்து புகழ்ந்த மாத்ருபூதையரது கருத்தைத்தெரிந்துகொண்டு மிக்க சிறப்பையுடைய பசுக்களையும் கொடுத்து அவ்வளவிலொழியாது ஐஞ்ஞூறு பொன்னையும் கையிலீந்தவராகிய பெருமைபொருந்திய வேங்கடாசலப்பிள்ளையென்னும் செம்மலினுடைய இடமும் நந்தமண்டலமாகும் எ-று. (க0க)

பார்வாழி வாழிநல் லாவின மந்தணர் பார்த்திபர்கள்
கார்வாழி வாழி வசியர்கள் மூவர் கவின்சதுர்த்தர்
ஏர்வாழி வாழி தருமஞ்செய் வோர்க ளிசைபடைத்தோர்
சீர்வாழி வாழி செயநந்த மண்டலச் செந்தமிழே.

(இ-ள்) விசாலமுள்ள பூமிப்பிராட்டி வாழ்க, நன்மையைத்தருகின்ற பாற்பெருக்கமுடைய பசுக்கூட்டங்களும்-பிரம்மகியானநிறைந்த பிராம்மணர்களும்-உலகாளும் அரசர்களும்வாழ்க, உலகத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய கரியமேகங்கள் வாழ்க, கோவைசியர்-பூவைசியர் - தனவைசியர் என்னும் மூவர்கள் வாழ்க, அழகின்மிகுந்த சூத்திரர்களும் அவர்களுக்குரிய கலப்பையென்னும் கருவியும் வாழ்க, பஞ்சகாலத்துந் தருமஞ்செய்கின்றவர்கள் வாழ்க, கீர்த்திபெற்றவர்களுடைய பல செல்வங்களும் வாழ்க, ஜெயம்பெற்ற செந்தமிழ்ச் சொற்களையுடைய நந்தமண்டலசதகம் வாழ்க எ-று.

நந்தமண்டலசதகம்

மூலமும் – உரையும்,

முற்றுப்பெற்றது.

அநுபந்தம்.

முதற்பாடலின் வரலாறு.

யாதவர்கள், வைசியர் என்பதற்குப் பிரமாணங்கள்.

மனுதருமநூல், பிருகுஸம்ஹிதை, முதல் அத்தியாயம், ௯0-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ పశూనాంరక్షణందాన । మిజ్యాధ్యయనమేవచ
వణిక్పథంకుసీదంచ । వైశ్యస్యకృషిమేవచ॥

பசூநாம் ரக்ஷணந்தாந - மிஜ்யாத்யயநமேவச
வணிக்பதங் குஸீதஞ்ச - வைஶ்யஸ்யக்ருஷிமேவச.

(என்பது) வைசியனுக்குப் பசுக்காத்தல், தானங்கொடுத்தல், வேதமோதல், சலத்திலும் பூமியிலும்உண்டான இரத்தினம்,நெல் முதலிய வியாபாரம் செய்தல், வட்டிவாங்குதல், பயிரிடுதல் இவ்வாறையும் விதித்தனர்.

மநு, பிரகற்பதிஸ்மிருதி.

శ్లో॥ స్వాధ్యాయోయజనందానం । పశూనాంపాలనంతథా
కుసీదకృషివాణిజ్యం । వైశ్యకర్మాణిసప్తవై॥

ஸ்வாத்யாயோயஜனந்தானம் - பசூனாம்பாலனந்ததா
குஸீதக்ருஷிவாணிஜ்யம் - வைச்யகர்மாணிஸப்தவை.

(எ-து) வேதமோதல், வேள்விபுரிதல், ஈதல், பசுக்காத்தல், வட்டியிட்டல், உழவுத்தொழில் செய்தல், பண்டமாற்றுதலாகிய வியாபாரம் இவ்வேழுதருமமும் வைசியனுக்குச் சிறப்புத்தருமமாம்.

மனுஸ்மிருதி, கூ-வது அத்தியாயம், ௩உஅ-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ నచవైశ్యస్యకామస్స్యా । న్నరక్షేయంపశూనితి
వైశ్యేచేచ్ఛతినాన్యేన । రక్షితవ్యాః కథంచన॥

நசவைஸ்யஸ்யகாமஸ்யாந் - நரக்ஷேயம்பசூநிதி
வைச்யேசேச்சதிநாந்யேந-ரக்ஷிதவ்யா:கதஞ்சந.

(எ-து) பசுக்களைத் தான் காக்கவேண்டுவதில்லையென்று வைசியன் எண்ணக்கூடாது, அவன் காக்கும்பொழுது மற்றொருசாதியானும் பசுக்களைக் காக்கக்கூடாது.

மனுஸ்மிருதி, அ-வது அத்தியாயம், அஅ-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ బ్రూహీతిబ్రాహ్మణంపృచ్ఛే । త్సత్యంబ్రూహీతిపార్థివమ్
గోబీజకాంచనైర్వైశ్యం । శూద్రంసర్వైస్తుపాతకైః॥

ப்ரூஹீதிப்ராஹ்மணம்ப்ருச்சேத் - ஸத்யம்ப்ரூஹீதிபார்த்திவம்
கோபீஜகாஞ்சனைர்வைச்யம் - சூத்ரம்ஸர்வைஸ்துபாதகை:.

(எ-து)பிரமாணத்தில் பிராம்மணனைச் சொல்லென்றும், க்ஷத்திரியனை உண்மையைச் சொல்லென்றும், வைசியனை நீ பொய் சொன்னால் உன்னுடைய பசு, விதை, பொன் பலியாதழியுமென்றும், சூத்திரனை நீ பொய்சொன்னால் ஸர்வ பாதகங்களையும் அடைவாயென்றும் சத்தியங் கேட்கவேண்டியது.

மநு, குல்லூகபட்டர், கூ-வது அத்தியாயம், ௩உகூ-வது சுலோகார்த்தம்.

வைசியன் உபநயன முதலிய சமஸ்காரஞ் செய்துகொண்டு வேத மோதியானவுடன் மணம்புரிந்தபின்னரோ பசுவைக் காப்பாற்றுவதிலும், பயிர் முதலிய சீவன விருத்தியிலும் முயற்சியுள்ளவனாக இருக்கவேண்டும்.

பாராசரஸ்மிருதி, ஆசாரகாண்டம்; முதல் அத்தியாயம்,

௬௧-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ లాభకర్మతథారత్నం । గవాంచపరిపాలనం
కృషికర్మచవాణిజ్యం । వైశ్యవృత్తిరుదాహృతా॥

லாபகர்மததாரத்நங் - கவாஞ்சபரிபாலநம்
க்ருஷிகர்மசவாணிஜ்யம் - வைச்யவ்ருத்திருதாஹ்ருதா.

–(எ-து) வட்டிவாங்குதல், இரத்தினமுதலிய மணிச்சோதனை, பசுநிரைகளைக்காத்தல், உழுதல், கொள்ளல் விற்றலாகிய பண்டமாற்று, இவைகள் வைசியன் தருமமாகக் கூறப்பட்டது.

ஹங்கலிதர்.

శ్లో॥ గారక్షేతాస్వపీతాసు । నపిబేన్నతిష్ఠేన్న
తూపవిశేన్నస్స్వయముత్థాపయేన్నైవా।
ద్రశాఖయానఫలాశయాపృష్ఠతోభిహాన్యా
త్తీర్థేనవిషమేణాల్పోదకేననైవతారయే।
ద్బాలవృద్ధరోగార్తానాంశక్తితః
ప్రతీకారంకుర్యాదన్యథావిప్లవ॥

காரக்ஷேதாஸ்வபீதாஸு நபிபென்னதிஷ்டென்ன
தூபவிசென்னஸ்ஸ்வயமுத் தாபயென்னைவார்
த்ரசாகயானபலாசயா ப்ருஷ்டதோபிஹன்யாத்
தீர்த்தேநவிஷமேணால் போதகேநைவதாரயேத்
பாலவிர்த்தரோகார்த்தாநாம்சக்திதஃ
ப்ரதீகாரங்குர்யாதந்யதாவிப்லவஃ.

(எ-து` பசுநிரைகாத்தல்வேண்டும், அவை தண்ணீர் குடிக்குமளவுந் தான் நீர் குடிக்கலாகாது, அவை படுக்காவிட்டால்

தான் படுக்கலாகாது, படுத்திருப்பதனை தான் எழுப்பலாகாது, பசியவளார் இலையற்றகோட்டினாலும் அதனைத் தீண்டாது இலைக ளோடுகூடிய சிறுவளாரினால் அதன் தொடைமுதலிய பக்கங்களில் மெல்லப் பரிசித்துச் செலுத்தவேண்டும், மேடு பள்ளம் உளை சேறு முதலிய விடங்களிலும், ஏரி குளங்களிலும் இறங்கவிட லாகாது, இளங்கன்று கிழப்பசு நோயுள்ளபசு முதலிய இவற்றிற் குத் தன்னா லியன்றமட்டில் அவற்றின் துன்பத்தை யொழிக் கத்தக்க வுபாயமும், உபகாரமும் செய்யவேண்டும். செய்யாவி டின் பாபத்துள் அழுந்துவன். இந்நூல் (எ0) வது பாடலிற் காண்க.

பகவத்கீதை.

కృషిగోపశువాణిజ్యం వైశ్యకర్మస్వభావజం॥

க்ருஷிகோபசுவாணிஜ்யம் - வைச்யகர்ம்ஸ்வபாவஜம்

(எ-து) உழுதல், பசுக்களையும் சேவினங்களையும் காத்தல், வாணிபஞ்செய்தல் இவை வைசியனுக்குரிய இயற்கைத் தரும மாம்.

வராஹபுராணம்.

శ్లో॥ స్వాధ్యాయంయజనందానం।కుసీదంపశుపాలనం
గోరక్షాంకృషివాణిజ్యం।కుర్యాద్వైశ్యోయథావిధి॥

ஸ்வாத்யாயம்யஜநந்தாநம் - குஸீதம்பசுபாலனம்
கோரக்ஷாங்க்ருஷிவாணிஜ்யம் - குர்யாத்வைச்யோயதாவிதி.

(எ-து) வேதமோதல், வேள்விசெய்தல், தானமீதல், வட்டி வாங்குதல், பசுநிரையோம்பல், சேவினங்களைக்காத்தல், உழவு, வாணிபம் இவைகளை விதிப்படி வைசியர்கள் செய்யவேண்டும்.

மார்க்கண்டேயபுராணம்.

శ్లో॥ దానమధ్యయనంయజ్ఞో। వైశ్యస్యాపిత్రిదైవసా
వాణిజ్యంపాశుపాల్యంచ।కృషిశ్చైవాస్యజీవికా॥

தாநமத்யயனம்யக்ஞோ - வைச்யஸ்யபரித்ரிதைவசா
வாணிஜ்யம்பாசுபால்யஞ்ச - க்ருஷிச்சைவாஸ்யஜீவிகா.

(எ-து) தானமீதல், வேதமோதல, வேள்விசெய்தல் இம்மூன்றும் வைசியன்வைதிக கருமமாம்; வாணிபம், பசுநிரைகாத்தல்,உழவுத்தொழில் இம்மூன்றும் சீவனத் தொழிலாம்.

விஷ்ணுபுராணவசனம்,கோவர்த்தனஆராதனத்தில்.

ஆன்வீக்ஷகி	என்பது	தருக்கவித்தை முதலிய பிரிவு.
த்ரயி	,,	வேதம்.
வார்த்தை	,,	பயிர் முதலிய நூல்.
தண்டநிதி	,,	ராஜ நீதி நூல்.

இந்நான்கும் வார்த்தாசாஸ்திர விவரிப்பு. அவ்வார்த்தர்சாஸ்திர மென்பது வேதம்.

அதன் விவரிப்பாவன.

பசுபாலனம் = பசுக்காத்தல.
கிருஷி = பயிரிடுதல.
வணிக்ஞா = வாணிகம்.

இம் மூவகைப் பிழைப்பு வாாத்தா யென்கிற வித்தையேயாம்.

பிங்கலந்தை நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு, அகராதிகள் முதலியவைகளில் (தாளாளரிப்பர் தருமக்கிழவர், இளங்கோக்கள் மன்னர்பின்னர், எட்டியர் வைச்யராமே.) எனச் சொல்லிய ஒவ்வொரு பெயரினும் கோவைசியர், பூவைசியர், தனவைசியர் என்று மூவிடத்தாருக்கும சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மெக்நாட்டன் துரையால் செய்யப்பட்ட ஹிந்து நியாய நூல், முதலாவது புத்தகம், உ௪அ-வது பக்கம்.

நியாயாதிபதி, பிரமாணிக்கம் வாங்கும்போது பிராமணனிடத்தில் - நீ அசத்தியங் கூறுவையானல் உன்னுடைய உண்மையழிந்துவிடுமென்றும, க்ஷத்திரியனிடத்தில் - உன்னுடைய குதிரையும யானையும ஆயுதங்களும உனக்குப் பயனபடாதென்றும,

வைசியனிடத்தில் - உன்னுடைய ஆனிரையும் தானியங்களும் பொன்னும் உனக்குப் பலனுகாதென்றும், சூத்திரனிடத்தில் - சகல பாபங்களேயும் நீ சுமக்கக்கடவாயென்றும், சொல்ல வேண்டுமென்று குறிப்பித்திருக்கின்றது.

ஜாதிமாலை, ௧௨-வது பக்கம், உத்கிருஷ்டசாதிகளின் உற்பத்தியைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறதாவன.

பிராமணனுக்கு யாகஞ் செய்வித்தல், வேதம் ஒதுவித்தல், தானம்வாங்குதலுமாம்; வைசியனுக்கு வியாபாரஞ் செய்தல், பசுக்காத்தல், பயிர்செய்தலுமாம்; சூத்திரனுக்கு மேற்கண்ட குலத்தாருக்குப் பணிசெய்தலாம்.

ஹிந்துக்களைப்பற்றி வார்ட்ஸ்துரை என்பவர் எழுதிய சரித்திரம், ௩-ம் புத்தகம், ௬௬-வது பக்கம்.

இந்துக்களின் மூன்றும் வகுப்பு வைசியனென்று சொல்லப்படும். அவர்களின் தொழிலாவன:—பசுக்கூட்டங்களைக் காத்தல், வர்த்தகஞ் செய்தல், பயிர்செய்தல் முதலியவைகளாம்.

மூர்துரையால் செய்யப்பட்ட ஹிந்துக்கள் சர்வ தேவாலயம், ௩௪௩-வது பக்கம்.

வைஸ், என்பது சாதாரணமாக வைஸ் அல்லது பைஸ் என்று சொலலப்படும். அதற்கு வர்த்தகர், வியாபாரி, பயிரிடுவோர், என்று அருத்தமாம். வைசியனுடைய சாதாரணத் தொழிலான்து பூமியை உழுதலும், பசுநிரை காத்தலும், வாணிபஞ் செய்தலும் ஆம.

தத்வஞானத்தையும், மதத்தையும் பற்றி கோல்புருக்துரையாற் செய்த காவியம், ௨௱0-வது பக்கம், ௨௭௬-வது பிரிவு.

பிராமணனுக்குக் கிரமமான ஜீவன விருத்தியானது யாகஞ் செய்வித்தலும், வேதம ஒதுவித்தலும், தானம் வாங்குதலுமாம். வைசியனுக்கு வியாபாரஞ் செய்தலும், பசுநிரை காத்தலும், பயி

ர்செய்தலுமாம். சூத்திரனுக்கு மேலவர்களுக்குப் பணிசெய்தலு மாம்.

மனுஸ்மிருதி, பராசரஸ்மிருதி, பிரஹஸ்பதிஸ்மிருதி, சங்கலி தர், பகவற்கீதை, வராஹபுராணம், மார்க்கண்டேயபுராணம், முதலிய நூல்களிலிருந்து காட்டிய சுலோகங்களினும், பிங்க லந்தை, மண்டலபுருடன் நிகண்டுகளினும், வீரமாமுனிவர் இயற் றிய சதுரகராதியினும், யாழ்ப்பாணத் தகராதியினும் கூறிய வைசியர் மூவகையினரொன்றும் அவர்கள் யாதவர், வேளாளர், செட்டிகள் என்னும் இம் மூவினராகிய கோவைசியர், பூவைசியர், தனவைசியர்களுள் கோவைசியர் நீங்கலாக மற்றிரண்டுவைசிய ரைப்பற்றிப் பலரும் அனந்த நூல்களில் மேற்கோளுடன் எடுத் துக்காட்டி கோவைசியரைப்பற்றிச் சில பாகங்களைச் சொல்லாது விட்டுவிட்டது என்னை? தெய்வவடிவமாகிய சிறந்த பசுக்களைக் காத்தலாலும், பசுக்களினிடத்திருந்தே உழவு, வாணிபம் உண் டாதலாலும் வைசியர் முப்பிரிவினருள் காரணகாரியம் பற்றிக் கோவைசியர் முதன்மையானவர் என்பது கரதலாமலகமாய் விள ங்குகின்றது. பசுக்காத்தல், பயிரிடல், பொருளீட்டலாகிய முத் தொழிலும் ஒவ்வொரு வகுப்பினர்க்கும் இன்றியமையாததா யிரு க்க மூன்று பிரிவானது என்னையெனின், தொழில்விசேஷம்பற்றி யேயன்றி வேறல்ல. பசுவின்றேல் உழவின்று ; உழவின்றேல் வா ணிபமின்று. வாணிபத்துக்கு உழவும், பசுவும்; உழவினுக்குப் பசு வும் காரணமாயிருப்பதால், அப்பசுக்காத்தலையுடைய யாதவர் களே வைசியர் மூவிடத்தாருள் முதலிடத்தாராயினர். ஒவ்வொரு வகுப்பாருக்கும் முத்தொழிலும் உண்டென்பது இந்நூல் (எ) வது பாடலின்கீழ் உதாரணமாக் காட்டியுள்ள திரணதூமாக்கினியென் னும் இயற்பெயர்வாய்ந்த தொல்காப்பிய முனிவர் சூத்திரத்துள் காண்க. வைசியருக்கும் ஓதல், வேட்டல், ஈதல், பசுக்காத்தல், பயிரிடல், பொருளீட்ட லென்னும் அறுவகைத் தொழிலுண் டென்பது மனுமுதலிய மஹரிஷிகள் வாக்கியங்களாலும், யாழ்ப் பாணத் தகராதி நிகண்டுகளாலும், மரபுவிளக்கச் சூடாமணியா லும் நன்கு விளங்குகின்றது. சிலர் வைசியருக்கு உபநயனம் இல் லையே யென்று சந்தேகிக்கிறார்கள். அவர்கள் சந்தேகத்தை நிவர் த்திக்கும்பொருட்டே வித்வான் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் முன்னமே செய்துள்ள வேளாண்மரபியலினும், சுருதியினும்

உபநயனம், பூணூல் வைசியர்க்குண்டென்றும் சிலர் அனுஷ்டித்துவருகிறூர்கள் என்றும் சூத்திரப் பிரமாணங்களால் காட்டியிருக்கின்றனர். ஆதலின் வைசியருக்கு ஆடையே ¶ உபவீதமென்பது திண்ணம். இக்கருத்தைக் கொள்ளாவிடின் பசுக்காத்தல், உழவுத்தொழில் இவ்வைதீக கருமத்துக்கு விருத்துவமா யிருக்கின்றதென்று நீக்கியிருக்கின்றனர்போலும். இவ்வாறு (கோ-பூ-த-வைசியர்களின் பிரபாவத்தை இங்குவிரிக்கிற் பெருகுமென்று விட்டனம்.

கோவைசியர்களின் பெயர்கள்.

அமரசிம்மம், உ-ம் காண்டம், வைசியவர்க்கை,

சுலோகம்.

గోపగోపాలగోసంఖ్య। గోధుగాభీరవల్లవాః

கோபகோபாலகோஸங்க்ய - கோதுகாபீரவல்லவாஃ

கோபஃ } கோ=பசு, பஃ } =ரக்ஷிக்கிறவன், { பசுக்களை ரக்ஷிக்கிறவர்.
கோபாலஃ } பாலஃ }

கோஸங்கியர்:—கோ=பசு, ஸங்கியை=எண்ணிக்கை, பசுக்களை இன்ன இன்னவென்று நினைத்துப் பார்க்கிறவர்.

கோதுக்:—கோ=பசு, துக் = கறக்கிறவன், பசுக்களின் பாலைக் கறக்கிறவன்.

ஆபீரஃ:—(க) ஆ=நாற்புறத்திலும், பீ=பயம், ரஃ=தாங்குகிறவன், தான்காக்கும் பசுக்களுக்குப் புலி முதலியவற்றிஞல் உண்டாகும் பயத்தை அடைகிறவன்.

(உ) அல்லது நான்குபுறத்திலும் பயத்துடன் பசுக்களை மேய்ப்பவன்.

வல்லவாஃ } =ஓரிடத்தில் தங்காமல் பலவிடங்களிலும் பசுக்களைக் காக்கிறவன்.
பல்லவாஃ }

யாதவர்:—யாதவம்=பசு, பசுக்களையுடையவர்.

இடையர்:—(க) இடை=மடி, மடியில் உண்டான பாலால் ஜீவிப்பவர்.

¶ உபவீதம்=பூணு நூல்.

(உ) இடை=ஐவகை நிலத்து நடுவிலுள்ள முல்லை நிலம், இடையிலான் முல்லைநிலத்துள்ளோர்.

இப்பர்=வைசியருள் ஒருவராகிய யாதவர். அவர், இரண்டானை யின்மேலேறிய இருவர் ஒருவர்க்கொருவர் முகந்தெரியா திருக்க, நடுவில் திரவியத்தைக் கொட்டிக் கொடுப்போர். இந்நூல் (அகூ) வது பாடலிற் காண்க.

கோன்:—கோ=பசு, பசுவையுடையோர்.

"ஆ மா கோ னவ் வணையவும் பெறுமே" என்னு நன்னூற் சூத்திரவிதிப்படி னகரஒற்றுப் பெற்று முடிந்தது. இது பெரும்பா லும் தென்தேசத்தில் வழங்குகின்றது. கோன் என்பது அரசனுக் கும் பொருள். இக்குலத்தாருள் சிலர் அரசாண்டதால், இப் பெயர் கிடைத்திருக்கின்றது.

மந்திரி:—யாதவகுலத்தவனை திருவேங்கடக்கோன் செஞ் சி ஜெயசிங்கராஜனிடம் பிரதானியாகி யிருந்ததால், யாதவருக்கு மந்திரி யென்னும் பெயர் வந்தது. இது மேற்குதேசங்களில் பெரு ம்பாலும் வழங்குகிறது. மந்திரியானது இந்நூலில் (சுஎ) வது பாடலில் காண்க.

அண்டர்:—(க) அண்டரிஷியின் சந்ததியில் வந்தவர்.

(உ) அண்டர் என்னுந் தேவர்களை யுறுப்பிற்கொண்ட பசுவைக் காப்போர்.

தொறுவர்:—தொறு=பசு, பசுக்களையுடையவர்.

ஆயர்:-(க) ஆயம்=பம்பைவாத்தியம், பம்பைவாத்தியமுடையோர்.

(உ) ஆயம்=தாய், தாய்போலும் பால் முதலிய கொடுத் துக்காப்போர்.

பொதுவர்:—(க) சார்புபற்றிப் பேசாது நடுநிலைமையாய் பேசு லால் பொதுவர்.

(உ) பொதுநிலத் திருப்போராதலால் பொதுவர்.

அமுதர்:—அமுதம்=பால், பாலுடையவர்.

ஆன்வல்லோர்:—ஆன்=பசு, பசுவையுடையவர்.

கானவர்:—கானம்=இராகம், வேணுகான முடையவர்.

குடவர்:—குடம்=பசு, பசுவையுடையவர்.

கோவர் } கோவலர் } கோவர்=பசு, பசுவையுடையவர்.

கோவைசியர்=வைசியர் முப்பிரிவின் முதன்மையோர்.

கோவர்த்தனர்=கோவர்த்தனமென்னும் மலையை யுடையவர்.

முல்லையர்=முல்லை நிலத்தோர்.

கோவிந்தர்:-கோ=பசு, விந்தர்=அடைகிறவர், பசுக்களையுடையவர்.

பிள்ளை=(க) கண்ணன் பிள்ளை விளையாட்டாக அநேக அற்புதங்களைச் செய்ததால், பிள்ளையென வழங்குகிறது.

(உ) கண்ணனுக்கு வெண்ணெய்க்காடும்பிள்ளை, தவழும் பிள்ளை, குழலூதும்பிள்ளைஎன்பதனால் பிள்ளையென வழங்குகிறது.

நம்பி=(க) கண்ணன் புருடரிற் சிறந்தோன், கண்ணன் விஷ்ணு அம்சமானதால், "புருஷேஷு விஷ்ணு" என்னும் பிரமாணத்தால் கண்ணனுக்காய், யாதவர்க்குச் சார்பாயிற்று.

(உ) திருநெல்வேலியின் ஓர்பாகத்திலுள்ள பெருமாளுக்கு நம்பியென்று பெயர். அப்பெருமாளுக்குத் தொண்டுசெய்வதால் அவ்விடத்திலுள்ள யாதவர்களுக்கு சார்புபற்றி நம்பி யென்றே பெயர் வழங்கிவருகிறது.

கீலாரி:—கீல் = உஷ்ணம், அரி = தணிக்கிறவன், உஷ்ணத்தைப் பால் முதலியவற்றால் தணிபச்செய்கிறவன். இது கீலரி யெனவும் வழங்கிவருகிறது.

கரையாளர்:—கரை=பங்கு, ஆளர்=ஆள்பவர், இப்பெயர் திருநெல்வேலிக்கும், மலையாளத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள நாடுகளில் யாதவர்க்கு வழங்குகின்றது.

கிருஷ்ணவமிசத்தார்=என்னும் பெயர் மலையாள தேயத்திலுள்ள யாதவர்க்கு வழங்கிவருகிறது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஷ்டோத்தரசத சஹஸ்த்ர நாமாவளி.

ஓம் கோபாலாயநமஃ

ஓம் கோவிந்தாயநமஃ

ஓம் கோபகோபீச்வராயநமஃ

ஓம் நந்தகோபப்ரியாத்மஜாயநமஃ
ஓம் யசோதாவத்சலாயநமஃ
ஓம் யாதவேந்த்ராயநமஃ

முன்னர்க் குறித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணஷ்டோத்தரசத சஹஸ்த்ர நாமாவளியினும், மனு,நிகண்டு, அகராதிகள் முதலியவைகளினும் யாதவர்களுக்குரிமையான ஆயன், யாதவன், கோவலன், கோவிந்தன், கோபாலன், கோவர்த்தனன் ஆதியாகிய பெயர்களின் சார்பாகவே ஸ்ரீயப்பதியாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குத் திருநாமங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

"ஜாத்பிபேக்" என்னும் நாகரபாஷையில் யாதவர்களுக்கு (கூச) கோத்திரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அவற்றுள் தென்மத்திய தேசங்களிலும், வடதேசத்தில் நரஹேறடியென்னும் தலத்திலும் (கயிண்டாகோத்திரம், பாரதீயகோத்திரம், மாயா கோத்திரம், கார்க்கேய கோத்திரம், யாதவகோத்திரம், காரூட கோத்திரம், நந்தகோபகோத்திரம், விஷ்ணுகோத்திரம், கபில கோத்திரம், அண்டரிஷிகோத்திரம், துரோணகோத்திரம், வசுதேவகோத்திரம்) எனப் பனிரண்டு கோத்திரங்கள் மாத்திரந் தெரியவந்தன. மேல்காட்டிய (கஉ) கோத்திரம் நீங்கலாக மற்ற (ருஉ) கோத்திரங்களை மேல்குறித்த "ஜாத்பிபேக்" என்னும் நாகர பாஷையிற் காண்க.

வடதேசமாகிய பம்பாய் முதலியஇடங்களில் கெவுளீ, ஹபிர் என்றும், டில்லி, பிருந்தாவன முதலிய இடங்களில் அபீர் என்றும் யாதவ குலத்தாருக்கே வழங்கிவருகிறது. கெவுளீ, ஹபிர் என்பவர் ஆவினமேய்த்து அவற்றினிடத்துண்டாம் பால், தயிர், நெய் இவற்றால் வியாபாரம் செய்துவருகின்றவர்.

அபீர் என்பவர் ஆவினங்களைமாத்திரம் காத்து வசித்திருக்கின்றவர். இவர்க்கு ஆபீரஃ என்று முன்னர்க் காட்டியுள்ளது.

டில்லிக்கடுத்த ரேவாடி யென்னும் நகரத்தில் தேசிங்குராஜாவென்னும் ஓர் அபீர், அல்லது யாதவன் அரசாக்ஷி செய்கின்றனன். அன்றியும், உத்தரதேசத்தில மாட்சிமை தங்கிய ஹிந்தூர் என்னும் நகரத்தில் மஹாராஜாதுராஜிராவ் ஹோல்கார் என்னும்

கோபாலன் அரசாண்டு வருகிருன். யாதவர்களுக்கு ராவ் என்னும் பட்டப்பெயர் வந்ததை காஞ்சிபுரம் திருக்காலீச்வரன் கோவில் வடக்கு வீதியிலுள்ள யாதவ திலகனுன வீரகண்டகோபால ராயரால் ஏற்பட்டிருக்கும் செப்பேட்டின் சாஸனத்தில் காண்க. இங்கு காலஞ் சாலாமைபற்றியே விரிக்காது விட்டனம்.

இடைக்காட்டுச் சித்தர் சரித்திரம்.

செந்நெல்வளமுதலிய செழித்திடையருத தொண்டைமண்டலத்தின் உட்பிரிவாகிய இடைக்காடென்றும், இடைக்கழி நாடென்றும் பெயர் பெற்ற திருநாட்டில் இடையன் றிட்டென்று ஒன்றுண்டு. அதன் இரண்டுபக்கமும் புண்ணிய நதி சூழ்ந்திருக்கின்றது. முற்காலத்தில் அஃது ஓராரணியமாயிருந்தது. சித்தசுத்தி பெற்ற முனிவர்கள் வாசஞ்செய்வதற்கு யோக்கியமான அந்தத் திட்டின்கண் இளமைப் பருவத்தில் தெய்வப்பக்தியும், சித்தத்தூய்மையும், நல்லொழுக்கமும்உடைய இடைக்குலத்தில் இடைக்காட்டுத்தேவர் என்பவர் இருந்தார். அவர்க்கு இடைக்காட்டுச் சித்தரொன்றும் பெயருண்டு. அவர் துவாதசக்ஷாமம் வருவதுணர்ந்து, அக்காலத் துபயோகப்படும்பொருட்டு வரகுதானியத்தோடு மண்ணைச்சேர்த்துக் குழைத்து, பெரிய ஓரரண் புதுக்கி, அதிலிருந்து தேவாம்சங்களாகிய ஆவினங்களைத் தம திருகண்கள்போல் பரிபாலித்து, விருந்தோம்பல், பெரியோர்ப்பழிச்சல், தேவாராதனமுதலிய கிரியை குறைவின்றி நடத்திவருவாராயினர். இவர் அவ் * அரண் இயற்றியநாள்முதல் அவ்விடத்திற்குக் கோட்டைக்காடென ஒரு நாமம் வழங்கிவருகின்றது. இவ்வாறு வாழ்ந்துவருநாட்களில் நவக்கிரகங்கள் தங்கள் நிலைமாறி துவாதச வருஷப் பஞ்சம் வந்ததால், மழையின்றி பயிர் கரிந்து பேய்த்தேராய நீரன்றி வேறு நீரில்லாமற்போயிற்று. போகவே நாட்டிலுள்ளார் இவ் † வற்கடத்திற்கு எங்குச்சென்று உஜ்ஜீவிப்போம் என்று கவலைகொண்டு கோட்டைக்காடு வந்துசேர்ந்து அவ்விடைக்காட்டுத் தேவர் கட்டுவித்த கோட்டையில் பசு மாடு முதலியவைகள் உராய்ந்துகொள்ள அதினின்றும் உதிரும் மண்ணூடிருந்த வரகுதானியத்தைப் பக்குவஞ்செய்து சமைத்துண்டு வருவதைக் கண்டு இடைக்காட்டுத் தேவர் மனமிரங்கி நவக்கிரகாராதனை செய்துவந்தார். மன மொழி மெய்

* அரண் - கோட்டை. † வற்கடம் - க்ஷாமம்.

கள் ஒன்றுபட்டு ஆராதனை செய்துவரும் இடைக்காடர்க்கு இரங்கி நவக்கிரக தேவதைகள் பிரத்தியக்ஷமானார்கள். அது கண்ட இடைக்காடர் மனமகிழ்ந்து, ஒன்பான் கோட்கள் மனமகிழுமாறு ஷட்ரஸோபேதமாகப் பாலன்னம் படைத் தூண்பித்தார். நவக்கிரகங்களும் களித்துண்டு தங்கள் தங்களுக்கிட்ட மஞ்சங்களில் படுத் துறங்கினார்கள். அஃதுணர்ந்த இடைக்காட்டுச் சித்தர் நிலை மாறி யிருக்கின்ற கிரகங்களை தங்கள் தங்கள் ஸ்தானத்தி லிருக்கும்படி மாற்றிவிட்டனர். உடனே மழைவளஞ் சுரந்து நாடுநாடாயினபின்பு அங்ஙனம் இருந்த குடிகளெல்லாரும் தந்தம் இடத்திற்குச் சென்று சுகித்து உஜ்ஜீவித்திருந்தனர். மேலும், "சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ்முனியும், சௌந்தரபாண்டிய னெனுந்தமிழ் நாடனும், சங்கப்புலவருந் தழைத்தினிதமர்ந்த, மங்கலப்பாண்டி வளநாட்டின்கண்" பரமசிவத்துடன் மாறுகொண்டு, அவரால் (இடையாலும் கடையாலும்) அழியக்கடவதென்று சாபம்பெற்ற மேற்கண்ட கடைச்சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரைப் பங்கப்படுத்தவேண்டி, தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் தாஞ் செய்த திருக்குறளுடன் ஔவையை அழைத்துக்கொண்டு இடைக்கழி நாட்டில் வதிந்த யாதவகுல திலகரான இடைக்காட்டுத் தேவரைக் கூட்டிப் பாண்டிநாடு சென்று எழுதொணாச் செய்யுளாலும், மேற்கண்ட நூலாலும் கர்வபங்கஞ் செய்தனர். இந் நூல் கசு - ரு அ - ம் பாடலிற் காண்க.

அங்கவை சங்கவை திருமணம்.

பெண்ணைநதியாற் சூழப்பட்ட மகிமைதங்கிய திருக்கோவிலூ ரென்னும் பட்டணத்தில் தெய்வீகமஹாராஜன் அரசாக்ஷி புரிந்து வருநாளில் கல்வியும் கருணையும் ஓர்வடிவமான ஔவையார் பெருங்கணைவாயென்னும் ஊரை யடைந்து சிங்களர் வீதியில் செல்லும்போது மழையால் நனைந்து கை கால் முதலியவைகள் உதற லோடும் ஓர் கிரகத்தில் சென்றனள். அவ்வீட்டுப் பெண்கள் குளிரினால் வருந்துவதைக் கண்டு வேறே ஆடை கொடுத்துத் தீக் காயச்செய்து குளிரை நீக்கிப் பாலன்ன முதலியவை யளித்து உபசாரமுதலிய பணிவிடை செய்தனர். அப்போது ஔவையார் திருவமுது செய்து சந்தோஷித்து ஆசனத்தி லிருக்கும்போது ஆயர் குலத்திற் றோன்றிய அங்கவை-சங்கவை யென்னும் இரண்டு பெண்களும் ஔவையின் திருப்பாதத்தில் வணங்கி நிற்கும்

போது ஔவையார் அவ்வாயப்பெண்களின் அழகையும், அன்பையும், குணத்தையும், குளிர்ந்த முகத்தையும் ஏற நோக்கிப் பார்த்துப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து இவ்விரு பெண்களையும் அரசர்களுக்குத் திருக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று கருணை கூர்ந்து வாருங்கள் அம்மாவென்று கூப்பிட, அப்பெண்கள் சுற்றத்தார் அனுமதியுங்கொண்டு அவர்கள் பின்செல்ல, ஔவையார் தன் கூட அழைத்துக்கொண்டு திருக்கோவிலூரைச் சார்ந்து அரசனது அரண்மனையில் ஓர் புறத்தில் விட்டுவிட்டு தெய்வீகராஜனிடஞ் செல்ல, அரசன் ஆசனங்கொடுத்து மிகுந்த வுபசாரஞ் சொல்லியிருக்க ஔவையார் இராஜனைப்பார்த்து நான் இன்றுமக்கு இளமையு மழகும் உடைய இரண்டு இலட்சுமிகளுக்கு நிகரான பெண்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நீர் விவாகஞ் செய்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னமாத்திரத்தில் அரசன் பயந்து என் அன்னாய்! அடியேனொரு விண்ணப்பங் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்; என்னெனில், சேர - சோழ - பாண்டியர்கள் பெற்ற பெண்கள் மூவரையும் நான் விவாகம் புரிந்திருப்பதால், இப்போது அம்மூவரும் வந்து மனம் ஒருமித்து மணமிடுவாரானால், இரண்டு கன்னிகைகளையும் யான் மணஞ்செய்துக்கொள்ளுகிறேன் என, அக்கணமே ஔவையார் மூன்றரசர்களுக்கும் மூன்று வெண்பா எழுதியனுப்பினர்.

அவையாவன.

புகார்மன்னன் பொன்னிப் புனனாடன் சோழன்
றகாதென்று தானங் கிருந்து—நகாதே
கடிதின் வருக கடிக்கோவி லூர்க்கு
விடியப் பதினெட்டா நாள்.

வையைத் துறைவன் மதுரா புரித்தென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேம்பாதே—தையலர்க்கு
வேண்டுவன கொண்டு விடியவீ ரொன்பானு
ளீண்டு வருக விசைந்து.

சேரலர்கோன் சேரன் செழும்பொருநை நன்னாட
னாரளவு நீவருக வொண்ணாதோ—பாரிமகள்
அங்கவையைக் கூட வரசன் மனமகிழ்ந்தான்
சங்கவையை யுங்கூடத் தான்.

என, அம்மூவரசர்களும் திருமுகத்தைப்பார்த்தவுடன் திருக்கோவிலூர் என்னுந் திவ்வியக்ஷேத்திரத்திற் சென்று அவ்வையின் திருப்பாதங்களில் சேவித்து அன்னாய்! அடியேங்களை அழைப்பித்தகாரியம் என்னை என்று கேட்க, ஔவை அரசர்களை நோக்கி தங்கள் மருமானாகிய தெய்வீகராஜனுக்கு எனது இரண்டு பெண்களையும் மணஞ்செய்விக்க அழைத்துக்கொண்டு வந்தேன் உங்களுடைய அபிப்பிராயம் சொல்லுங்களென, அப்போது அரசர்கள் மூவரும் ஒருவர்க்கொருவர் யோசித்து ஔவையாரைப் பார்த்து ஓ அன்னையே! இப்பெண்கள் பிறந்த குலம் யாது? என்று வினவ, ஔவையார் சொல்லியதாவது:—

சிங்களர் வீதியில் பெருங்கணவாயென்னு நகரத்தில் விளங்காநின்ற யாதவகுலத்தினரும், சிறந்த முல்லைக்கொடிக்கு இரதத்தை விரும்பிக்கொடுத்தவரும், இருபத்தொரு வள்ளலில் ஒருவருமான பாரியென்னும் பிரபுவின் குமாரத்திகளாகிய இவ்விரு பெண்களின் குலத்தின் பெருமையையும், கோத்திர சூத்திரங்களின் வளப்பத்தையும், நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னு நாற்குணத்தையும், கல்வியின் சிறப்பையும், கற்புடைமையும், அங்கவை, சங்கவை யென்றுசொல்லப்பட்ட பெயர்களையு முடையவர்களாகையால், உங்கள் குலத்திற்குத் தகுமென்று சொல்ல, அரசர்கள் எனதன்புருவமாகிய அன்னாய்! எதிரில் இருக்கும் ஈரமில்லாத உலர்ந்த பனந்துண்டமானது இப்போது நாங்கள்புசிப்பதற்கு பேர் ஒன்றுக்கு மூன்றுபழங்கள் பழுத்துக் கொடுக்குமாகில் நும் இரண்டு பெண்களையும் எங்கள் மருமகனுக்குத் திருமணம் செய்விக்கச் சம்மதிப்போமென, அப்போது தெய்வத்தன்மையுள்ள ஔவையார் பாடிய செய்யுள்.

திங்கட்குடையுடைச் சேரனுஞ் சோழனுந் தென்னவனு
மங்கைக் கறுகிட வந்துநின்றார்மணப் பந்தரிலே
நுங்குக்கண் முற்றி யடிக்கண் பெருத்து நுனிசிறுத்துப்
பங்குக்கு மூன்று பழந்தரவேண்டும் பனந்துண்டமே.

என்று பாடியவுடனே கண்ணிமை கொட்டுதற்குமுன்னமே அப்பனையின் துண்டானது உலகத்தாரெல்லாம் ஆச்சரியம் அடையும்படிப் பழுத்துக்கொடுக்கப்பெற்ற அம்மூவரசர்களும் எங்கள் குலத்திற்குத் தகுந் தகுந் தகுமென்று மும்முறைசொல்லி,

எங்கள் தெய்வமே! தங்கள் மஹிமையை அறியாது கேட்டனம் என்று துதிசெய்து சம்மதமடைந்தார்கள். பின்னர் அவ்வையார் தெய்வீகமஹாராஜனை நோக்கி இனி நீ ஐயங்கொள்ளாமல் முகூர்த்தநாள் வைத்துக்கொள்ளென்று சொன்னவுடன் அரசனானவன் ஔவையின் பாதங்களில் பணிந்து கலியாணநாளைத் தள்ளிவைக்கின் நன்மையாயிருக்குமென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு ஔவை நாளையத்தினமே வாரம், திதி, நக்ஷத்திரம், யோகம், கரணமுதலியவைகள் பொருத்தமாயிருப்பதால் மணம் செய்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான், ஆனால் நான் இப்பொழுதே உமக்கு வேண்டுவன யாவும் வரவழைத்துத் தருகின்றேன் என்று திருவாய்மலர்ந்ததைக்கேட்ட அரசன் மகிழ்ந்து தக்ஷணமே ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களுக்கெல்லாம் திருமுகம் அனுப்பி வரவழைத்து இப்பட்டணத்தை அலங்கரிக்கும்படி உத்தரவுசெய்திருந்தனன். அப்போது ஔவை தெய்வீகராஜனைப்பார்த்து இந்தப் பட்டண முதலிய இடங்களில் மேகங்கள் பொன்மழை பெய்யவும், பருத்திச் செடிகளெல்லாம் பலநிறமுள்ளவஸ்திரங்களாகவும், வயல்களெல்லாம் அரிசியாகவும் ஓர் வெண்பாப் பாடினள்.

அதாவது.

பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையா
யன்னுன் வயலரிசி யாகுமூர்—எந்நாளுந்
தேங்குபுக ழேபெருகுஞ் சேதிமா நாட்டனில்
ஓங்குந் திருக்கோவி லூர்.

அவ்வண்ணம் அமைந்த பொன், வஸ்திரம், அரிசி முதலானவைகள் குப்பல் குப்பலாய் நிறைந்துவிட்டன. பின்னரும் ஓர் செய்யுளைப் பாடியதாவது.

முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீ ரதுதவிர்ந்து
தத்திய நெய்பால் தயிர்கொண்டு—வெற்றிச்
செருமலே தெய்வீகன் றிருக்கோவி லூர்க்கு
வருமளவுங் கொண்டோடி வா.

என்றபோது பெண்ணையாறானது நீரைப் பொழிவதைவிட்டு பால் ஒருபுறமும், தயிர் ஒருபுறமும், நெய் ஒருபுறமும் கலவாது ப்ரவாகமாகி வந்தன. ஔவை தெய்வீகராஜனைப்பார்த்து உமக்கு

வேண்டியவைகளெல்லாம் சித்தமாயிருக்கின்றன பெற்றுக்கொள்ளென்று சொல்லியபின் அரசன் யாவும் சித்தப்படுத்திக்கொண்டு ஒரு முகூர்த்த காலத்துக்குள் சர்வாலங்காரத்தோடு கல்யாண மண்டபத்தில் சிம்மாசனத்தில் இருந்தனன். அச்சபையிலுள்ள ஸ்ரீ ஜனங்களெல்லாம் அங்கவை, சங்கவையென்னும் பெண்களுக்கு ஆடையாபரணங்களால் அலங்காரஞ்செய்து அவ்வையார் உத்தாரப்படி அரசன் பக்கத்தில் உட்காரவைத்தார்கள். வாத்தியங்கள் கோஷிக்கவும், புரோகிதர்கள் விதிமுறை பிசகாமல் மங்களச்சடங்கு நடத்தவும் தெய்வீகமஹாராஜன் அங்கவை, சங்கவை யென்னும் இரண்டுபெண்களுக்கும் திருமங்கிலியதாரணஞ் செய்து தீவலம் வந்து பொற்பொரி இறைத்துப் பூர்ணாகுதி கொடுத்துப் பொன் அம்மி மிதிக்கச்செய்து அருந்ததியைக் காட்டின பின்னர் பாலும்பழமும் அருந்தியிருந்தனர்.

தெய்வீகமஹாராஜன் போஜன சந்தன தாம்பூலாதிகளை நடப்பித்து அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி, அநேகமான வஸ்திரதானம் சொர்னதானம் முதலிய தானங்கள் செய்து தங்கள் தங்கள் நகரம் செல்லும்படி விடைகொடுத்தபின்பு சேர-சோழ-பாண்டியர்கள் மருமகன்மேல் நீங்காத அன்புடன் தங்கள் பதிக்குச் சென்றார்கள். அவ்வையார் ஆயர்குல தீபங்களாகிய அங்கவை, சங்கவை யென்னும் பெண்களின் மணவாளனாகிய தெய்வீகமஹாராஜனைப் பார்த்து,

> ஆயன் பதியி லரன்பதிவந் துற்றளக
> மாயனா துங்கருவி யானாலும்—தூயமணிக்
> குன்றுபோல் வீறுங் குவிமுலையார் தம்முடனீ
> யின்றுபோ லென்று மிரு.

என்று ஔவையார் ஆசீர்வாதம் செய்தனர். இந்நூல் கஉ-சஅ-கOO - ம் பாடல்களிற் காண்க.

மலைவையாவூர் மான்மியம்

நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்திய மலைவையாவூரென்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் சிலகாலத்திற்குமுன்னர் யாதவகுலத்தில் உதித்த முன்னையக்கோன், பிராட்டிக்கோன் என்பவர் சில கோபாலர்களுடன் அநேகம் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டுவருகை

யில் ஓர்நாள் முன்னையக்கோன் மலைமீது சென்று ஓர் சிலையை நாட்டி அதற்கு மானஸத்தால் அஷ்டபந்தனஞ் செய்து பின்பு அபிடேகம்செய்து பத்திரபுஷ்பாதிகளால் அலங்கரித்துத் திருமண் காப்பிட்டுத் தனக்கு வீட்டிலிருந்துவரும் கூழமுதை அச்சிலைக்கு முன் வைத்து ராம கிருஷ்ண கோவிந்தா, கிருஷ்ணு ராம கோவிந்தா என்று சொல்லி ஆராதித்து பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ் செய்து அக்கூழமுதைப் புசித்துவருநாளில் ஓர்நாள் திருப்பதியில் விளங்கும் ஸ்ரீவேங்கடாசலப்பெருமாள் முன்னையக்கோனை தடுத்தாட்கொள்ள எண்ணி அம்மலைவையாவூரில் ஓர் விருத்தப்பிராம்மண வடிவங்கொண்டு ராமகிருஷ்ணு வென்னுங் குரலோசைவழியாக அம்மலையினிடஞ் சென்றனர். அவ்விருத்த வேதியாது வருகையை அறிந்து முன்னையக்கோன் விரைவில் சுவாமியின் பூஜாவிதிகளைக் குறைவறநடத்திப் பின்பு வேதியரைப்பார்த்து வணங்கி ஐயா! நீவிர் யாவர்? எங்கிருந் திங்குவந்தீர்? என்னை யென்று வினவினன். அம்மறையோன் முன்னையக்கோனை ஆசீர்வதித்து யான் திருமலையில் வசிக்கும் ஓர் பிராம்மணன்; பிருகுமஹாரிஷியைக்கண்டு தரிசித்துப் பின்பு திருவரங்கம்போக வந்தனன். அப்பிருகுமஹாரிஷி வசிக்கும் மலைவையாவூர் தெரியாமல் உனது கிருஷ்ணு ராம கோவிந்தஸ்மரணை கேட்டு இவணுற்றனன் என, முன்னையக்கோன் சுவாமிகாள் இதுதான் மலைவையாவூர் என்பதென்று சொற்றனன். பின்னர் அவ்வேதியர் முன்னையக்கோனது பக்தி விநயங்களை வியந்து புகழ்ந்து அவனைநோக்கி நீ கற்றோராலும் மற்றோராலும் புகழ்ந்துரைக்கப்படும் யாதவகுலத்தி லுதித்து ஸகல சம்பத்தும் அடைந்திருந்தும் பெருமாளுக்குப் பாலமுதத்தை ஆராதிக்காமல் கூழமுதை ஆராதித்துப் புசிப்பது நன்றன்று. இதுமுதல் நினது பெருமானை ஈண்டுள்ள துளசிதளங் கொண்டு அருச்சித்து பாலமிர்தம் ஆராதித்து உண்டுவருக வென்று சொல்லித் திருவரங்கம்போக அடிபெயர்க்கும்போது பின்னரும் சுவாமிகளைநோக்கித் தாங்கள் மீண்டும் இப்பதிக்குவருவது எக்காலமோ வென்று வினவுழி, இன்றேழாநாளிலட வருவதாகச் சொல்லிப்போயின. அன்றுமுதல் கோபாலசிகாமணியாகிய முன்னையக்கோன் வேதியர் திருவாக்கை உபதேசமாகக்கொண்டு பக்திவிநயத்துடன் ஆறுதினம்வரையில் நடாத்திவந்து வேதியர் வருவதாகக் குறித்துப்போன ஏழாநாளில் வழக்கம்போல் வைகறையில் எழுந்து காலைக் கடன் கழித்துப் பரபரப்புடன் குடும்பகாரியங்களை

முடித்துவிட்டு பூசைக்குரிய திரவியங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு மலைமீது சென்று அவைகளைப் பெருமாள்சந்நிதிமுன்னர் வைத்து பத்திர புஷ்பங்களைக்கொண்டுவரத் துளசிவனம் செல்ல, ஆண்டு முன் ஏழுநாள் வந்து தரிசனந்தந்து உபதேசித்த வேதியரும், ஓர் பார்ப்பனமங்கையும் துயில்வது கண்டு நித்திரைபங்கஞ் செய்ய லாகாதென்றுகருதி துளசிதளங்கொய்கையில் அவண்துயில்வோர் நித்திரைதெளிந்து முன்னையக்கோனை நோக்கி யாதவகுல திலக னே!-எமக்கு இளைப்பாயிருக்கின்றது தாகத்துக்குப் பால் வேண்டு மென்று கேட்கச், சுவாமிகாள்! பெருமாளுக்குத் திருவாராதனை செய்தவுடன் கொடுக்கிறேனென்று மறுமொழி பகர்ந்தனன். அதுகேட்ட வேதியரும், பார்ப்பனியும் யாதவனுடன் துளசிதளங் கொய்துவந்து எம்பெருமானுக்குரிய திருப்பணிகள் யாவும் குறை வின்றி முடித்துப் பாற்குடங்களை வைத்து ஆராதித்தனர். பின்பு வேதியர்க்குப் பால் கொடுக்கப் பாத்திரமில்லையே என்செய்கிற தென்று வியாகூலமுற, அதுகண்ட மறையவர் முன்னையக்கோ னைப் பார்த்து எனதன்பனே! யாதவரிடத்துள்ள பாற்பாத்திரம் மஹாபரிசுத்தமானது அதில் கொடுக்கலாம் கொடுவென, அவ் வாறே பாற்பாத்திரத்திற் கொடுக்க வாங்கித் தானும் தனது பத்தி னியாரும் பருகிப் பின்னர் யாதவனை ‡விளித்து அப்பா தாசனே இம் மிகுதிப்பாலை வாங்கி அருந்தவேண்டுமென்று அவன் கையிற் கொடுக்க அவ்வாறே அருந்துகையில், எதிரிலிருந்த அந்தணரும் * பன்னியுடன் மறைந்து முன்னையக்கோன் முன்னரில் ஜாலம் போல இலக்குமிபிராட்டி சமேதராய் கருடவாகனமீது பிரசன்ன மாயினர். இத்தோற்றத்தைக் கண்டவுடன் முன்னையக்கோனுக்கு ஞானோதயமாகி எழுந்து விழுந்து தொழுது பிரதக்கணஞ்செய்து ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிந்து கிருஷ்ண ராம கோவிந்தா வென்று பலமுறை துதித்து ஆனந்தக்கூத்தாடி நிற்க, § ரமேசன் தாசனை நோக்கி நின்னை யாட்கொள்ளும்பொருட்டே முன் வேதியனாகி வந்து பாலமிர்தம் ஆராதிக்கச் செய்வித்து இன்று நீ பால்தரப்பரு கிப் பின்னர் இக்கோலத்துடன் பிரசன்னமாயினேன். நீ அஞ் சேல். நீ வைத்து ஆராதிக்கும் பெருமாளுக்கு இன்றுமுதல் பிர சன்னவேங்கடேசப் பெருமாளென்றும், நீ யென்னுடன் பேசிய காரணத்தால் இன்றுமுதல் உனக்குப் பேசும்பெருமாள் பிள்ளை

‡ விளித்து=அழைத்து. * பன்னி=பத்தினி.
§ ரமேசன்=இலக்குமிநாயகன்.

யென்று வழங்கக்கடவ தென்றும், கள்ளபிரான்சுவாமியை நீ போய் எடுத்துவந்து ஈண்டுஸ்தாபித்து கோயில் முதலியவை புதுக்கி ஆராதித்து வருகவென்றும், நீ வேண்டும்போது நாம்வந்து பிரசன்னமாய் குறை தீர்ப்போமென்றும் சொல்லி மறைந்தனர். பெருமாள் கட்டளைப்படி தனது சோதரனை பிராட்டிக்கோனை அழைத்து கள்ளபிரான் சுவாமி இருக்குமிடத்தைத் தெரிவித்து அதைக் கொண்டுவரும்படி யனுப்பப், பிராட்டிக்கோன் போய்த் தேடி அகப்படாமல் திரும்பிவந்து தமையனுக்குத் தெரிவித்தனன். முன்னையக்கோன் என்றியற்பேர் வாய்ந்த பேசும்பெருமாள்பிள்ளை சுவாமியின் அருள்பெற்றுப் பயன்பெறுதுவந்த பிராட்டிக்கோனையும், கனவி லறிவுறுத்தப்பட்ட சடையப்பமுதலியையும், தோன்றமல்லோஜியையும், இன்னம் சிலரையும் அழைத்துக் கொண்டு அவ்வூர்க்குச்சென்று ஊரதிகாரியைக்கண்டு தன்னெண்ணத்தைத் தெரிவிக்க, அவர் சம்மதிக்காமையால் கலகநடந்தது. அக்காலையில் பெருமாள் வேதியராகி அங்குற்று அவ்வூரினுள்ளாரைச் செயித்து ஸ்ரீ கள்ளபிரான்சுவாமியையும், உபயநாச்சியாரையும், சக்கரத்தாழ்வாரையும், அழகுசிங்கப் பெருமாளையும் பேசும்பெருமாள்பிள்ளையின்வசஞ் செய்துவிட்டு மறைந்தனர். பின்பு சமீபத்தில் வரும்போது மார்க்கத்திலுள்ள கிராமங்கடோறுந் தங்கி மேரை மிராசுகள் பெற்று மலைவையாவூர் சேர்ந்து ஸ்ரீநிவாசப்பெருமாள் கட்டளைப்படி சுவாமியை ஸ்தாபனஞ்செய்து தடாகம், சோலை, மதிள், மண்டபம், நந்தனவநம் முதலிய திருக்கோயிற்றிருப்பணிகள் செய்துவந்தனன். இப்படிச் செய்துவருவதால் பிரஸன்ன வேங்கடேசப்பெருமாள் அநுக்கிரகத்தால் பேசும்பெருமாள்பிள்ளை என்பவர் அனேக அற்புதங்கள் செய்துவந்தனர். இங்ஙனம் சிலவருடம் நடந்துவருகையில் இம்மகிமையான்து உலகமெங்கும் பரவ, அளவில்லாத ஜனங்கள் வந்து பேசும்பெருமாள்பிள்ளையையும், பிரசன்னவேங்கடேசப் பெருமாளையுந் தரிசித்து தங்கள் தங்கள் குறைகளெல்லாம் நிவர்த்தி செய்துகொண்டுசெல்லுகையில், கண்ணிழந்த ஒருவன் அம்மலைமேற் சென்று பேசும்பெருமாள்பிள்ளையுடன் தன் குறையைச் சொல்ல, அவ்வந்தகனை ஆதரித்துக் கண்தெரியச்செய்கிறேன் அஞ்சேலென்று பிரசன்னவேங்கடேசருக்கு அர்ச்சித்த திருத்துழாயையும், தீர்த்தத்தையும், ஆராதித்த பாலமிர்தத்தையும் கொடுத்துப் பாலமுதைப் பருகித் துளசிதளத்தைக் கண்களில்ஒத்திவருகவென்று கட்

டளேயிட்டனர். அவ்வாறேசெய்துவருகையில் நாளுக்குநாள் கண்கள் ஒளியுற்று ஐந்தாநாள் விசிதமாகத் தெரிய, பேசும்பெருமாள் பிள்ளையை கண்ணாரக்கண்டுதரிசித்து அவர் அருள்பெற்று வாழ்ந்திருந்தனன். இச்சரிதம் (உக) பாடலிலும், அம்மலையிலுள்ள ஆலயத்துச் சிலாசாஸனத்திலும் ஸ்பஷ்டமாகக் காணலாம்.

கபிலையின் சரித்திரம்.

உத்தரதேயத்தில் கங்காநதிதீரத்தில் தெய்வநாயகபுரமென்னுந் தலத்தின்கண் விளங்கும் கோவைசிய குலோத்பவனாகிய ஓர் கோபாலன் என்பவன் சில ஆயர்களுடன் அநேகம் பசுக்களை மேய்த்தும், அமிர்தவல்லி யென்றும், அன்னத்தாளென்றும், அலர்மேலம்மை யென்றும், ஆண்டாளென்றும், இலட்சுமீயென்றும், இராஜம்மாளென்றும், கமலாக்ஷி யென்றும், கல்யாணியென்றும், காவேரி யென்றும், சீதம்மாளென்றும், சுப்பம்மாளென்றும், சேஷம்மாளென்றும், சொர்னம்மாளென்றும், நாகம்மாளென்றும், நாராயணி யென்றும், நீலம்மாளென்றும், பாலம்பாளென்றும், பத்மாவதி யென்றும், பெருந்தேவி யென்றும், பூமாதேவி யென்றும், முத்தம்மாளென்றும், உருக்குமணி யென்றும், வரதம்மாளென்றும், விசாலாட்சி யென்றும், வேதவல்லி யென்றும் இன்னம் பலவாகிய பெயர்களைக்கொண்டு அழைப்பதுவும்,நீர் காட்டுவதும்,நிழலில் நிற்கச்செய்வதும், அப்பசுக்களுக்குநேரிடும் நெஞ்சடைப்பான், வெக்கை, கோமாரி முதலிய நோய்களை மூலிகைகளால் நீக்குவதும், பலவித சூடுகளால் போக்குவதும், மிருகாதிகளால் இடையூறுவராமல் காப்பதுவுமாகிய தொழில்களைக்கொண்ட அவ்விடைக்குலத்தலைவனான கோபாலன் ஒரு ஆலவிருக்ஷத்தின் நிழலிலிருக்குஞ் சமயத்தில் பசுக்களெல்லாம் நான்கு திக்குகளிலும் சென்று மேய்கிறவழக்கப்படி மேய்ந்துகொண்டிருக்க, கபிலை யென்னும் கோவானது தனித்துப்போய் மேய்கிற தருணத்தில் ஒரு பெரும் புலியானது ஐந்தாறுநாளாக இரையின்றித் திரிந்து மெலிந்து அதிக பசியுற்று சமயம்பார்த்து அக் கபிலையென்னும் பசுவின்பின்சென்று மடக்கிக்கொண்டது; அப்போது பசுவானது கண்கள் இருண்டு, நாவறண்டு, நடுக்கங்கொண்டு, மெய்ம்மறந்து வருந்துகின்றதை வியாக்கிரமானது கண்டு, 'வாராய் கபிலையே' நான் ஐந்தாறு தினமாக ஆகாரமின்றி மிகுந்த பசி அடைந்திருக்

கிறேன் ஆதலின் நான் உன்னை விடமாட்டேன் நீ விசனப்படுவ தால் பிரயோசனமில்லையென்று சொல்ல, அப்பசுவானது கொஞ் சம் தெளிவுகொண்டு ஹே-மிருகேந்திரனே ! பூமியில் உண்டாம் வஸ்துக்கள்எல்லாம் பூமியில்தான் மடியும் அதுபோல் தோன்றுஞ் சரீரம் யாவும் துஞ்சும்பொருளேயாகும் அன்றி வேறில்லை யாத லின் என்னுடம்பை உமக்கு தத்தஞ் செய்கின்றேன் நீர் என்னைப் புசிப்பதற்கு நான் என்ன பாக்கியம் பெற்றேன், மிக்க சந்தோஷ முற்றேன் தடையொன்றுமில்லை ஆனால் எனக்கொரு விண்ணப்ப முண்டு என்னெனில், நான் நெடுநாளாகமலடாயிருந்து கன்றுகளை ஈன்றகோக்குலங்களையெல்லாங் கண்டு நாணங்கொண்டு தெய்வீக ம்பொருந்திய என்னையொத்த பசுக்களையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி யையும் தெரிசித்துப் பிரார்த்திக்க, உடனே நான் செய்த பூர்வ புண்ணியத்தினாலும், உமது கடாக்ஷத்தினாலும் ஒரு சேங்கன்றை ப்பெற்று வளர்த்து வருகின்றேன், அக்கன்றானது எனது பாலை யூட்டுவதல்லாமல் புல்லைக் கடித்துண்ணமாட்டாது ; ஆதலின் தேவரீருக்குத் தடையின்றி ஆகாரமாகின்றேன் அன்றியும் யான் வரும்போது கொடுமையான சுதனங்களும் உண்டாயிற்று. இப் போது என்னருமைச் சேங்கன்று எவ்வாருயிற்றோ அறிகிலேன் ஆதலின் தாங்கள் என்மேல் அன்புகொண்டு உத்தரவு கொடுப்பீரா யின் நான் போய் அவ்விளங்கன்றுக்குப் பாலூட்டக்கொடுத்து தக்க புத்திகளைச் சொல்லி என் இனத்தாரிடத்தில் ஒப்பித்து விட்டு அதிசீக்கிரத்தில் சொன்ன சொற் றப்பும் சோம்பேறிகளைப் போல் தவறாமல் சீக்கிரத்தில் வந்துவிடுகிறேன், அப்படிக்கு வாராது தவறுவேன் என்றபக்ஷத்தில் கேளும் தெய்வசொரூபமா கிய பசுக்களை அடிப்பவன், வைபவன், கொல்பவன், வைக்கோல் புல் முதலிய கொடாதவன், எச்சிலன்னங் கொடுப்பவன், கன் றுக்குப் பால் விடாது கறப்பவன், இறந்த கன்றைக் காட்டிக் கறப் பவன், ஏரைக்கட்டி உழுபவன், வாய்ப்பூட்டுப் போடுவோன், எச் சில் துப்புவோன், காலாலுதைப்பவன், பொதி போட்டடிப்பவன், கழுத்தில் கட்டைக் கட்டுவோன், இன்னம் பலவிதமான இம்சை களைச் செய்கிறவன் போகிற மகாபாதகங்களில் போகக்கடவேன் என்று பிரமாணஞ் செய்கிறேன் என்று சொல்லியதை மிருகாதி பன் கேட்டு ஆ ! ஆ ! ஆ ! இக்கபிலைப்பசுவின் நற்குண நற்செய் கையையும், புத்திநுட்பத்தையும், உண்மையையும், பிரமாண வாக்கியங்களையும் யோசித்து சந்தோஷமடைந்து ஹே-டசுநாயக

மே! நீ சொல்லியவண்ணம் தவறாமல் சீக்கிரத்தில் உன திருப்பிடஞ் சென்று உன் செங்கன்றுக்குப் பாலை ஊட்டக்கொடுத்து சுற்றத்தாரிடத்தில் விட்டுவிட்டு வரக்கடவாய் என்று சொல்ல, அப்பசுவானது புலியரசனிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடத்துக்கு வரும்போது ஆயர்குலத்தானாகிய கோபாலசீலன் வருந்தி அந்தோ நம்பசுவைக் காணோமேயென்று பலதிசையிலும் தேடுவதையும், கன்றானது அம்மா அம்மா வென்று கத்துவதையும் கேட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டு அக்கன்றை நோக்கி முகந்து நாவினால் தேகமுழுவதையும் நீவிப் பின்பு ஊட்டக்கொடுக்கக் கன்று தாயைப்பார்த்து அம்மா முகம் வாட்டமுற் றிருக்கின்றாயே காரணம் என்னவென்றுவினவ, கபிலைப்பசுவானது என்னருமருந்தே என்னப்பனே என் ஆவியே கேள், நான் மேயப்போன விடத்தில் ஒரு வேங்கைப்புலியின் கையி லகப்பட்டு அது என்னைக் கொல்லவருகிறபோது நான் ஐயா என்னிளங்கன்றுக்கு நல்ல வசனஞ்சொல்லி எங்கள்மித்திரரிடத்தில் ஒப்பித்துவருகிறேன்என்று புலிராஜனுக்குச் சத்தியஞ் செய்துகொடுத்துவிட்டு வந்தேன்: அந்தப்படி நான் சொன்னவாக்கியம் தப்பாமல் இரையாகப் போகவேண்டும் ஆதலின் நீ கன்றுக் கூட்டங்களுடனே பயிர் முதலிய இடங்களுக்குப் போய் மேயாமல் ஜாக்கிரதையாய் இளமையான புற்களை மேய்ந்தும், நீருள்ளவிடத்திற் குடித்தும், நிழலுள்ள விடத்திற் படுத்தும், மாலைவேளைக்கு முன்னமே இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்திருக்கவும் வேண்டும் ; அன்றியும் நீ யென்னை நினைத்து மனந்தளராதே யென்று வேண்டிய வுபசாரங்களைச் சொல்லி, அங்குள்ள மற்றப் பசுக்களுக்கும் எனது கன்றினைப் பாதுகாத்துவரவேண்டு மென்று இதவார்த்தைகளைச் சொல்ல, பசுக்களெல்லாங் கூடி நீ வியாக்கிரத்தினிடத்தி லகப்பட்டுத் தப்பிவந்தது நல்லகாரியம்: சத்தியம் பார்க்கின் தன்னுயிரோபோகும் ஆதலின் இனி திரும்பிப் போகவேண்டாம் என்று பலதரஞ் சொல்லியும் கபிலைப்பசுவானது கேளாது சத்தியத்தைக் காட்டிலும் என் உயிர் பெரிதல்ல, ஆகையால் விடைதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு போகும்போது அக்கன்றும் தாயுடன் குதித்து வாலெடுத்துக்கொண்டோட, கோக்களெல்லாம் கன்றுக்கு இனிய சமாதானஞ் சொல்லி நிறுத்திவிட்டபின்பு கபிலைப்பசுவானது பசுநாயகனையும், பசுக்குலங்களையும் தியானஞ்செய்து வந்தவழியே சென்று மிருகாதிபனைக் கண்டு, இனி யோசனை வேண்டாம் என்

னைப்புசித்துப் பசியாறக்கடவீர் என்று சொல்லி எதிரில்நிற்க, புலி யானது குகையில் நின்றும் வெளிப்பட்டு ஓ கபிலையே! கிட்டவா ராய், உன்போல் நீதியும், நிலைமையும், சத்தியமும் நான் கண்டதும் கேட்டதுமில்லை, நீ சொன்னவாக்குத் தவறாதுவந்ததே போதும், என் பசியாறிவிட்டது, மெத்த சந்தோஷப்பட்டேன், இனி உன்னையும் உன் சிறுகன்றையும் என் தேகமுள்ளவரையில் கொல்லமாட்டேன் இது சத்தியம்என்று சொல்லி இந்தக்ஷணமே உனதிருப்பைச்சேர்ந்து கன்றுக்குப் பால்ஊட்டுவித்துப் பசியை தணித்துக்கொள் என்று பலவாக வேண்டிக்கொள்ளவும் பசுவானது மனக்களிப்புடன் ஐயாவே! நான் திரும்பிச் செல்வேனாயின் ஏதோ புலிக்கு வஞ்சனைசெய்து நடுவழியில் திரும்பி வந்துவிட்டது என்று யாவரும் பழிப்பார்கள், ஆதலால் என்னைப் புசித்துவிடுவதுதான் தருமம் என்று சொன்னபின்னர் புலியரசன் கேட்டு உன்னைக் கண்டபோதே களையாறிப் பசியும் பறந்தது; நான் முற்பிறப்பில் பெரும் பாதகஞ் செய்து பாழ்ம்புலியாக ஜனித்தும் இன்னமும் பழியும் பாவமும் தேடிக்கொள்ளவேண்டுமா? வேண்டாம் ஆதலின் உண்மையாக நடந்த உன்னை யான் கொன்று புசித்தால் முன்னையவிடவும் மூன்று பங்கு அதிக பாபத்திற் குள்ளாகுவேன் ஆதலால் எதிர்மொழிகூறாமல் போகக்கடவாயென்று கூறும் சமயத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி முதலிய தேவர்களும் தம் தம் வாகனங்களிலேறி புலியினது சத்தியத்தையும், பசுவினது சத்தியத்தையும் பார்த்து அத்தியானந்தங்கொண்டு அப்புலிக்கும், பசுவிற்கும் இன்னம் சில தினத்தில் எனது விமானத்தின்மீது வரக்கடவீரென்று மொழிந்து ஆசீர்வதித்துப் போயினர். பின்பு புலியானது தனதிடத்திற்குச் சென்றது. அக்கபிலையானது தன்இனஞ் சேர்ந்து கன்றுடன் கலந்து மகிழ்ச்சிகொண்டிருந்ததுஎன்று சொல்லிய இச்சரித்திரம் (௫௦) பாட்டிற் காண்க.

செங்கழுநீர்ப்பட்டின் சரித்திரம்.

1515 - வது வருடத்துக்குமுன் விஜயநகர் சமஸ்தானத்தில் பிரதான மந்திரியாக விருந்த திம்மராஜன் மஹாராஜனது ஆக்கினைப்படி செங்கழுநீர்ப்பட்டு என்னும் இயற்பெயருடைய செங்கல்பட்டுக்கு அரசனாகி ஆண்டுவரும்போது தனதுபெயர் சந்திராதித்தர் உள்ளவரையில் நிலைபெற்றிருக்கும் வண்ணம் தன்பேரால் தடாக

மும், நால்வகை யரண்சூழ்ந்த கோட்டையும் உண்டுபண்ணி அக் கோட்டைக்குள் ஸ்ரீகோதண்டராமஸ்வாமி பிரதிஷ்டை செய்வித்தனர். நாளதுவரையில் மேற்படி தடாகத்துக்கும், கோட்டைக்கும் திம்மராஜா குளம் திம்மராஜா கோட்டை யென்று வழங்கிவருகின்றது. அக்கோதண்டராமஸ்வாமி பிரதிஷ்டை செய்வித்ததால் 'இராமராஜன்' என்கிற பட்டப்பெயரும் இங்குண்டாயிருக்கின்றது. இவ்விராஜன் ஸ்ரீ கண்ணபிரான் வளர்ந்த குலமாகிய *கோவிந்தக் குலத் துதித்து கல்வி, கேள்வி, நீதி, நியாயங்களிற் சிறப்புற்றிருந்த சேஷாத்திரிபிள்ளை யென்பவரது பேராற்றலைக்கேள்விப்பட்டு அவரைத் தனது கொலுவிற்கு வரவழைத்து அவரது திவ்வியகுணசாதுரியங்களை வியந்து புகழ்ந்து மேற்கண்ட சேஷாத்திரிப்பிள்ளையைத் தமது பிரதான மந்திரியாக வைத்துக்கொண்டனர். இந்தச் சேஷாத்திரிப்பிள்ளை யென்பவர் செங்கற்பட்டைச்சார்ந்த (௩௨) முப்பானிரண்டு கிராமங்களுக்கு அதிபதியாகி, நீதிவழுவாமல் பரிபாலித்து எண்ணான்கு தருமங்களையும் நடத்திவந்தனர். அவர் காலத்துக்குப் பின்னர் இந்நாடுடைய முன்னோர்கள் முன்குறித்த கோதண்டராமரைக் கோட்டையினின்றும் வெளிப்படுத்தி ஊருக்குத் தென்பாரிசத்தில் ஸ்தாபித்துப் பின்னவர்கள் சில திருப்பணி செய்து நடத்திவருகின்றனர். இச் சரிதம் (ருஎ) ம் பாடலிற் காண்க.

---

* கோவிந்தன் என்பதற்கு

(க) கோ=பசுக்களிடத்தில், விந்தன்=விநயமுள்ளவன்.

(உ) காஃ=பசுக்களை, விந்ததி=இரக்ஷிக்கிறார்.

(௩) காஃ=பசுக்களை, விந்ததி=அடைகிறார்.

(ச) காம்=பூமியை, விந்ததி=கரையேற்றினார்.

(ரு) கோ=பூமியை, விந்த=அடைந்தவர்.

என்றால், பூமியை வெளிப்படுத்தினவர் ஆனதால் கோவிந்தனென்று பெயர். ஸஹஸ்திர நாம பாஷ்யம், ௩௩-வது பக்கத்திற் காண்க.

செஞ்சிநகரச் சரித்திரம்.

நீர்வள நிலவள முதலிய பல வளங்களு நிறைந்த செஞ்சிமாநகரத்தின் பாங்கர் முல்லைநிலத்திற் கதிதேவதையாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியருளினால் முல்லைவனத்தின்கண் யாதவ மரபின் வந்த மாதவக்கோன் என்பவன் தம் பசுக்குலங்களை சம்ரக்ஷணைபுரிந்து அங்குற்றஓர்முனிவரைக்கண்டு வணங்கி வந்தனைதிகள்செய்துநிற்க அம்முனிவரர் மாதவனை நோக்கி நீ அன்றுதளிர்த்தான் என்னும் மூலிகையைக் கண்டிருப்பாயன்றோ அதன் பிரயோசனம் என்னை?என்று வினவ,சுவாமிகாள் அம்மூலிகையைக் கிள்ளினும், அறுக்கினும் அன்றவ்வண்ண மிருந்து மறுநாள் முன்னாட்போலத் தளிர்த்துத் தழைத்துக் கிளைத்திருக்கும்: ஆனால் மழையிலையேல் அம்மூலிகை யுலர்ந்து வேர்மாத்திரமிருக்கும் ; மழையுளவேல் பழையபடியேயாம். ஈதல்லாமல் வேறொன்றும் கண்டிலன் என்றுசொல்ல, தக்ஷணந் தபசியானவர் பார்க்கவேண்டுமென்று மாதவக்கோனையுங் கூட்டிக்கொண்டு செல்ல, அம்மாதவன் மழைக்காலமானதால் எதிரில் தழைத்துநின்ற மூலிகையைக்காட்டினன். அதனைக் கும்பிட்ட தெய்வங் குறுக்கேவந்ததெனக் கண்ணுற்றுக் குதூஹலமடைந்து ஆயினும் இச்செடி கிள்ளின் மறுதினமே தளிர்த்துக் கிளைத்துவிடும் என்பதை நாம் ஐயமறத் தெளிவோமென்று அம்மூலிகையி னுனியில் ஒன்றைக் கிள்ளிப் போகட்டுவிட்டு அன்றிராத்திரி யிருவரும் அங்குத் தங்கி அதிகாலையிலெழுந்து கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு சந்தேகந் தவிர்ந்து அப்பனே என்னருகில் வருக, நீ யிம்மூலிகை யிருக்குமிடமும், அதன் இராசியத்தையும் பிறர்க் கறிவிக்காது பிரதிநாளும் இம்மூலிகைக்குப் பின்னமுறாது பாதுகாத்துவருவாயானால் பின்பு அதன் பயனைத் தெரிவிக்கின்றனன் என்று சொல்லித் தான் அவ்வனத்தோரிடத் திருந்துகொண்டு நாளாளும் அம்மூலிகையினிடத்துச் சென்று பிரதக்ஷணம் புரிந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ண கிருஷ்ணவென்று கிருஷ்ணத் திருநாமங்களின் திருமந்திரத்தை யுச்சரித்துத் தூபதீப நிவேதனம் புரிந்து ஓமம் வளர்த்திச் சின்னாட் கழிந்தபின்பு தபசியானவர் அப்பா கோவிந்தகுல சிகாமணியே! நம்எண்ண முற்றிற்று, இனி நமக்குப் பெரும் பிராப்தமுண்டு ஆதலின் நீ யிம்மூலிகையைச் சுற்றும் காஷ்ட முதலியவைகளைக் கொண்டு விசேடத் தீமூட்டி உருக்கு நெய்யைச் சொரிந்துஎரிகிற ஓமகுண்டத்தை இடமாகவந்து சாஷ்

டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொள்ளென்று சொல்ல, மாதவ னென்னும் யாதவன் அவ்வோமகுண்டத்தைச் சுற்றி வணங்குஞ் சமயம்பார்த்து முனிவரர் மாதவனைத் தூக்கி அக்கினிகுண்டத்திற் போட எத்தனிக்கும்போது மாதவனுனவன் மடிபிடித்திழுத்துக் குண்டு கட்டாகக் கட்டி எடுத்து அக்கினிகுண்டத்திற் போகட்டு விட்டு அதிவேகத்துடன் ஓடி மாதரு பிதுருக்களுக்குச் சொல்ல, அவ்விருவரும் அச்சமுற்று மஹாத்மாவாகிய முனிசிரேஷ்டரான வர் நடுக்குற்று வருந்தித் துடித்திறக்கும்படிப் பெரு நெருப்பிலிட்டனையே அந்தோ அவர் சாபமிடுவரோ என்செய்வோம் எப்படியுய்வோம் என்று ஆருத்துபரக் கடலில் விழுந்து அழுந்தியிருக்க, மாதவப்பிள்ளை விடியற்காலத் தெழுந்து காணும்போது ஓமகுண்டத்தில் தவயோகியார் கோடி பானுக்களைப்போல் ஜ்வாலித்து ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுயர்ந்த பொற்பிம்பமாக விளங்குவதைநோக்கிப பயமும் பட்சமுங்கொண்டு ஆயினும் இன்னமும் அறிவோமெனத் தைரியமுடையவனுப் அத்தங்கவடிவுற்ற அவயவாதிகளில் சின்னிவிரனுனியிற் கிஞ்சித்து பாக்குவெட்டியினல் துண்டிட்டுக் கொண்டு தம் மாளிகைக்கேகிக் களித்துக் கண்ணிலொத்தி மோக்து மூத்திட்டு மாதா பிதா மனமகிழக் காட்டி ஓரிடத்தடக்கி பிராதக்காலத் தெழுந்து பார்க்கும்பொழுது, வெட்டிய பொற்றுண்டு பழபடி வளர்ந்திருக்கக்கண்டு இம்மூலிகையின் மகத்துவமென்று பேரானந்தமுற்று கோகுலங்களையும், ‡கோதனங்களையும், கோபாலனையும் பிரதக்ஷணநமஸ்காரஞ்செய்து கோகுலோற்சவம்புரிந்து பின்பு அன்றுமுதல் அவ்விக்கிரக அங்கங்களில் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வெட்டிக்கொண்டுபோ யுருக்கி விக்கிரயஞ் செய்துவந்து கையில் அளவில்லாத திரவியங் குவிந்தன; இந்தப்பிரகாரஞ் சேகரித்த பொருள்களால் தருமதான பரோபகார முதலிய நற்குணமுடையவராய் மாதவத்தால் உதித்த மாதவனென்பவன் மனக்களிப்புற்று செல்வமலியச் சின்னுட்சென்றதின்பின்பு உலகமெங்குங் கீர்த்தி நிலைநிற்கும்படி மாதவப்பிள்ளையானவன் பலவிதமான மாடமாளிகை மேடை மெத்தைகளும், சத்திர சாவடி கூட தடாக மடங்களும், பசுக்கள், கன்றுகள், எருதுகள் தங்குங் கொட்டில்களும், இன்னம் அநேக திருப்பணிகளும் இயற்றி முற்றிய பின் ஜெயசிங்கு என்னும் அரசனுக்கு அவன் விரும்பியபடி மாத

‡ கோதனம்=பசுவின் கன்று.

வக்கோன் தன் புத்திரனுகிய திருவேங்கடம் என்பவனுக்கு மந்திரிப்பட்டங் கட்டப்பெற்று பின்னர் தான் சகலத்தையும் வெறுத்து மனத்துறவுபூண்டு முன்னர்க்கூறிய சொர்னவுருவத்தையும், அதன் இரகசியத்தையும் தத்தஞ்செய்துவிட்டுப் பேரானந்த முற்றனன். இச்சரித்திரம் கூஎ-கூஅ-ம் பாடலிலும் காண்க.

ஸ்ரீ காஞ்சி தாம்பிரச்சாஸன நகல்.

தேப்பெருமாள் - பெருந்தேவித்தாயார் துணை.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமன் மகாமண்டலேஸ்வரன், மேதினியீஸ்வரன், கண்டகடாரி அரியசாளுவ அரியராயவிபாடன், பாஷைக்குத் தப்புவராத கண்டன், கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு கொடாதோன், துலுக்கதளவிபாடன், துலுக்கமனோகரம் தவிர்த்தோன், ஒட்டியர் தளவிபாடன், ஒட்டியர் கெர்விதம விடுவித்தோன், ஐகதளவிபாடன், ஐகபதி [illegible] தானன், பாதாள பயங்கரன், கெடிமன்னிய கோலாகலன், மறுமண்டலீகர் கண்டன், சகலவிபாஷணன், சகலசாம்பிராச்சிய லக்ஷ்மீநிவாசன், ஆக்யசுக்ரீபன், ரூபகரதப்பன், ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீகுலாதிபாகன், மன்னிய பாஸ்கரன், ரகுவீரபத்திரன், சகலசவுபாக்கிய சம்பன்னன், சமர் முற்ககானவன், சகலகோலாகலன், சகல வித்தியாபனுசாரியன், உபயகுல வங்கிஷாதீஸ்வரன், சப்தசமுத்திராதீஸ்வரன், அசுவபதி நகுலன், விருதுநரபாலன், விசையபூசங்கரன், நவகோடி நாராயணன், வொடியராயகண்டன் அவகடராயன், வேற்றுராஜமனத்திடி, வெற்றிபுனைவீரதீரன், தொண்டைமண்டலத் தாபனுசாரியன், சோழமண்டல பாண்டியமண்டல தாபனுசாரியன், ரிஷபக்கொடி கருடக்கொடி படைத்தவன், துளசிமாலைக்கதிபன், கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகப்பிடித்தவன், சல்ல முந்தலோ அன்னம் சேசி சதகோடி ஐங்கமர்க்கு அன்னம் படைத்தவன், ரேபல்லையிலே ஆபனை வளர்த்தவன், பூதகி முலைப்பாலுண்டவன், தேப்பெருமாளுக்கு முன்கோடி படைத்தவன், சங்கத்தாரை வென்றவன், இம்மண்டல மதிக்க ஈழந்திறைகொண்ட ராஜாதி ராஜ ராஜ பரமேஸ்வரன், ராஜமார்த்தாண்டன், ராஜகெம்பீரன், ராஜசேகர ராஜேந்திர சம்பன்னன், பூர்வதக்ஷிண பச்சிம உத்தர சப்த சமுத்திராதிபதியும், கஜவேட்டைகொண்டருளிய சாலியவாகன சகாப்தம் 1877 - க்குமேல் செல்லாநின்ற ஜயவருஷ சித்திரைமீ 8வ

அமுர்தபக்ஷமும், திரிதிகையும், குருவாரமும், மூலநக்ஷத்திரமும் பெற்ற நாள் ஐயங்கொண்ட தொண்டைமண்டலமான சந்திராதித்த ராச்சியத்தில் ஊற்றுக்காடு கோட்டத்தில் நீளூர்நாட்டில் நகரம் காஞ்சிபுரத்தில் உலகளந்தபெருமாள் சந்நிதித்தெருவில்கண்ட கோபாலராயன் விசையவாருதி சிங்காதனத்தின்மேல் வெள்ளைக் குடைமேல் குடை அனேகம் அனேகம் ஆடம்பரத்துடன் ராச்சியபாரம் பண்ணிக்கொண்டு திருக்காலீஸ்வரர் கோவிலுக்கு வடபாரிசம் அரண்மனை கட்டிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அவருக்கு நூற்றொரு தேவிமாருண்டு. அவர்களில் ஒரு தேவி திருக்காலீச்வரர் வரத்தால் ஒரு பெண்ணைப் பெற்றனள். பின்பு அரசன் சஞ்சலத்தை ஸ்ரீ அஸ்திகிரிப்பெருமாள் அறிந்து அந்தப் பெண்ணை ஆணாக்கி இராஜனிடம் கொடுத்தருளினர். அந்தப் பிள்ளையை வாங்கிக்கொண்டு இராஜாவும் வெகு சந்தோஷப்பட்டு தன்னுடைய அரண்மனைக்குப் போய் அந்தப் பிள்ளைக்கு வீரகண்ட கோபாலராயன் என்று பேரிட்டு இப்படி சிறிதுகாலம் இராச்சியபாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தநாளில், வீரகண்ட கோபாலராயன் பிரபல்லியனாய் ஸ்ரீ அஸ்திகிரி வரதராஜஸ்வாமியார் அவர்களுக்கு அனேக திருப்பணி கைங்கரியங்களும், புண்ணிய பெரிய கோபுரம், பெரிய பிராகாரம், திருக்குளம், நீராழிமண்டபம், திருக்கச்சி மண்டபம், திருக்கோதண்டராமன் மண்டபம், கோபுரத்துக்கு வடபாரிசம் பெரியவாகனமண்டபம், சொன்னவண்ணஞ்செய்யும் பெருமாள்கோவில்பிராகாரம்,பின்னும் அனேகம் திருப்பணி கைங்கரியம் உண்டுபண்ணி புண்ணிய வேகவதி கரையோரம்பூந்தோட்டமும்,சிங்காரத்தோப்புகளும்உண்டுபண்ணிவைத்து இந்த கைங்கரியங்களுக்கெல்லாம் ஒரு ரவேசு உண்டுபண்ண வேணுமென்று தன்னினமாயிருக்கப்பட்ட யாதவ குலத்துக்கெல்லாம்இம்மைக்குக் கீர்த்தியும், மறுமைக்கு மோக்ஷமும் உண்டுபண்ணவேண்டுமென்று தெலுங்கிடையர், தமிழிடையர்முதல் அநேகவகையான உறவின்முறையார்அனைவரையும்அழைப்பித்து சம்மதிவாரிபண்ணி ஸ்ரீ அஸ்திகிரிவரதர் கோவிலுக்கு வடபாரிசமான மாடத்தெருவிலிருக்கும் காசிதீர்த்தம் கொண்டுவந்த மும்பைசக்கரவர்த்தி வேங்கடாசாரியார் குமாரர் கரியமாணிக்கப் பெருமாளுக்கு கீழ்நாடு, மேல்நாடு, வடநாடு, தென்னாடு நான்கு திசையிலிருக்கும் கோபாலர்களுக்கு காசிதீர்த்தம் கொடுத்து கட்டளைபண்ணின மகிமை தர்மசாசனம் பண்ணிக்கொ

டுத்தபடி நாங்கள் பண்ணின அமரிக்கையில் எங்கள் வங்கிஷமான கோபாலவங்கிசத்தில் கரியமாணிக்கப் பெருமாளுக்கு கல்யாணத்துக்கு பிள்ளைவீட்டுப் பணம் - க, பெண்வீட்டுப்பணம் - க, பின்னையும் தருமதுளசி யெடுத்து திருமாலை கட்டிச் சாத்துகிற சாத்தானிக்கு வருஷாசலம் தலைக்கட்டு பணம் - க, பூந்தோட்டம் பார்க்கின்ற தாசனுக்கு வருஷாசலம் தலைக்கட்டு பணம் - க, குடமெடுக்கிற கோபாலதாசிக்கு வருஷாசலம் தலைக்கட்டுபணம்-க, கலியாணத்துக்குப் பிள்ளைவீட்டுப் பணம் - க, பெண்வீட்டுப் பணம் - க, தருமகுமரகோஷ்டம் வடகிழக்கு சர்க்கில் ஒரு காணி மானியமும், மணியங்களிலேயிருக்கிறவர் தண்டிகைக்குப் பணம்-கO, குதிரை குடைக்கு பணம்-ரு, கணக்கெழுதுகிறவருக்கு பணம்-கO, ஆடு மாடு படைத்தபேர் மந்தைக்குப் பணம் - உ, போயிண்டாருக்குப் பணம்-க, பயிரிடும் குடிகளுக்கு பணம்-க, பொதிக்கு நாழி தானியம் இந்தப்படிக்கு நாலுநாட்டு கோபாலரும் திட்டம் பண்ணிக்கொடுத்தோம். இந்தப்படிக்கு தருமத்துக்குப்பண்ணின அமரிக்கையில் யாதாமொருத்தர் விகாதம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்களுக்கு கங்கையிலே ஐந்து காராம்பசுவையும், பதினொரு தெய்வப்பிராமணரையும், குருவையும், தன் மாதா பிதாவையும், புத்திரரையும் கொன்ற தோஷத்திலே போகக்கடவீராகவும். இந்தப்படிக்கு நாலுநாட்டு கோபாலரும் சம்மதித்து தருமசாதனம் பண்ணிக்கொடுத்தோம். சந்திராதித்தர் உள்ளவரைக்கும் புத்திர பவுத்திர பாரம்பரியந்திரம் சாசனப்படி நடப்பித்துக்கொள்ளக் கடவீராகவும். இந்தப்படிக்கு யாதாமொருத்தர் வாக்குசகாயம், சரீர சகாயம் இந்த தருமங்களை பண்ணினபேர்களுக்கு ஆயுராரோக்கியமும், அஷ்ட ஐஸ்வரியமும், சந்தான சாமர்த்தியமும், தெய்வப்பிராம்மண விஸ்வாசமும், அஷ்டதிக்கு ஜயமும், சகல விசையங்களும், சர்வாபீஷ்டமும் உண்டாகத் தக்கதாக ஸ்ரீ அஸ்திகிரி தேவராஜப்பெருமாள் ரக்ஷிப்பார். இவை நாராயணபிள்ளை, தாண்டவராயபிள்ளை, கிருஷ்ணப்பிள்ளை, தேவராஜப்பிள்ளை, செங்கல்பட்டு - நா. திருவேங்கடப்பிள்ளை இந்தபிரகாரம் நாலுநாட்டு கோபால யாதவவமிசத்தார் எழுதிக்கொடுத்த தர்ம சாஸனம். சுபம்.

இச் சாதனத்திலுள்ளதை இங்கு சுருக்கிக்காட்டினம்; முற்றிலுங் காணவிரும்புவோர் யாதவகுலத்து வத்தூ நரசிம்ம தாஸரிடத்திலிருக்கும்

அச்செப்பேட்டில் விசிதமாகக் காணலாம். அன்றியும், காஞ்சிபுரம் இராஜ வீதி கீழண்டைவாடையில் சிதலமாய்ப்போயிருந்த யாதவர்களுடைய சத்திரத்தை கா. இராஜாம்பேட்டையிலிருக்கும் ஸ்ரீமான் குப்புசாமிபிள்ளை, தமது சகோதரர் தானப்பிள்ளை இவர்கள் யாதவ குலத்தவர் சகாயத்தைக் கொண்டு தாங்கள் ஏஜண்டாகவிருந்து ஷை மடத்தை முன்னிருந்தவிடத்திலேயே அத்திருப்பணி நடத்திவருகின்றனர். ஷை மடத்தைச்சார்ந்த நந்தனவனத்தை ஷை தாஸர் விருத்திசெய்து அதில் கிடைக்கும் பல மலர்களை யெடுத்து மாலிகையாகத் தொடுத்து பிரதிதினமும் ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாளுக்கும், பெருந்தேவித் தாயாருக்கும் கொடுத்துவருவதோடு பிதுர் தினமாகிய அமாவாஸ்யை முதலிய நாட்களில் யாதவர்கள் கிரஹந்தோறும் கொடுத்துவருகின்றனர்.

முற்றிற்று.

கவீஸ்வரியாகிய ஔவையார் அருளிச்செய்த

அசதிக்கோவை.

அற்றாங் கியகரத் தைவே லசதி யணிவரைமேன்
முற்றா முகிழ்முலை யெவ்வாறு சென்றனள் முத்தமிழூற்
கற்றார் பிரிவுங்கல் லாதவ ரிட்டமுங் கைப்பொருள்க
ளற்றா ரிளமையும் போலே கொதிக்கு மருஞ்சுரமே. (௧)

அருஞ்சஞ் சலங்கொண்ட வைவே லசதி யகல்வரையி
னிருஞ்சஞ் சலஞ்சொல்ல வேண்டுங்கொ லோவென தன்னைமொழி
தருஞ்சஞ் சலமுந் தனிவைத்துப் போனவர் சஞ்சலமும்
பெருஞ்சஞ் சலங்கொண்டு யானிருந் தேனொரு பெண்பிறந்தே. (௨)

அலைகொண்ட வேற்கரத் தைவே லசதி யணிவரைமே
னிலைகொண்ட மங்கைதன் கொங்கைக்குத் தோற்றிள நீரினங்கள்
குலையுண் டிடியுண்டென் கையினி லெற்றுண்டு குட்டுமுண்டு
விலையுண் டடியுண்டு கண்ணீர் ததும்பவும் வெட்டுண்டவே. (௩)

அழற்கட்டு கட்டிய வைவே லசதி யணிவரையின்
மழைக்கட்டு கட்டிய மாளிகை மேலொரு மங்கைநல்லா
ளுழக்கிட் டுரியிட்டு முவ்வுழக் கிட்டுரி நாழியிட்டு
குழற்கட் டவிழ்த்துட னங்ஙனின் றேமயிர் கோதினளே. (௪)

அறங்காட் டியகரத் தைவே லசதி யகன்சிலம்பி
னிறங்காட்டுங் கஞ்சத் திருவனை யீர்முக நீண்டகுமிழ்த்
திறங்காட்டும் வேலுஞ் சிலையுங்கொல் யானையுந் தேருங்கொண்டு
புறங்காட்ட வுந்தகு மோசிலைக் காமன்றன் பூசலிலே. (௫)

ஆலவட் டப்பிறை யைவே லசதி யணிவரைமே
னீலவட் டக்கண்க ணேரொக்கும் போதந்த நேரிழையாண்
மாலைவிட் டெச்சுற்றி வட்டமிட் டோடி வரவழைத்து
வேலைவிட் டெக்குத்தி வெட்டுவ ளாகில் விலக்கரிதே. (௬)

ஆரா யிரங்கொண்ட வைவே லசதி யநன் கிரியி
னீராடப் போகு நெறிதனியே யந்தி நேரத்திலே
சீரான குங்குமக் கொங்கையைக் காட்டிச் சிரித்தொருபெண்
போராள் பிடிபிடி யென்றே நிலாவும் புறப்பட்டதே. (௭)

ஆய்ப்பாடி யாயர்தம் மைவே லசதி யணிவரையில்
கோப்பா மிவளெழிற் கொங்கைக்குத் தோற்றிளக் கோடிரண்டுஞ்
சிப்பாய்ச் சிணுக்கரி யாய்ச்சிமி ழாய்ச்சின்ன மோதிரமாய்க்
காப்பாய்ச் சதுரங்க மாய்ப்பல்லக் காகிக் கடைப்பட்டவே. (௮)

ஆடுங் கடைமணி யைவே லசதி யணிவரைமே
னீடுங் கயற்கண்ணி யாடந்த வாசை நிகழ்த்தரிதாற்
கோடுங் குளமுங் குளத்தரு கேநிற்குங் குன்றுகளுங்
காடுஞ் செடியு மவளாகத் தோன்றுமென் கண்களுக்கே. (௯)

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧0	௨௬	மூன்று	மும்மூன்று
௧௨	௫௧	ஆபமங்கை	ஆயமங்கை
௧௫	௧	ச்தகம்	சதகம்
௧௬	௫	செய்யந்தகற்கு	செய்தந்தகற்கு
,,	௭	திருப்பணி செய்ததனு ல், பெருமாளென் னும் பெயரையுடை ய கண்ணில்லாதயா தவனுக்கு	திருப்பணிசெய்து, ஓர் அந்தகனுக்கு
,,	௧0	பெருமாளென்பானுக்கு	பெருமாள்பிள்ளை யெ ன்னும் யாதவனுக்கு
௧௯	௧௮	பொரருந்திய	பொருந்திய
௨0	௧௬	சேர்ந்த்வர்	சேர்ந்தவர்
,,	௧௯	சொ்ல்லாமல்	செல்லாமல்
௨௮	௧	சதகம	சதகம்
௫0	௬	கரையில	கரையில்
௫௩	௧	சதக்ம்	சதகம்
௬௯	௧0	போலத்தினை	போலத்தினை
௫௪	௨0	சத்தி	சத்திய